

Etupyörä

Jääkäriprikaatin joukko-osastolehti 1/2015

Etupyörä 1/2015

Pääkirjoitus	4
Jääkäriprikaatin komentajan tervehdys	6
Apulaiskomentajan palsta	7
Lapin lennosto, Rovaniemen varuskunta.....	8

Ajankohtaista:

Jääkäriprikaati 2015	
- Lapin jääkäripataljoona	10
- Rovaniemen ilmatorjuntapatteristo	12
- Lapin aluetoimisto	14
- Lapin sotilassoittokunta	16
- Huolto	18
Ympäristöjärjestelmät	20
Palkittuja varusmiehiä	22
Henkilöstössä tapahtuu.....	24

Vierailuja ja tapahtumia:

Kuljen taas kotiin päin.....	28
Vierailuja ja tapahtumia	30
Kenraalimajuri Esa Pulkkinen puhe Jääkäriprikaatin vuosipäivän päiväjuhlassa 3.10.2014.....	34

Liikunta ja urheilu:

Liikuntakooste	40
Työnantaja tukee toiminta- ja työkykyäsi jakamalla seteleitä vuonna 2015	42

Koulutus:

Ilmatorjuntaohjus 2015 "STINGER".....	43
Mikä ihmeen SERE?	44
Pohjan jääkäripataljoonan joukkueammunnat ...	46
Arktisen koulutuksen niksipalsta	48

Maanpuolustustyö:

Kunniaa lappilaisille jääkäreille	50
Ylä-Lapin aluetoimisto 2008-2014	52
Rovaniemen Sotilaskotiyhdistys ry	56
Sodankylän Sotilaskotiyhdistys ry.....	58
Jääkäriprikaatin Kilta ry	59
Sodankylän ansioituneet sotien veteraanit in memoriam	66
Lapin Ilmatorjuntakilta ry.....	68
Jääkäritoimikunta.....	69

Aliupseerikurssi 2/14

Kurssijulkaisu	70
Jääkäriprikaatin tapahtumakalenteri.....	82

Etupyörä 1/15 | Jääkäriprikaatin joukko-osastolehti

Toimituskunta:

Päätöimittäjä, everstiluutnantti Jari Osmonen
Toimitussihteeri Taina Pirinen
Hankintasihteeri Riitta Mikkola, taloudenhoitaja Leena Rautanen
Aliupseerikoulun edustaja, kapteeni Juha Massinen
Everstiluutnantti evp Pekka J Heikkilä
Sodankylän Sotilaskodin edustaja Marita Lintula

Yhteystiedot:

Jääkäriprikaati
Etupyörä
PL 5
99601 SODANKYLÄ
taina.pirinen@mil.fi
puh. 0299 45 2111

Kansikuva:

Jari Osmonen

Valokuvat:

Jääkäriprikaatin arkisto
Erikseen kuvissa mainitut

Taitto:

Taina Pirinen

Paino:

Juvenes Print
Painosmäärä:
4000 kpl

Uusi Jääkäriprikaati

Joulu ja uusi vuosi ovat jääneet taakse. Joulun ajan jokainen toivottavasti vietti läheisten ja ystävien kanssa nauttien talven juhlasta. Uuden vuoden raketit muistuttivat, että jotain uutta tapahtui myös Puolustusvoimissa ja sitä kautta myös Jääkäriprikaatissa. Vuoden 2012 alkutalvesta alkaen moni meistä on valmistellut puolustusvoimauudistuksen toimeenpanoa ja rakentanut uutta Jääkäriprikaattia. Tuo ilotulitus vuoden 2014 viimeisenä päivänä toi sen hetken, jolloin uusi Jääkäriprikaati syntyi. Tämän lehden ilmestyessä olemme eläneet uudessa organisaatiossamme hieman yli kuukauden. Uudistus on toteutettu, mutta työ sen piirissä jatkuu vielä. Otamme oppia saamastamme palautteesta ja havainnoistamme ja teemme kuten oppiva organisaatio tekee: kehittää itseään ja toimintojaan.

Mitä uudistus toi sitten vuodelle 2015? Yhtenä näkyvänä asiana ulospäin on varmasti Lapin ilmatorjuntarykmentin lakkauttaminen itsenäisenä joukko-osastona Rovaniemellä. Rovaniemellä ei kuitenkaan puolustusvoimien lippu laskeutunut, vaan se hulmuu edelleen ylväänä. Uudistus toi mukanaan tehtäviä, jotka näkyvät ulospäin vuodesta 2015 alkaen. Jääkäriprikaati sai uudistuksessa laajemmat vastuut ja velvoitteet. Olemme vastanneet vuoden ensimmäisestä päivästä alkaen alueellisena toimijana Lapin maakunnan maa-alueella asevelvollisten koulutuksesta ja asevelvollisuusasioiden hoidosta, puolustusvalmisteluista ja virka-avusta, viranomaisyhteistyöstä sekä maanpuolustustyöstä. Toimintaa vahvistaa viranomaisien ja eri toimijoiden alueiden yhtenevyys ja vastuiden selkeys. Kolmenkymmenen vuoden ajan Jääkäriprikaati on vastannut omalta osaltaan ammattitaitoisena maa-

voimien reservin kouluttamisesta pohjoisen Suomen tarpeisiin. Monien vaiheiden jälkeen prikaati on vakiinnuttanut asemansa nykyaikaisena, jalkaväkikoulutusta antavana, keskisuurena joukko-osastona. Prikaatin hyvät koulutustilat ja harjoitusmaastot sekä pohjoisen erityisolosuhteet luovat hyvät ja monipuoliset mahdollisuudet asevelvollisten koulutukselle. Tänä päivänä ja tulevaisuudessa Jääkäriprikaati vastaa hyvin sille asetettuja rauhan ja sodan ajan tarpeita maavoimien joukko-osastona. Jääkäriprikaati katsoo tulevaisuuteen luottavaisena.

Vuoden 2015 toimintakäskey julkaistiin joulukuussa ja on tietyllä tavalla varsinainen Jääkäriprikaati 2015 toimeenpanoasiakirja. Valmisteluvaiheessa huomioitiin vuoden 2015 organisaatio. Ydintehtävinä jatkossakin ovat puolustus suunnittelu ja asevelvollisten koulutus. Lisäksi painopistealueita vuonna 2015 ovat erinomainen toimintakulttuuri ja parantaminen, prikaatin organisaation toimivuus ja tarkoituksen mukaiset toimintamallit, joukkotuotannon hallinta ja osaaminen sekä sisäisen tiedotamisen parantaminen. Jokaisen meistä voi omalla työpanoksellaan vaikuttaa komentajan käskemien painopistealueiden kautta tavoitteiden saavuttamiseen ja toimintamme parantamiseen.

Maantieteellinen sijaintimme antaa meille mahdollisuuksia. Talvisodankäynnin ja arktisen osaamisen kehittäminen on osa Jääkäriprikaatin tehtäviä. Visiomme on olla kansainvälisesti arvostettu Maavoimien talvisodankäynnin ja arktisen osaamisen keskus, joka on johtava toimija taktiikan, taistelutekniikan, toimintakyvyn ylläpidon ja selviytymistaitojen osamisessa sekä kouluttamisessa. Tämän vision toteuttaminen on lähentynyt liikkeelle hyvin ja jatkuu tu-

levina vuosina. Olemme jo kouluttaneet ulkomaisia sotilaita talvisodankäynnin ja selviytymisen perusteisiin ja volyymi kansainvälisessä toiminnassa tullee kasvamaan.

Arvoisat lukijat, kädessänne olevaan lehteen on koottu kirjoituksia ja kuvia Jääkäriprikaatin ja yhteistoimintakumppaneiden toiminnasta. Tässä Etupyörän numerossa apulaiskomentajamme eversti Timo Mäki-Rautila esittelee itsensä. Jatkossa Etupyörä lehdesä on apulaiskomentajan palsta. Saamme lukea muun muassa Lapin lennon ja Rovaniemen varuskunnan kuulumisia, ajankohdasta Jääkäriprikaatin uusista työpisteistä sekä artikkelin Sodankylän varuskunnan entisten lapsien vierailusta.

Kiltatoiminnan osalta jatkossa Jääkäriprikaati tukee kolmea kilttaa. Tuettavat kiltat ovat Jääkäriprikaatin Kilta ry, Pohjan Prikaatin Kilta ry sekä Lapin ilmatorjuntakilta ry. Maanpuolustusosastossa saamme lukea Ylä-Lapin alue toimiston viimeisestä kutsunnasta sekä kiltojen kuulumiset.

Tämän lehden myötä Lapin ilmatorjuntarykmentin joukko-osastolehti Valojuova on liitetty osaksi Etupyörä lehteä. Etupyörän sivuja painosmäärä sekä levikki ovat kasvaneet. Jatkossa toimituskunta pyrkii kehittämään lehden sisältöä vastaamaan paremmin koko lukijakuntaa. Toivotankin lämpimästi kaikki uudet tervetulleiksi Etupyörä lehden lukijoiksi.

Toivotan Jääkäriprikaatille, sen killetoille ja henkilöstölle antoisia lukuhetkiä joukko-osasto- ja kiltalehtemme ETUPYÖRÄ 1/2015 parissa.

Sodankylässä itsenäisyyspäivän aattona 5.12.2014.

Everstiluutnantti Jari Osmonen
Esikuntapäällikkö
Päätoimittaja

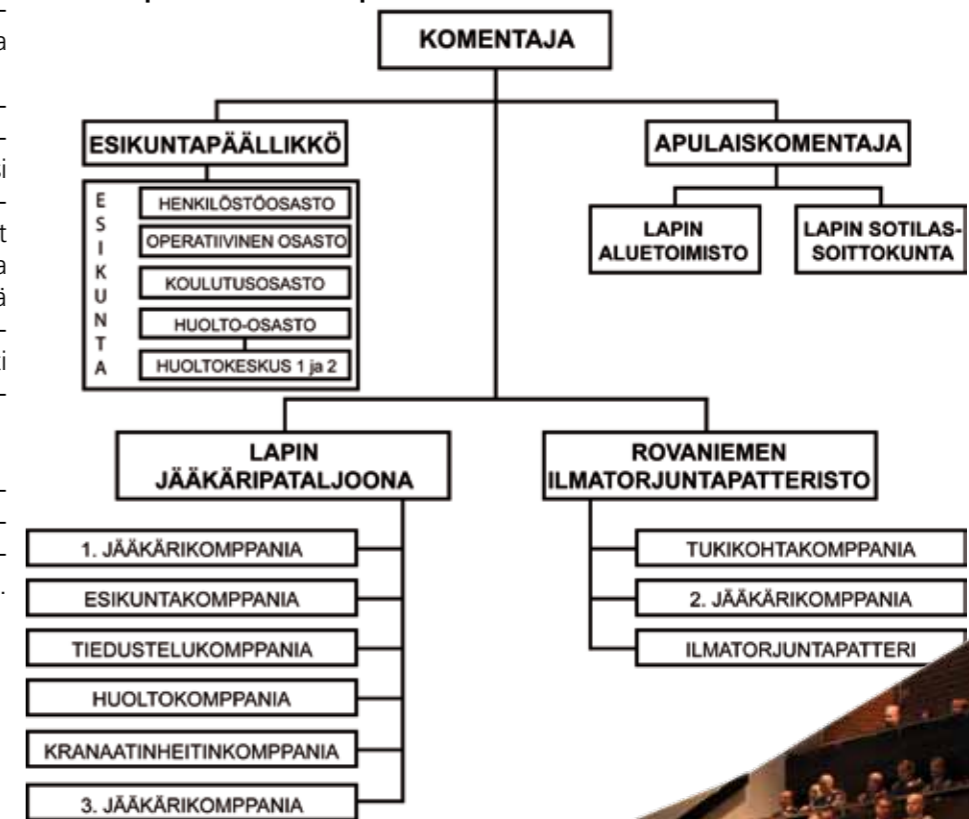
Jääkäriprikaati 1.1.2015 alkaen

Vuodesta 2015 lähtien Jääkäriprikaatin tehtävät ovat nykyistä laajemmalla alueella. Jääkäriprikaatin päätehtävä on tuottaa maavoimien alueellisia joukkoja, ilmatorjuntajoukkoja sekä ilmavoimien ja rajavartiolaitoksen joukkoja. Joukko-osasto toimii kahdella paikkakunnalla, Sodankylässä ja Rovaniemellä, mikä aiheuttaa omat erityispiirteensä kaikelle toiminnalle. Jääkäriprikaatin komentajan ja apulaiskomentajan virkapaikka on Sodankylä. Jääkäriprikaatin esikunta sijaitsee Sodankylässä, Lapin aluetoimisto ja Lapin sotilassoittokunta Rovaniemellä. Lapin jääkäripataljoona Sodankylässä joukkotuottaa joukkoja kuudessa perusyksikössä. Rovaniemen ilmatorjuntapatteristo Rovaniemellä tuottaa joukkoja kolmessa perusyksikössä (ml. Ilmavoimien joukkoja). Lapin aluetoimisto Rovaniemellä vastaa asevelvollisuusasioiden toteuttamisesta koko Lapin maakunnan alueella. Lapin sotilassoittokunta Rovaniemellä vastaa soitto toiminnasta pääasiassa Lapin, Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun alueella.

Ensimmäinen uuden Jääkäriprikaatin yhteinen tilaisuus järjestettiin Rovaniemellä 7.1.2015. Varsinainen koko uuden Jääkäriprikaatin näkymien Lapin maakunnassa tapahtuu myös Rovaniemellä. Heinäkuun saapumiserän valatilaisuus järjestetään Rovaniemellä elokuussa 2015.

Jääkäriprikaati on jatkossa Sodankylässä ja Rovaniemellä toimiva yksi Maavoimien kahdeksasta joukko-osastosta. Me kaikki teemme Jääkäriprikaatista meidän joukko-osastomme. Luottavaisin mielin kohti tulevaisuutta.

Jääkäriprikaatin kokoonpano 1.1.2015

Hyvät lukijat - prikaatilaiset

Jääkäriprikaati toteuttaa tavoitteellista toimintaa vahvistetussa kokoonpanossa ja laajemmin tehtävin. Voimme olla tyytyväisiä mittavasta työstämme, jonka myötä prikaatimme uudelleen

organisointi sujui suunnitellusti ja onnistui asetettujen tavoitteiden mukaisesti. Uudistuksella varmistettiin koulutuksen korkea laatu ja nostettiin kouluttajenkilöstön lukumäärä 2,5 kouluttajaan peruskoulutuskauden joukkuetta kohden. Yhtenä kokonaisuutena käytössä olevat henkilöstö ja joukot sekä alueet ja tilat mahdollistavat aiempaa joustavampia ja tehokkaampia toiminta- ja koulutusjärjestelyt. Muutoksessa vahvistuneet erityispiirteemme ovat valtakunnallinen kärkeäosaaminen ilmatuntakoulutuksessa ja arktisessa talvisodankäynnissä.

Uudistuneen Jääkäriprikaatin ensimmäisenä toimintavuonna varmistamme prikaatin tehtävien onnistumisen ja vakiinnutamme toimintakykymme kahdella paikkakunnalla, Sodankylässä ja Rovaniemellä. Samalla otamme täysimääräisesti käyttöön uudet hallinnon ja logistiikan toimintamallit ja tukipalvelut. Kytkeydymme aiempaa tiiviimmin valtion keskitettyyn tietohallintoon ja osaksi puolustusvoimien kokonaisuutta. Vaikka toimimme kahdella paikkakunnalla, pyrimme ajantasaiseen johtamiseen ja tiedonkulkuun. Jatkuvan parantamisen toimenpitein ennakoiimme riskit ja voitelemme toiminnan kitkaa. Palvelusturvallisuudesta emme tingi. Jokaisen tehdessä osuutensa onnistumme vääjäämättä tehtävissämme.

Asevelvollisten koulutus on ydintehtävämme. Kuluvana vuonna Jääkäriprikaatin asevelvollisten koulutusvolyymi nostetaan joukkojen koulutuksellisen suorituskyvyn edellyttämälle tasolle. Varusmieskoulutuksessa tämä tarkoittaa 35–40 maastovuorokauden harjoitusjärjestelmää, joka huipentuu jalkaväen ja ilmatorjunnan kovanosanammuntoihin sekä maavoimien joukko-osastojen yhteisiin taisteluharjoituksiin molemmilla saapumiserillä. Vastaavasti harjoit-

tamme yli 1 500 reserviläistä sodan ajan tehtäviinsä. Reservin koulutuksella tuotetaan ja ylläpidetään sotakelpoiset alueelliset joukot ja erilliset yksiköt. Olen varma, että innostava ja valmentava koulutusilmapiirimme tarttuu lujasti asevelvollisiin ja mahdollistaa paitsi koulutustavoitteittemme saavuttamisen niin vaativan palveluksen täyden suorittamisen.

Toinen päätehtävämme on valmiuden rakentaminen ja ylläpito. Jääkäriprikaati vastaa puolustusvalmisteluista ja virka-avusta sekä viranomaisyhteistoiminnasta ja maanpuolustustyöstä Lapin maakunnan alueella. Jääkäriprikaatilla on kyky ja edellytykset vastata täysimääräisesti edellä mainituista sotilaallisen maanpuolustuksen tehtävistä. Lisäksi tehtävämme on huolehtia, että sotilaallisen maanpuolustuksen tehtävät yhteen sovitetaan viranomaisten ja muiden toimijoiden laajaan kokonaisturvallisuuden kenttään.

Moni prikaatilainen on aloittanut uudessa tehtävässään. Parannetut tilajärjestelyt ja kasarmit mahdollistavat asianmukaiset työpisteet sekä majoituksen ja koulutusympäristön. Uudet palvelussuhdeasunnat ovat käytössä Sodankylässä. Puitteet työlle ja palvelukselle ovat kunnossa. Henkilöstön ja asevelvollisten osaaminen kohtaa tehtävät, mutta uusi organisaatio ja toimintatavat haastavat alussa. Uskon tiedon ja osaamisen täydentyvän sekä toiminnan kulumien hioutuvan yhteisiin ponnisteluihin. Kannustan jokaista edistämään yhteishengen ja toisia tukevan kanssakäymisen rakentamista prikaatissamme sekä sen yksiköissä ja työpisteissä. Hyvä henki ja tuen saaminen ovat voimavaramme työssä ja palveluksessa.

Yhdessä tekemällä syntyy vahvin tuki ja paras tulos.

Jääkäriprikaatin komentaja
Eversti Petteri Koskinen

Uuteen tehtävään - uuteen tehtävään

Tätä kirjoittaessa istun vielä tukevasti Maavoimien valmiuspäällikön jakkaralla Maavoimien esikunnassa Mikkelissä. Lehden painoon mennessä olen jo ehtinyt aloittaa työni Jääkäriprikaatin apulauskomentaja. Tehtävä on uusi paitsi minulle itselleni, myös uusi tehtävä puolustusvoimissa. Puolustusvoimauudistuksen tuloksena Maavoimien kuuteen joukko-osastoon on sijoitettu apulauskomentajat, joiden tehtävänä on tukea joukko-osaston komentajaa tämän vastuulla olevan kokonaisuuden hoitamisessa. Painavimpana syynä uudelle tehtävälle on Sotilasläänien lakkautamisen seurauksena tapahtuva joukko-osastojen tehtävien ja vastuiden lisääntyminen.

Omalla kohdallani työnkuva alkaa hiljalleen jäsentyä ja vastuualue hahmottua, vaikkakin tehtävien laajuus ja niihin perehtyminen ottaa luonnollisesti oman aikansa. Keskeisimpinä vastuina näen Jääkäriprikaatin toiminta-alueen eli Lapin maakunnan maanpuolustustahdon edistämiseen sekä viranomais- ja muuhun joukko-osaston sidosryhmäyhteistyöhön liittyvät tehtävät. Tähän kokonaisuuteen kytkeytyy myös mm. alueellisten maanpuolustuskurssien valmistelu ja toimeenpano yhteistoiminnassa aluehallintoviraston kanssa sekä vapaaehtoisen maanpuolustustyön ohjaus. Näiden tehtävien hoidossa minua tukee suoraan johdossani olevat Lapin aluetoimiston päällikkö ja soittokunnan päällikkö. Odotan innostuneena lähempää tutustumista yhteistoimintakenttään ja -osapuoliin.

Uutena prikaatilaisena lienee paikallaan kertoa muutamalla sanalla itsestäni ja aikaisemmista "edesottamuksistani".

Juuriltani olen etelä-pohjalainen (Ilmajoki) mutta sittemmin oululaistunut upseeri ja perheenisä. Oulun lisäksi olen urani varrel-

la palvellut mm. Pohjois-Karjalan prikaatissa, Kainuun prikaatissa ja pariinkin otteeseen Maavoimien esikunnassa. Pääosan urastani perusyksikkövaiheen jälkeen olen toiminut operatiivisen toimialan vaihtelevissa ja mielenkiintoisissa tehtävissä. Kriisinhallintaoperaatioissa olen palvellut operaatiopäällikkönä Kosovossa vuonna 2004 sekä suomalaisen kontingentin komentajana irlantilais-suomalaisessa pataljoonassa Libanonissa vuonna 2012. Ennen siirtymistäni Jääkäriprikaatin palvelin kaksi vuotta Maavoimien esikunnassa Maavoimien valmiuspäällikkönä. Tuossa tehtävissä olin valmistelemaan mm. monia puolustusvoimauudistukseen liittyviä joukko-osastojen operatiivisen toiminnan arkipäivään kuuluvia asioita. Mikä parasta, nyt uudessa tehtävässä pääsen vastaavasti joukko-osaston näkökulmasta näkemään miten valmistelussa on onnistuttu. Vapaa-aikani käytän mielelläni urheilullisten harrastusten parissa mm. lauduilla ja poluilla.

Vaikka aikaisemmat kokemukseni Jääkäriprikaatista rajoittuvat kadettikouluaikaiseen joukko-osastoharjoitteluun, harjoitusyhteistyöhön ja lyhyisiin virkamatkan "keikkoihin", tiedän että onni on potkaisu ja olen päässyt osaksi hienoa joukkoa. Olen sitoutunut tekemään kaikkeni, hoitaakseni tehtäväni minulle osoitetun luottamuksen arvoisesti ja ansaitakseni paikkani prikaatilaisten arvostetussa joukossa. Jo perehtymisvaiheessa olen saanut todeta, että uudessa kokoonpanossa aloittavalla Jääkäriprikaatilla on hyvät edellytykset, maakunnan tuki ja ennen kaikkea motivoitunut henkilöstö vaativien tehtäviensä menestykselliseksi toteuttamiseksi. Toivotan kaikille Etupyörän lukijoille hyvää ja tuloksellista alkanutta vuotta.

Jääkäriprikaatin apulauskomentaja
Eversti Timo Mäki-Rautila

Lapin lennosto ja Rovaniemen varuskunta

Puolustusvoimauudistus koskee myös Lapin lennosta, joskaan ei samassa mittakaavassa kuin Jääkäriprikaatia ja lakkautettavaa Lapin ilmatorjuntarykmenttiä. Puolustusvoimauudistuksen yhteydessä Ilmavoimien toimintoja järjestellään uudestaan, johon liittyen Hornet -hävittäjien määrä Rovaniemellä lisääntyy. Lisääntyvän kaluston myötä kasvaa myös lentäjien ja lentoteknisen henkilöstön määrä.

Lapin lennosto on Ilmavoimien komentajan alainen hävittäjäjoukko-osasto, jonka päätehtäviä ovat alueellisen koskemattomuuden valvonta ja turvaaminen sekä sodan ajan suorituskyvyn ylläpito ja kehittäminen. Lennoisto toteuttaa jo normaalioloissa sille käskettyä operatiivista tehtävää, joten lennostossa on henkilöstöä työtehtävissä ympäri vuorokauden vuoden jokaisena päivänä.

Lapin lennoston henkilöstövahvuus on vuoden 2015 alusta luki- en 421 henkilöä. Miehitettyjä tukikohtia on kaksi, Rovaniemi ja Oulunsalo. Lennoston miehitetyt toimipisteet kattavat koko Pohjois-Suomen Kaamasesta aina Ylivieskan tasalle saakka.

Uusimuotoinen Lapin lennosto koostuu esikunnasta, kolmesta joukkoyksiköstä ja yhdestä erillisyyksiköstä.

Lapin lennoston esikunta

Lapin lennoston esikuntaan kuuluu hallinto-, operatiivinen ja huolto-osasto. Lennoston esikunta suunnittelee ja valmistele lennoston komentajan ja ylempien johtoportaiden antamat tehtävät, ohjaa ja koordinoi lennoston yksiköiden toimintaa sekä toimii komentajan apuna hänen johtamistoiminnassaan.

Hävittäjälentolentolaivue 11

Hävittäjälentolentolaivue 11:n päätehtävä on turvata alueellinen koskemattomuus hävittäjäkalustolla sekä kouluttaa henkilöstönsä niin, että käsketyt valmiusvaatimukset pystytään täyttämään. 5. Pääjohtokeskus valvoo ja vartioi ilmatilaa. Pääjohtokeskus luo sensoreillaan tunnistetun, reaaliaikaisen ilmatilannekuvan käsketyltä vastuualueelta ja seuraa lähialueen lento- toimintaa. Pääjohtokeskuksen tärkeimpinä sensoreina toimivat tukka- asemat, joiden kalustoa ollaan parhaillaan uusimassa.

Lennoston uudistuneessa organisaatiossa kaikki lentotekninen osaaminen keskitetään yhteen joukkoyksikköön. Uutena joukkoyksikkönä aloittava Lentotekniikkalaivue pitää hävittäjäkaluston

Eversti Jukka Ahlberg Kuva: Jaana Vienola

tehtäväkelpoisena. Lentotekniikkalaivue vastaa hävittäjäkaluston määräaikaishuolloista ja vikorajauksista sekä lentoteknisen alan materiaalivalmiudesta.

Viestitekniikkakeskus

Viestitekniikkakeskus on lennoston komentajan alainen erillisyyksikkö. Viestitekniikkakeskus vastaa lennoston valvonta- ja johtamisjärjestelmien huolto-toiminnasta ja operatiivisesta käytettävyydestä.

Yhteistyötä varusmieskoulutuksessa

Puolustusvoimauudistuksen myötä Lapin lennoston varusmieskoulutusta antava perusyksikkö lakkautetaan. Jääkäriprikaatin Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston Tukikohtakomppania alkaa tuottamaan huoltoyksiköitä Ilmavoimien reserviin. Tukikohtakomppanian kirjoille tulevat myös apumekaanikot, ilmataisteluasemiehet, johtokeskusalan varusmiehet sekä tukikohtaympäristöön koulutettavat erikoisajoneuvonkuljettajat. Edellä mainittujen varusmiesten osalta Lapin lennosto vastaa eriytyvästä koulutuksesta Jääkäriprikaatin vastatessa varusmiesten hallinnosta ja yhteisesti koulutettavista aiheista.

Ilmasta maahan toiminta

Hornetin toisen elinikäpäivityksen yhteydessä olemme saamassa käyttöömmme uusia suorituskykyjä Ilmavoimien alustava operatiivinen kyky ilmasta maahan -tehtävien toteuttamiseen saavutetaan 1.1.2015. Yksinkertaistetusti tämä tarkoittaa kykyä käyttää JDAM ja JSOW -liitopommeja.

Olemme Lapin lennoston voimin valmistelleet ilmavoimallisen ilmasta maahan -lentokoulutusohjelman vuoden 2014 aikana. Ohjelma hyväksyttiin kokeiluvaiheen jälkeen käyttöön syksyllä ja koulutus lennonopettajien osalta on aloitettu.

Tehokas ja suunnitelmallinen pommittaminen vaatii kuitenkin osaamista koko organisaatiossa. Osaamista tarvitaan suunnittelun ja johtamisen osalta Pääesikunnasta laivueeseen sekä toimeenpanon osalta varastoryhmästä lentäjään. Tarvittaessa tuli lähteä heti torstaina 1.1.2015. Samalla meidän tulee kuitenkin ymmärtää, että otamme ensimmäisiä askelia pitkällä tiellä ja tavoitetaan pääsemiseksi on vielä paljon tehtävää.

Pohjoismainen yhteistyö

Cross Border Training eli Suomen, Ruotsin ja Norjan ilmavoimien välinen rajojen yli suoritettava lennoharjoittelu on ollut pitkään osa

viikoittaista Lapin lennoston toimintaa. Kuluvana vuonna olemme harjoitelleet monipuolisesti päivällä ja yöllä erilaisia lentotehtäviä pommituksesta kaartotaisteluun.

CBT-harjoittelu on meille Pohjois-Skandinaviassa operoiville ilmavoimille kustannustehokas ja helppo tapa saada paljon koneita yhteiseen harjoitukseen. Lisäksi harjoituksista saadaan monipuolisia elementtejä mukanaan; erilaisia asejärjestelmiä, tankkauskoneita, tutkavalvontakoneita, datalinkkejä sekä erilaisia taktiikoita. Saata- va oppi on tämän seurauksena syvempää ja monipuolisempaa.

Arctic Challenge Exercise (ACE) 2015

Vuonna 2015 toukokuussa järjestettävä ACE2015-harjoitus on erittäin suuri monikansallinen lento- harjoitus. Harjoitus on Suomen, Ruotsin ja Norjan ilmavoimien yhteinen ponnistus, jossa johtovastuu kiertyy. Pääsuunnitteluvastuussa on tällä kertaa Norja. Rovaniemelle on tulossa lento-osastoja Ruotsista ja Ranskasta. Pääkierroksissa käytettävä harjoitusalue kattaa koko Pohjois-Ruotsin, Suomen käsivarren sekä Pohjois-Norjan alueen.

Harjoitukseen tulee osallistua vähintään kahdeksan maata ja yli sata lentokonetta. Harjoitusskenaario on vaativa kriisinhallintaskenaario, jossa on mukana useimmat ilmaoperaatioiden toteuttamisvaiheeseen vaikuttavat elementit.

Lentotoimintaa johdetaan norjalaisesta ilmaoperaatiokeskuksesta

ta Bodöstä ja taistelunjohtopalveluita tuottavat kaikkien maiden johtokeskukset sekä AWACS.

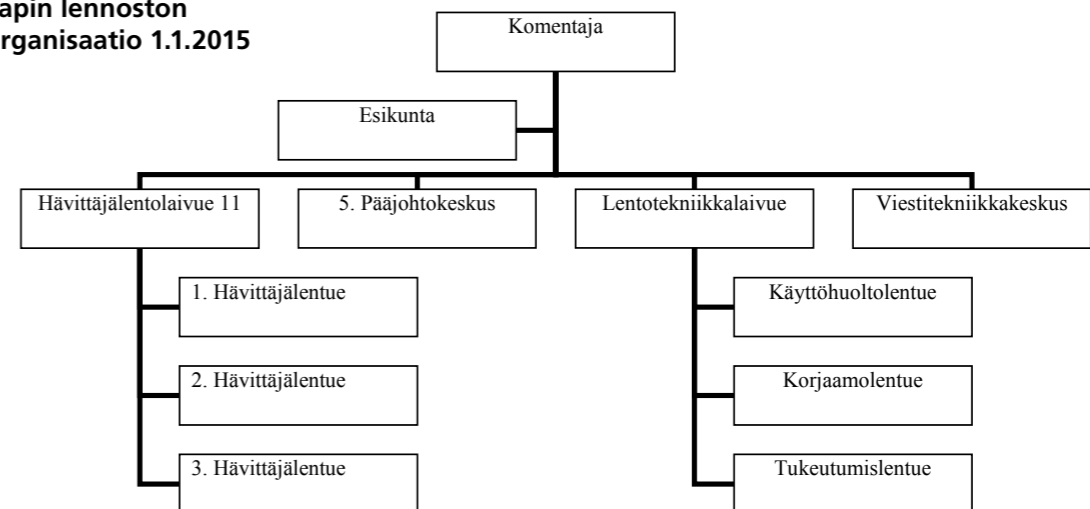
Rovaniemi - varuskuntakoulu

Rovaniemen varuskunta koostuu kuuden hallintoyksikön Rovaniemellä toimivista osista. Rovaniemen varuskunnassa työskentelee noin 650 palkattuun henkilö- löstön kuuluva, joten Puolustusvoimat on yksi suurimmista talous- alueen työllistäjistä. Varuskunnassa vuosittain koulutettavat noin 1000 varusmiestä näkyvät Rovaniemen katukuvassa, sillä kasarmi- alueen läheinen sijainti mahdollistaa myös vapaa-ajan vieton ja harrastamisen kaupungissa.

Rovaniemen varuskunnan päällikkönä toimii Lapin lennoston komentaja. Varuskunnan päällikön tärkeimpänä tehtävänä on yhteen sovittaa yhteisiä palveluja, jotka on tarkoituksenmukaisinta tuottaa laajempina kokonaisuuksina kuin yhden hallintoyksikön toimenpitein. Rovaniemellä varuskunnallisten asioiden yhteensovittamista koordinoidaan pääsääntöisesti varuskunnallisissa yhteistoimintakoukussa, jotka varuskunnan päällikkö kutsuu kokoon neljä kertaa vuodessa.

Yhtenä merkittävänä muutoksena varuskunnan tehtäväkentässä voidaan nähdä palvelussuhde- asumisen järjestelyt. Aikaisemmas- ta poiketen asuntoasioiden järjestely siirtyy varuskunnalta Puolustusvoimien palvelukeskuksen vastuulle. Toivotaan, että toimintata- pamallin muutos ylläpitää nykyisen tasoisen palvelun asuntoasioissa myös jatkossa.

Lapin lennoston organisaatio 1.1.2015

Lapin jääkäripataljoona

Lapin jääkäripataljoona jatkaa perinteikästä toimintaansa uudessa kokoonpanossa 1.1.2015 alkaen.

Lapin jääkäripataljoona vastaa suorituskykyisten joukkojen kouluttamisesta lapin vaativiin olosuhteisiin. Pitkät etäisyydet, vaikea maasto ja äärimmäiset sääolot edellyttävät niin johtajilta kuin taistelijoilta kykyä aktiiviseen ja fyysistä kestävyyttä edellyttävään toimintaan.

Lapin jääkäripataljoonaan kuuluu esikunnan lisäksi kuusi perusyksikköä:

1. Jääkärikomppania
- Esikuntakomppania
- Tiedustelukomppania
- Kranaatinheitinkomppania
- Huoltokomppania ja
3. Jääkärikomppania.

1. Jääkärikomppania (1JK)

1. Jääkärikomppaniassa koulutetaan etulinjan kärkitaistelijoita, jotka hallitsevat jääkärikomppanian aseiden ja kaluston käsittelyn, maastonkäytön ja selviytymisen eri taistelulajeja hyödyntäen.

Kaikille taistelijoille annetaan perusteet muun muassa kevyen konekiväärin, kevyen- ja raskaan kertasingon, käsikranaatin, miinojen ja räjähdysaineiden sekä jääkärikomppanian viestivälineiden käyttöön. Vaativimman ja mie-

lenkiintoisimman osan koulutusta muodostavat kovin ampumatarvikkein suoritettavat taisteluammunnat.

Jääkärikomppaniassa on lukuisia eri koulutusvaihtoehtoja, joista jokaiselle taistelijalle löytyy kykyjensä mukainen tehtävä. Miesthistöä koulutetaan muun muassa rynnäkökiväärimieheksi, tulenjohtomieheksi, tarkka-ampujiksi, panssarintorjuntamieheksi, tiedustelijoiksi, taistelupelastajiksi, taistelupioneereiksi sekä taisteluajoneuvon kuljettajiksi.

Esikuntakomppania (EK)

Esikuntakomppania antaa koulutusta esikuntien suojaus-, tukija ylläpitotehtäviin. Komppaniassa koulutetaan lisäksi sotilaspoliisiksi ja panssarintorjuntajoukot. Henkilöstöä koulutetaan esikunta-, tiedustelu-, sotilaspoliisi-, panssarintorjunta- ja tulenjohto- ja viestimiehen sekä taistelulähetin ja ajoneuvon kuljettajan tehtäviin. Esikuntakomppania vastaa sotilaspoliisimiesthistökurssin toteutuksesta ja yksiköllä on lisäksi varuskunnallista vartiointia tukevia tehtäviä. Tärkeintä koulutuskalustoa ovat johtamisjärjestelmälaitteet, jalkaväen kevyet aseet, panssarintorjuntaohjukset ja singot, voimankäyttövälineet sekä vartiointijärjestelmä.

Tiedustelukomppania (TIEDK)

Tiedustelukomppania antaa tiedustelu- ja sissiradistikoulutusta erätaidot omaaville ja kovakuntoisille tiedustelumiehille sekä sissiradioaliupseereiksi koulutettaville. Muutamia taistelijoita koulutetaan vuosittain tiedustelulennokkijärjestelmän käyttö- ja tukitehtäviin. Tärkeintä koulutuskalustoa ovat jalkaväen kevyet aseet, miinat, viestivälineet sekä tiedustelulennokkijärjestelmä.

Kranaatinheitinkomppania (KRHK)

Kranaatinheitinkomppaniassa koulutetaan taisteluosaston kranaatinheitinjoukot ja tulenjohtomiehet. Vaativimman ja mielenkiintoisimman osan koulutusta muodostavat erilaiset kranaatinheitinammunnat sekä osallistumiset alueellisiin ja valtakunnallisiin tykistöharjoituksiin. Koulutusta annetaan heitinmiehen, viestimiehen, tulenjohtomiehen, mittausmiehen, taistelulähetin ja taisteluajoneuvon kuljettajan tehtäviin. Tärkeintä koulutuskalustoa ovat raska- ja kevyt kranaatinheitin sekä viesti-, mittaus- ja ammunnanhallintakalusto.

Huoltokomppania (HK)

Huoltokomppania kouluttaa huollon ja kuljetusalan erikoisosaajia, jotka voivat hyödyntää palvelusai-

kana saavutettua osaamista siviiliammateissa ja -koulutuksessa. Lisäksi Huoltokomppania johtaa prikaatissa pidettävät huollon miehistön erikoiskurssit yhteistoiminnassa huollon laitosten kanssa.

Miesthistöä koulutetaan muun muassa sotilaskuljettajan, työkooneenkuljettajan, lääkintämiehen, kunnossapito- ja täydennysmiehen sekä sotilaskäyttäjän, esikuntalähetin ja taistelulähetin tehtäviin. Tärkeintä koulutuskalustoa ovat erilaiset ajoneuvot ja työkooneet sekä kunnossapito-, lääkintä- ja muonituskalusto. Huoltokomppaniassa on lisäksi varuskunnallisia toimintoja tukevia tehtäviä.

3. Jääkärikomppania (AUK)

3. Jääkärikomppania kouluttaa muiden yksiköiden tapaan peruskoulutuskaudella alokaista jääkäreitä. Peruskoulutuskauden jälkeen yksikkö ottaa vastaan aliupseerikoulutukseen käsketyt oppilaat ja antaa reservin aliupseerikoulutuksen seuraavilla linjoilla: jääkäri-, tiedustelu-, panssarintorjunta-, kranaatinheitin- (tulenjohto-

ja tuliasema) sekä moottorilinja. 3. Jääkärikomppaniassa koulutetaan myös Jääkäriprikaatiin kuuluvan Rovaniemen Ilmatorjuntapatteriston jalkaväen aliupseerit.

Aliupseerikurssin puolesta välistä noin 25 % kurssilaisista komennetaan Reserviupseerikurssille Haminaan. Johtajakoulutus jatkuu koulutushaaran mukaisessa perusyksikössä aliupseerikurssin ja reserviupseerikurssin jälkeen. Ryhmänjohtajat ja kokelaat valmistele- vat ja johtavat harjoituksia ja ammuntoja kokeneiden kouluttajien

valvonnassa. Varusmiesjohtajat saavat johtamistaan harjoituksista sekä suullisen että kirjallisen palautteen.

3. Jääkärikomppania vastaa lisäksi Jääkäriprikaatissa toteutettavasta esimiesvalmennuksesta. Tärkeintä koulutuskalustoa ovat edellä mainittujen viiden perusyksikön koulutushaaran mukainen materiaali.

LAPIN JÄÄKÄRIPATALJOONAN KOULUTUSKOKOONPANO

Rovaniemen ilmatorjuntapatteristo

Muutos on aina haastava savotta, mutta oikein toteutettuna se tarjoaa myös mahdollisuuden kehitymiselle. Tässä hengessä on patteriston tulevaisuutta rakennettu ja tätä luettaessa organisaatio on niin sanotusti uudessa asennossa.

Kaiken muutoksen keskellä on myös hyvä pitää mielessä, että Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston keskeinen perustehtävä säilyy ennallaan. Patteristo on saavuttanut vuosien varrella hienoja koulutustuloksia. Ja selkeänä tavoitteena on antaa tulevaisuudessakin laadukasta koulutusta asevelvollisille ja tuottaa korkeatasoisia joukkojoukkotuotantovelvoitteiden mukaisesti.

Rovaniemen ilmatorjuntapatteristo 2015 muodostuu komentajasta, esikunnasta ja kolmesta, hyvinkin erilaisen tehtäväkentän omaavasta perusyksiköstä. Seuraavien kappaleiden myötä on tarkoitus antaa lukijalle tiivistetty kuva siitä miltä patteristo näyttää ja mitä patteristossa tehdään, kun vuosi 2015 saadaan kunnolla käyntiin.

Ilmatorjuntapatteri

Ilmatorjuntapatteri ottaa harteilleen ilmatorjunta-asetajien pohjoiset perinteet ja jatkaa ilmatorjuntayksiköiden koulutusta. Yksiköön muodostetaan peruskoulutuskauden jälkeen kaksi koulutusosastoa. Ensimmäisen muodostaa aliupseerikurssi ja toisen joukkotuotanto-osasto. Yksikössä koulutetaan ilmatorjuntaohjuspattereita (90M), ilmatorjunnan johtoportaita (06) ja ilmatorjunnan tutkajaosia (87M). Ja mahtuu tuotantolialle vuonna 2015 vielä yksi ilmatorjuntajaoskin 23ITK95-kalustolla. Yksikkötyyppien koulutus toteutetaan niin sanottua vuorotte-luperiaatetta käyttäen. Kun aliupseerikurssilla koulutetaan johtoportaan (06) johtajia, on samaan aikaan joukkotuotanto-osastolla käynnissä ilmatorjuntaohjuspatterin (90M) erikois- ja joukkotuotantokausien koulutus. Seuraavan saapumiserän osalta roolit luonnollisesti vaihtuvat. Yksikön toimeenpanemalla aliupseerikurssilla koulutetaan ilmatorjuntamiesten lisäksi myös sotilaspoliisialiupseerit koko Jääkäriprikaatin ja Kainuun prikaatin tarpeisiin

Ilmatorjuntapatteri on ainoa perusyksikkö Suomessa, joka antaa koulutusta ilmatorjuntaohjuspattereille 90M. Ilmatorjuntaohjuspattereita koulutetaan kaikkien puolustushaarojen ja toimintaympäristöjen tarpeisiin, mikä heijastuu muun muassa harjoitustoiminnan suuntaamisessa joukkokoulutuskausilla.

Yksikön tehtäviin kuuluu myös ilmatorjuntayksiköiden kertausharjoitusten toteuttaminen tai vaihtoehtoisesti kyseisten yksiköiden operatiivisten käyttäjien järjestämien harjoitusten tukeminen.

Yksikössä annetaan koulutusta muun muassa seuraaville ilmatorjunnan järjestelmille: JONE, YVI1M/ITLKI06, MOSTKA87M, ITO90M, ITO90MMOS, ITO90M-VALE, 23ITK61/95, 12,7ITKK96. Lisäksi yksikössä koulutetaan ilmatorjunnan huoltojaosia, joilla on kalustonaan muun muassa ensihoito- ja muonitusryhmien erikoisvälineistöä, sekä annetaan koulutus ilmatorjunnan uusitulle radiokalustolle.

2. Jääkärikomppania

2.Jääkärikomppania antaa koulutusta hajautetun jääkärikomppanian rynnäkkökiväärimiehen, konekiväärimiehen, tarkka-ampujan, taistelulähetin, tiedustelijan, tulenjohtajan, lääkintämiehen, oh-

jusmiehen, keittäjän ja kuljettajan tehtäviin. Tärkeintä koulutuskalustoa ovat rynnäkkökivääri, konekivääri, tarkkuuskivääri, miinat sekä sinkoaseet. Jalkaväen johtajatehtäviin valittavien varusmiesten aliupseerikoulutus annetaan Sodankylässä.

Hajautetun jääkärikomppanian taistelutapa, kalusto ja henkilöstö on monipuolinen kokonaisuus. Komppaniassa palveleva varusmies saa monipuolisen ja fyysisesti sekä henkisesti vaativan koulutuksen. Jokainen taistelija saa hyvät yleistiedot ja -taidot jalkaväen eri tehtävistä sekä syventävät tiedot omasta erityistehtävästään. Yksikön monipuolisissa tehtävissä löytyy kiinnostavia tehtäviä monenlaisiin intresseihin.

Komppanian taistelu on tilanteen mukaan laadittu kokonaisuus, joka sisältää hyökkäyksiä, puolustusta, viivytystä ja tuliyllätköjä. Periaatteena on: "ISKE - TUHOA - ISKE UUELLEEN JOSSAIN MUUALLA".

Hajautetun jääkärikomppanian henkilöstöltä vaaditaan kykyä oma-aloitteiseen toimintaan. Tehtävä on kyettävä toteuttamaan yllättävissäkin tilanteissa sekä puutteellisilla resursseilla. Taistelijoiden on säilytettävä toimintakykynsä ja kyettävä jatkamaan taistelusuunnitelman toteuttamista saarrettuna vastustajan syvyydessä.

Tukikohtakomppania

Tukikohtakomppania tuottaa ilmavoimien tarpeisiin huoltokomppanioita, joiden tehtävänä on huol-

taa tukikohtia kaikkine huollon toimialoineen. Täydennys- ja kuljetusjoukkue vastaa nimensä mukaisesti huollon toimialojen täydennyksistä, sekä mahdollisten ajoneuvorikkojen sattuessa evakuoinnista. Huoltopalvelujoukkueen repertuaariin kuuluu puolestaan tukikohdan henkilöstö muonittaminen. Ensihoitajoukkueen tärkeimpänä tehtävänä tukikohdan alueella on antaa henkeä pelastavaa ensiapua loukkaantuneille. Komentojoukkue vastaa yksikön hallinnosta ja lähettitoiminnasta, sekä komentopaikan perustamisesta ja suojaamisesta, joka hoidetaan vartiomiesten toimesta.

Huollon aliupseerikoulutukseen valitut komennetaan pääsääntöisesti Kainuun prikaatin Kajaaniin. Sotilaspoliisijohtajaksi valittujen osalta aliupseerikoulu käydään patteriston ilmatorjuntapatterissa, josta löytyy myös ilmatorjunnan aliupseerikurssi.

Yksikön vastuulla on myös ilmavoimien Rovaniemellä palvelevien erikoiskoulutettujen sekä varuskunnallisiin tehtäviin sijoitettujen varusmiesten yleinen sotilaskoulutus ja hallinto. Nämä varusmiesjohtajat ja erikoiskoulutettu miehistö valitaan ja koulutetaan Ilmasotakoulussa Tikkakoskella keskitetyn haun kautta.

Lopuksi

Edellä kuvatun paketin ylläpito ja pyörittäminen edellyttää monenlaisia isoja ja pieniä toimenpiteitä, jotta tavoitteet varmasti saavutetaan. Moni Etupyörän lukija liittyy pat-

teriston tekemiseen osallistujan, ohjaajan, tukijan tai jonkin muun roolin kautta. Patteriston kannalta kaikki panokset on tärkeitä ja yhdessä saamme varmistettua, että kokonaisuus toimii.

Yhteistyöterveisin,
ROVITPSTO

Lapin aluetoimisto

Lapin aluetoimisto perustettiin puolustusvoimien hallintouudistukseen liittyen 1.1.2008 silloisen Lapin sotilasläänin esikunnan yhteyteen. Tällöin maahamme perustettiin 19 aluetoimistoa hoitamaan puolustusvoimien aluehallintoviranomaisen tehtäviä. Niiden vastuualueet noudattelivat pääsääntöisesti maakuntien rajoja ja itse asiassa aluetoimiston työnimi olikin lähes viime metreille asti

julle. Vaikka rakennemuutoksia on ollut useita lyhyehkön ajan sisällä, eivät ne itse toimintaan ole aiheuttaneet merkittäviä muutoksia. Valmius- ja asevelvollisuusasioiden vastuut ja tehtävät ovat säilyneet lähes muuttumattomina.

Vuoden 2015 alussa toteutuvassa nykyisen puolustusvoimauudistuksen viimeisessä vaiheessa Lapin aluetoimisto aloittaa toimintansa osana Jääkäriprikaatia. Sa-

vuosista ja perinteet ovat kuitenkin vankka pohja, johon voimme nojata, kun toteutamme päätehtäväämme. Perinteet velvoittavat!

1.1.2015 Lapin aluetoimisto jatkaa työskentelyään Someroharjulla nykyisissä tiloissaan ja siellä sijaitsee myös asiakaspalvelupisteemme. Aluetoimisto käsittää kaksi sektoria, operatiivisen ja asevelvollisuussektorin, ja sen henkilöstövahvuus tulee olemaan 11 henkilöä eli vahvuus pienenee nykyisestä kokoonpanosta kolmella henkilöllä. Tehtävät säilyvät samana mutta toiminta-alueen laajeneminen ja kertausharjoitusvolyymin reilu kasvu jo vuodesta 2015 alkaen lisäävät aluetoimiston työmää-

“maakuntatoimisto”, mutta nimi muotoutui kuitenkin lopulta nykyiseksi. Lapin maakuntaan perustettiin tällöin kaksi aluetoimistoa: Lapin ja Ylä-Lapin aluetoimistot. Etelä- ja Keski-Lapin 12 kuntaa jäivät Lapin aluetoimiston vastuulle, ja vastaavasti yhdeksän pohjoisinta kuntaa kuuluivat Ylä-Lapin aluetoimistolle.

Seuraava rakennemuutos olikin sitten edessä jo kahden vuoden kuluttua, kun seitsemästä sotilasläänistä lakkautettiin kolme niin sanottua alueellista sotilaslääninä. 1.1.2010 Lapin aluetoimisto siirrettiin lakkautetusta Lapin sotilasläänin esikunnasta Lapin ilmajoukon organisaatioon, ja samalla aluetoimisto muutti myös läheltä Rovaniemen kaupungin keskustaa Somerohar-

malla lakkautetaan Ylä-Lapin aluetoimisto ja sen alueen kunnat siirtyvät Lapin aluetoimiston vastuulle eli Lapin maakunnan asevelvollisten asiat hoidetaan jatkossa Rovaniemeltä käsin. Vaikka aluetoimisto onkin jatkossa osa Jääkäriprikaatia, tulee johtosuhde ja ohjaus asevelvollisuusasioissa suoraan Maavoimien esikunnasta Mikkelistä.

Aluetoimiston tärkeimmät tehtävät ovat jatkossakin asevelvollisuusasioiden hoitaminen, operatiivinen suunnittelu ja valmistelu sekä maanpuolustustyö. Osin ympärä sulkeutuu, kun toiminta-alueena on koko Lapin maakunta. Osin joudumme rakentamaan uusia toimintamalleja säädösten, organisaatioiden ja ohjeistusten uusiutuessa. Kokemukset menneistä

rää. Tähän on vastattu selkeyttämällä ja tarkentamalla ihmisten tehtävänkuvauksia, tarkastamalla ja tarvittaessa yksinkertaistamalla toimintaprosesseja, laittamalla työvälineet ja työskentelyolosuhteet mahdollisimman hyvään kuntoon sekä suunnittelemalla toiminta etukäteen entistäkin huolellisemmin.

Usein asevelvollisiksi mielletään vain palveluksessa olevat varusmiehet. Asevelvollisia ovat kuitenkin näiden lisäksi myös kutsunanalaiset ja kaikki reserviläiset. Asevelvollisuusasioiden hoitaminen on yksi aluetoimiston tärkeimmistä tehtävistä ja kutsuntojen järjestäminen sen näkyvintä toimintaa. Lapissa kutsuntoihin osallistuu vuosittain noin 1 100 kutsunanalaista nuorta miestä. Valvon-

tavastuullamme on reilut 54 000 valvonnanalaista joten pääosa asevelvollisten asioiden hoitamiseen liittyvästä työstä tehdään suurelta yleisöltä näkymättömissä. Palveluskelpoisuuden määrittämiseen ja palvelukseen määräämiseen liittyvien päätösten lisäksi aluetoimisto käsittelee palveluksesta vapauttamiset sekä muun muassa sijoittaa reserviläiset SA-tehtäviin, käsittelee henkilövaraukset (VAP) ja valmistelee reserviläisten ylentämisasiat. Vuodesta 2015 alkaen Lapin aluetoimiston päällikkö ylentää maakunnan reservin aliupseerit ja miehistön sekä päättää reservin upseerien ylennysesityksistä.

Operatiivisen toiminnan osalta keskitymme paikallisuolustuksen suunnitteluun, valmisteluun, harjoitteluun ja tarvittaessa toimeenpanoon. Uudessa paikallisuolustuskonseptissa riittää kehitettävää ja toimintaperiaatteen jalkauttamista käytännön tekemiseksi. Paikallisuolustus pitää sisällään muun muassa joukkojen perustamisen, kohteiden suojaamisen, erikoisjoukkojen vastaisen taistelun ja paikallishuollon. Paikallisuolustuksen joukot koulutetaan pääasiassa kertausharjoituksissa mutta koulutuksessa tulemme käyttämään hyödyksi entistä enemmän

myös Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) osaamista ja sen aktiivista Koulutus- ja tukiyksikköä (KOTU).

Aluetoimisto pitää yhteyttä maanpuolustusjärjestöihin ja ympäröivään yhteiskuntaan, toimien liittymäpintana puolustusvoimien ja muun yhteiskunnan välillä. Käytännön tasolla tämä tarkoittaa neuvotteluja, esitelmiä, juhlapuheita ja tapahtumien tukemista henkilöstöllä, kalustolla, tiloilla tai muulla osaamisella. Teemme lähes päivittäistä yhteistyötä muiden viranomaisten kanssa sekä tuemme vapaaehtoista maanpuolustustyötä monin eri tavoin. Tärkein yhteistyökumppani ja suurin tuettava yhdistys on MPK. Merkittävä, vaikuttava ja näkyvä aluetoimiston tehtävä on myös tukea Lapin aluehallintovirastoa alueellisten maanpuolustuskurssien järjestämisessä.

Lapin aluetoimiston ja Lapin sotilassoittokunnan päällikön lähin suoranainen esimies on Jääkäriprikaatin apulaiskomentaja. Toivotan tehtävässä aloittaneen eversti Timo Mäki-Rautilan tervetulleeksi Lappiin ja menestystä tehtävässä. Mäki-Rautila tuntee Pohjois-Suomen olot hyvin ja on itsekin toiminut aluetoimiston päällikkönä Kajaanissa, joten lähtökohdat tehtävän hoitamiseen ovat hyvät.

Ottaessani Lapin aluetoimiston päällikön tehtävät vastaan vuosi sitten, oli tehtäväkenttä tuttu Pohjois-Suomen sotilasläänin esikunnan ajalta palvellessani siellä Pohjois-Pohjanmaan aluetoimistossa. Olen myös palvellut noin kymmenen vuotta sitten Lapin sotilasläänin esikunnassa, joten Rovaniemi, Lappi ja lappilaiset ihmiset olivat entuudestaan tuttuja. Tänne oli helppo palata. Siitä huolimatta silmiinpistäväni piirteenä täällä on ollut innokas ja ystävällinen ilmapiiri veteraani- ja reserviläisjärjestöjen kanssa työskenneltäessä. Niiden toiminta aluetoimiston näkökulmasta on ollut erittäin aktiivista ja välitöntä.

Me, aluetoimiston henkilöstö, olemme lähdössä ensi vuoteen luottavaisella, odottavalla ja innostuneella mielellä. Vaikka muutos heiluttelee aina tuttuja ja turvallisia rakenteita, se antaa myös mahdollisuuden löytää ja luoda jotain uutta, mikä aikaisemmin ei tullut mieleen. Aluetoimiston tehtävät ovat selvät, toimintaedellytykset kunnossa ja riittävät resurssit käytettävissä, joten tästä on hyvä jatkaa eteenpäin.

Everstiluutnantti Jarmo Mattila
Lapin aluetoimiston päällikkö

Lapin sotilassoittokunta Sotilasmusiikin tulo Lappiin

Puolustusvoimien soittokuntaorganisaatiota alettiin muuttaa 1960-luvulla ja tuolloin tuli vakavasti harkittavaksi varuskuntasoitokunnan perustaminen Rovaniemelle. Tärkeimmistä syistä perustamiselle oli se, että Lapin alueelle oli tulossa kaksi Pohjois-Suomen puolustuksen kannalta merkittävää joukko-osastoa, Rovaniemen ilmatorjuntapatteristo ja Lapin lennosto. Niiden tarkoituksena oli täyttää Lapissa aiemmin ollut osittainen sotilaallinen tyhjiö. Jos näitä joukko-osastoja ei olisi siirretty Rovaniemelle, todennäköisesti ei myöskään varuskuntasoitokunnan perustamisesta olisi tullut mitään. Olihan Lapissa vain kaksi varsinaista joukko-osastoa, Lapin jääkäripataljoona Sodankylässä ja Lapin rajavartioston rajajääkärikomppania Rovaniemellä.

Rovaniemen varuskuntasoitokunta aloitti toimintansa 1.9.1969 ja näin tehtiin sotilasmusiikin kannalta valtakunnallisesti merkittävä päätös. Sotilasmusiikki ulottui nyt koko maan alueelle. Henkilöstöuuteen soittokuntaan siirrettiin eri puolilta Suomea. Kaikista Helsingin ulkopuolella toimivista varuskuntasoitokunnista tuli henkilö-

tömäärältään samankokoisia. Soittokunnan päälliköksi nimitettiin silloinen musiikkiluutnantti Rauno Haahti, joka siirtyi Rovaniemelle Helsingin varuskuntasoitokunnan nuoremman kapellimestarin tehtävästä. Soittajat tulivat Helsingin, Hämeenlinnan, Turun, Kajaanin ja Niinisalon varuskuntasoitokunnista. Vahvuus oli kapellimestari ja 14 soittajaa ja lisäksi vahvuuteen kuuluivat soitto-oppilaat ja varusmiehet.

Alkuvuosien olosuhteet

Alkuvuosina soittokunnan harjoitustilat olivat varsin heikot. Harjoitukset pidettiin asuintalon pohjakerroksessa sijaitsevassa väestönsuojassa, jossa ilmastointi toimi ainoastaan hyvin äänekkään imurin avulla. Tilapäisiä harjoituspaikkoja soittokunnalla oli kaikkiaan viisi. On aivan varmaa, että tällaisissa olosuhteissa soittokunnan tason ylläpitäminen oli hyvin vaikeaa, mutta vaikeuksista huolimatta soittokunta pystyi hoitamaan soitotehtävät moitteettomasti. Vuoden 1973 elokuussa soittokunta sai omat uudet toimitalat Someroharjun kasarmilta.

Tapahtumia vuosien varrelta:

- Soittokunnan ensimmäinen tervetuliaiskonsertti Rovaniemen yhteislyseolla 23.11.1969
- Soittokunnan 10-vuotisjuhlakonsertti Someroharjun sotilaskodissa 2.9.1979
- Soittokunnan 20-vuotisjuhlakonsertti 17.9.1989 Lappia-talossa. Johtajina olivat ylikapellimestari Teuvo Laine ja soittokunnan päällikkö Rauno Haahti, joka siirtyi ylikapellimestariksi Pääesikuntaan vuonna 1990.
- 1980-luvulla SA-INT-show:t vetivät yleisöä tykistöleireille Rovajärvelle. Show:t olivat

suuria tapahtumia, jonne kuljetettiin yleisöä lähikunnista. Valtakunnan huippuesiintyjät esiintyivät varusmiehille, reserviläisille ja yleisölle.

- Jätkänynttilä-sillan vihkiäiset 28.9.1989
- Vuonna 1990 soittokunta koki nimenmuutoksen, kun varuskuntasoitokunnat liitettiin joukko-osastojen komentajien alaisuuteen ja nimet muutettiin maakunnallisiksi. Tällöin Rovaniemen varuskuntasoitokunta sai nykyisen ja parhaiten sen toimintaa kuvaavan nimen Lapin sotilassoittokunta.
- Puolustusvoimien Tattoo-kiertueet alkoivat vuonna 1993. Tapahtumat vetivät runsaasti yleisöä eri puolilla Suomea. Lapin sotilassoittokunnan ensimmäinen kosketus kuvio-marssiin tapahtui Bodenissa vuonna 1994.
- 1990-luvulla oli vuosittain yhteiskonsertteja Pohjan- ja Kainuun sotilassoittokuntien kanssa, esim. vuonna 1993 puolustusvoimien 75-vuotisjuhlakonserttikiertue. Myös vappukonsertit olivat suosittuja. Solisteina muun muassa Tarja Ylitalo, Kauko Simonen, Jaska Mäkyneen sekä soittokunnan omat solistit.
- 2000-luvulla alkoi soittokunnan ja Norrbotnen Big Bandin yhteistyö. Tapio Maunuvaaran johtamat koulutusperiodit päättyivät suosittuihin konsertteihin.
- 2004 soittokunnan 35-vuotisjuhlakonsertti Lappi-Areenalla. Teemana oli Jääkäriin Morisian ja solisteina Tamara Lund sekä Kai Hyttinen. Mukana oli myös Lapin eri mieskuoroista 200 laulajaa. Yleisöä saapui paikalle historialliset 3500 henkeä. Lienee ennätys yksittäisen sotilassoittokunnan konsertissa.

Äänitteet

Pohjantähden alla	1988
Napapiiriltä puhaltaa	1999
Revontulten alla	2007
Revontulten maa	2009

Ulkomaanmatkat

Useita kertoja Ruotsiin
1998 Vierailu Rovaniemen ystävyyskaupunkiin St Johaniin, Itävaltaan
2003 Hannover, Saksa
2005 Lontoo, Englanti
2006 Castillo, Espanja
2009 Moskova, Venäjä
2013 Albertville, Ranska

Uusi Lapin sotilassoittokunta

Yksi historian suurimmista muutoksista suomalaisessa sotilasmusiikkiorganisaatiossa tapahtui 2010-luvun alussa, kun puolustusvoimien sotilasmusiikkialaa kehitettiin etupainotteisesti puolustusvoimauudistustyö huomioiden.

Vuoden 2014 vaihteeseen liittyi sotilasmusiikkitoiminnan sopeuttaminen ja organisaatiomuutokset. Seitsemän sotilassoittokuntaa lakkautettiin ja jäljelle jäävien viiden soittokun-

nan kehittäminen aloitettiin. Soittokuntien keskittäminen avaintoiminta-alueille mahdollistaa kustannustehokkaan toiminnan ja toiminnallisen kehittämisen. Vaikka sotilassoittokuntien lukumäärää vähennettiin, toimintaympäristön ja toimintakulttuurin muutoksella tavoitellaan näkyvämpää vaikutavuutta suhteutettuna nykyiseen tilanteeseen. Muutoksen myötä sotilasmusiikin rooli puolustusvoimien maineenhallinnan tekijänä kasvaa. Työpaikkoina sotilassoittokunnista saadaan houkuttelevampia ja kiinnostuksen myötä myös rekrytoinnin odotetaan helpottuvan.

Soittokuntien organisaatiomuutokset vaikuttivat merkittävästi myös Pohjois-Suomeen. Lähes 70 vuotta Oulussa toiminut Pohjan sotilassoittokunta lakkautettiin. Samoin lakkautettiin 50 vuotta Kajaanissa toiminut Kainuun sotilassoittokunta.

Vuoden 2014 alussa perustettiin uusi Lapin sotilassoittokunta Rovaniemellä olleen sotilassoittokunnan rungolle. Perustamiseen liittyi myös harjoitus- ja varastotilojen saneeraus rykmenttialista ja sen viereisistä pienemmistä huoneista syksyllä 2013. Lisäksi soittokunnalle tullaan saneeraamaan varsinaiset toimisto- ja yksityisharjoitustilat saman rakennuksen yläkerrasta rykmentin esikunnan lakkauttamisen jälkeen kevään 2015 aikana.

Muutos vuoden 2015 alussa

Lapin sotilassoittokunta on yksi Suomen viidestä kehitettävästä sotilassoittokunnasta ja Pohjois-Suomen ainoa ammattipuhallinorkesteri. Sijaintipaikka on Rovaniemen varuskunnassa ja se on osa Jääkäriprikaatia. Soittokunta on Jääkäriprikaatin apulaiskomentajan alainen erillisyksikkö, jonka pääasiallisena tehtävänä on tuottaa puolustusvoimien ja rajavartiolaitoksen joukko-osastoille sekä niiden sidosryhmille ja yhteistyökumppaneille musiikkipalveluja soittotoiminta-alueella. Alueeseen kuuluvat Lapin, Kainuun ja Pohjois-Pohjanmaan maakunnat. Tehtävänä on myös edistää

omalla toiminnallaan maanpuolustustahtoa ja jatkaa sotilasmusiikkialan kehittämistä. Soittokunta on Euroopan unionin pohjoisin sotilassoittokunta ja kokoonpanoltaan Pohjois-Suomen toiseksi suurin orkesteri. (2+30)

Lapin sotilassoittokunnan arvostus on erittäin korkealla lappilaisen yleisön keskuudessa. Siitä ovat todisteina usein täydet konserttisalit ja positiivinen palaute niin esimiehiltä kuin yleisöltä. Arvostus tulee seremoniallisuudesta, monipuolisuudesta ja kansanomaisuudesta. Orkesteri on viime vuosina panostanut voimakkaasti muun muassa lappilaiseen ja saamelaiseen musiikkiin. Soittokunta onkin mielletty hyvin lappilaiseksi orkesteriksi. Pohjois-Suomen joukko-osastojen komentajat ovat hyvin ymmärtäneet soittokunnan pitämien konserttien pr-arvon ja ovat mielellään olleet konserteissa isäntinä ja kutsuneet paikalle joukko-osastonsa omia yhteistyökumppaneita. Puolustusvoimien omat tilaisuudet ja tarpeet ovat myös tulevaisuudessa tärkeimmässä roolissa, mutta sotilasmusiikin rooli on muutakin kuin pelkkiä säveliä. Se on kaupunkikulttuurin elävöittäjä, puhallinmusiikin kansallinen kärkiosaa, kansallistunteen nostattaja ja puolustusvoimien pehmeiden arvojen viestinviejä.

Jääkäriprikaatin huolto

Jääkäriprikaati vastaa Sodankylän varuskunnan huollon järjestämisestä ja puolustushaaryhteisen huollon järjestämisestä Rovaniemen varuskunnassa. Lapin rajan joukkotuotannon tukeminen on myös meidän hommamme.

Jääkäriprikaatin huoltoa johtaa huoltopäällikkö. Huollon toimialoja johtavat toimialapäälliköt jotka toimivat Jääkäriprikaatin esikunnan huolto-osaston huoltosektorilla. Huoltopäällikkö ja huoltosektorin henkilöstö johtaa, suunnittelee, varaa kapasiteettia ja tilaa palveluita varuskunnallisen huollon palveluntuottajilta ja Puolustusvoimien logistiikkalaitokselta.

Huoltokeskuksia johtaa huoltokeskuksen päällikkö. Huoltokeskusten päälliköt vastaavat huoltolaitosten palvelutuotannon johtamisesta ja ohjaamisesta.

Edellä esitetty organisaatio lieenee pääosin sinulle tutunolainen ja kertoo mitä huoltolaitokset tekevät. Kummastusta saattaa herättää tuo mystinen Käyttöhuoltoryhmä. No, se vastaa ilmatorjunnan järjestelmien käyttöhuollosta Rovaniemellä ja kantaa kortensa kekoon myös joukkotuotantoon kouluttamalla asevelvollisia.

Mikä muuttuu?

Suuri muutos on huollon johtaminen ja toteuttaminen kahdella paikkakunnalla. Se on myös haaste, joka on tunnustettu. Komendantin linjauksen mukaisesti huollon tärkein tehtävä vuonna 2015 on puolustusvoimauudistuksen tehtyjen päätösten toteuttaminen ja toiminnan vakiinnuttaminen. Toiminnan painopisteenä on asiakasrajapinnan hallinta kumppaneiden kanssa, kahden huoltokeskuksen johtaminen ja kahden joukkoyksikön tukeminen - Sodankylässä ja Rovaniemellä.

Vahvistuksena vuoden 2014 organisaatioon prikaatin esikunnan huolto-osastolla on osastoinööri (palvelutarve), toimistosihiteeri, osastoteknikko ja suunnittelija. Muita muutoksia on taloushallinnon siirtyminen Henkilöstö-osastolle ja Rovajärven ampuma-alue toimiston siirtyminen Koulutusosaston johtoon. Vastuu Kyläjärven ampuma- ja harjoitusalueesta jää huollolle. Siitä vastaa Materiaalikeskus 1 ampumaradan henkilöstö.

Keskeisin muutos huoltokeskusten vuoden 2014 organisaati-

oon on Sodankylän ja Rovaniemen korjaamojen muuttuminen Millog oy:n toimipisteiksi. Pääosa korjaamojen henkilöstöstä siirtyy Millogin työntekijöiksi. Terminologiasen verran, että jatkossa Jääkäriprikaati ei tee kunnossapitotöitä - se on kumppanin tehtävä. Joukko-osasto vastaa käyttöhuollosta. Enää ei siis puhuta I- ja II-tason kunnossapidosta.

Sodankylässä 3 henkilöä korjaamolta jää Huoltokeskus 1 kokoonpanoon, heistä kaksi sijoittuu Materiaalikeskus 1:een ja yksi henkilö Kuljetuskeskus 1:een.

Rovaniemellä 5 henkilöä korjaamolta jää Huoltokeskus 2 kokoonpanoon, heistä viisi henkilöä sijoittuu Käyttöhuoltoryhmään ja yksi henkilö Materiaalikeskus 2:een.

Muutos on onnistunut jos et huomaa huollon palveluissa muutosta - ainakaan huonompaan suuntaan.

Iso juttu on myös kiinteistöjen ja maa-alueiden vuokra- ja ylläpitösopimusten siirto Puolustusvoimien Logistiikkalaitokselle. Myös niihin liittyvät resurssit, eli eurot, siirtyvät vuodenvaihteessa samalle toimijalle. Tulevan kiinteistöjyräni,

Ojapellon Jounin ja Palmun Oilin kanssa kaivelimme esikunnan kätöistä alkuperäiset sopimukset ja lähetimme ne etelään. Tai ainakin ne lähetettiin, jotka löydettiin...

Hyviä juttuja

Rovaniemelle valmistuu uusi terveysasema vuoden 2015 kuluessa. Kiinteistöjen muutostyöt Someroharjulla etenevät suunnitelmien mukaisesti ja uskon, että lopputulokset tulevat olemaan kaiken kaikkiaan hyvät. Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston harjoitustoiminnan osalta Perunkajärven harjoitusalue mahdollistaa hajautettujen yksiköiden kouluttamisen ja ilmatorjunnan koulutus jyrää ns "vanhaan malliin." Näköpiirissä on vielä kevytrakenteisten ajoneuvosuojien rakentaminen Someroharjulle. Pääsimme myös yhteisymmärryksen Lapin lennoston kanssa siitä, kuinka Jääkäriprikaatin tuki toteutetaan ja sovimme vastuujon huollon osalta.

Sodankylässä kasarmi 6 ilmanvaihtoremontti valmistui lokakuussa ja kasarmi 7 remontti alkaa tammikuussa 2015. Kun se on valmis loppuvuodesta 2015, ei ole enää tarvetta majoittaa varusmiehiä kasarmi 1:ssä. Saamme myös kipeästi kaipaamaamme majoitusreserviä mm kertausharjoituskäyttöön.

Sodankylän koulutusratojen ylläpidosta ja kehittämisestä laadittu suunnitelma on päivitetty ja kehittämis-toimenpiteet on työn alla. Tässä on semmoinen juttu, joka on kova sana Suomessa ja siinä olemme edelläkävijöitä.

Ympäristöasioita olemme myös kehittäneet. Ympäristöohje on valmistunut ja olemme suorittaneet sisäisen ympäristöjärjestelmän auditoinnin. Näistä kiitos kuuluu Matias Luostarille, joka oli meillä määräaikaisessa työsuhteessa vuoden loppuun saakka. Olimme

myös ulkoisen auditoinnin kohteena eikä meillä senkään perusteella ihan huonosti mene!

Haasteita

Suurimmat haasteet ainakin näin huoltopäällikön näkökulmasta keskittyvät Sodankylän päähän. Päänvaivaa aiheuttaa mm terveydenhuollon järjestelyt. Joudumme siirtämään Sotilaslääketieteenkeskuksen Sodankylän terveysaseman väistötiloihin koulutus- ja esikuntarakennukseen, kasarmi 1:een ja hammashuollon Sodankylän keskustaan. Tämä tarkoittaa myös muutoksia terveysaseman vastaanottokäytäntöön ja sitä, ettei käytössä tule olemaan vuodeosasto. Tätä artikkelia kirjoittaessani tiedossamme ei ole vielä ns lopullinen ratkaisu asiaan. Toivomme tietysti, että aikanaan Jääkärikan-

kaallekin rakennetaan uusi terveysasema. Mutta sen aika näyttää.

Toinen murhe on varastotilojen puute. Yksiköiden osalta valoa on tunnelin päässä jos saamme käyttöömmä Comofortalta vapautuvat tilat. Niihin haluaisimme perustaa uuden keskusvaraston. Mikäli tämä toteutuu, voimme osoittaa perusyksiköiden käyttöön tiloja, jotka nyt ovat Materiaalikeskus 1:n käytössä. Toiveenamme on myös konttikentän rakentaminen, portti 1:n perusparannus ja tiestön perusparannus polttoaineen jakopalkalta portille 2. Onpa meille lupailtu myös koulutus- ja varastorakennusta Maanpuolustuksen johtamisaikakalustolle.

Omissa käsissämme on Kyläjärven tiestön kunnostus, sen pyrimme hoitamaan ensi kesänä. Ne kun ovat päässeet vähän huonoon kuntoon.

Kärkijoukossa kohti tiukkenevaa ympäristönsuojelua

Jääkäriprikaatin ryhdyttiin rakentamaan vuonna 2012 ISO14001-standardin mukaista ympäristölaatu järjestelmää - toisena joukko-osastona Suomessa.

Lokakuun lopussa 2014 toteutettiin järjestelmän sertifiointiauditointi, jonka lopullisia tuloksia odotettiin vielä tämän kirjoituksen luontihetkellä. Järjestelmän kehittämistyö on sisältänyt lukuisia kokeus- koulutus- ja benchmarkkaus-tilaisuuksia Jääkäriprikaatin lisäksi lukuisissa kokoonpanoissa muissakin valtakunnan joukko-osastoissa. Työni ohessa olen havainnut, kuinka ympäristöjärjestelmien kehittämistarve ja -halu ovat heränneet puolustushaarasta riippumatta ilmentäen järjestelmän tarvetta ja sopivuutta puolustusvoimien ympäristövaikutusten hallinnassa.

Ympäristöjärjestelmän varsinaisena tavoitteena on, että jokainen prikaatilainen tunnistaa oman työnsä ympäristönäkökohdat, on tietoinen työnsä aiheuttamista ympäristövaikutuksista sekä tiedostaa kuinka vaikutuksia voidaan vähentää.

Ympäristöjärjestelmän myötä Jääkäriprikaati edistää henkilökunnan ja varusmiesten tietoisuutta oman työnsä ja toimintansa ympäristövaikutuksista järjestämällä ympäristönsuojelun koulutuksia.

Esimiesten vastuu korostuu: työpisteiden toiminnan tulee vastata järjestelmän vaatimuksia. Käytännössä vaatimukset täyttyvät, kun esimies huolehtii esimerkiksi uusien työntekijöiden perehdyttämisestä tehtävään myös ympäristönjärjestelmän osalta, huolehtimalla ympäristökoulutusten järjestämisestä sekä varmistamalla kemikaalilutetelon ja käyttöturvallisuustiedotteiden ajantasaisuuden ja saatavuuden työpisteellään.

Useimmat varmaankin miettivät, mitä järjestelmän vaatimukset tosiasiaassa ovat ja kuinka niitä toteutetaan. Jääkäriprikaatin situminen ympäristönsuojeluun on

linjattu prikaatin ympäristöpolitiikalla. Ympäristönsuojelun toiminta ja hallinnointi on ohjeistettu Jääkäriprikaatin ympäristönormilla. Varsinainen vuosittainen ympäristönsuojelun toiminta käsketään toimintakäskyllä, joka sisältää ympäristöpolitiikan, ympäristöohjelman, ympäristökoulutus suunnitelman, auditointisuunnitelman sekä korjaavat toimenpiteet. Näistä erityisesti ympäristöohjelmalla on merkittävä rooli, sillä siinä suunnitellaan ja toteutetaan varsinaiset käytännön toimenpiteet ympä-

ristövaikutuksien vähentämiseksi. Vuodesta 2012 alkaen toteutetuilla sisäisillä ympäristöauditoinneilla puolestaan mitataan työpisteiden ympäristövaikutuksia ja havaittujen poikkeamien avulla kehitetään ympäristönsuojelun tasoa suorittamalla korjaavat toimenpiteet. Harjoitustoiminnassa ympäristönsuojelu huomioidaan jatkossa entistä tehokkaammin jo harjoituskäskyissä sekä Kyläjärven johtosäännössä.

Kokonaisuutena ympäristönsuojelu on otettu tehokkaammin mukaan osaksi prikaatin vuosisuunnittelua tavoitteena tulla osaksi prikaatin päivittäistä toimintakulttuuria. Muutos ei ole tapahtunut yksin Jääkäriprikaatissa, vaan koko Puolustusvoimissa, missä ympäristöjohtaminen on organisoitunut puolustusvoimauudistuksen myötä selkeämmäksi keskittäen kaikki puolustushaarat Logistiikkalaitoksen ympäristönsuojelu-yksikön alaisuuteen. Jääkäriprikaati tukeutuu jatkossa Jyväskylässä sijaitsevan 3. Logistiikkarykmentin ympäristöasiantuntijaan.

Maantieteellinen etäisyys on kieltämättä pitkä - puoli Suomea - mutta korostaa Jääkäriprikaatin ympäristönsuojelun toimintakulttuurin luomisen tarvetta. Ympäristölainsäädäntö on vuosien saatossa tiukentunut ja tulee tiukkenemaan entisestään tulevaisuudessa. Tätä taustaa vasten Jääkäriprikaati on rohkeasti, vastuuntuntoises-

ti - ja mikä tärkeintä - omatoimisesti ryhtynyt ympäristönsuojelun tason kehittämiseen, joka on Puolustusvoimien kärkeä.

Minulla on ollut etuoikeus päästä kehittämään Jääkäriprikaatin ympäristönsuojelua. Tehtävään sain mainiot perusteet kesällä 2012, jolloin vietin neljä kuukautta prikaatissa kesäharjoittelijana. Tuota kesää saati vuotta 2014 Jääkäriprikaatissa en tule unohtamaan koskaan. Työni prikaatissa on ollut erinomainen tilaisuus kehittää ammattiosaamistani sekä työskennellä osana kiinteää työyhteisöä.

Työtehtäväni mielekkyyttä Lappissa nosti suuresti puolisoni lähteminen matkaan. Ja hyvä, että lähti, niin sain kihlata hänet täällä pohjoisessa keväisen tähtitaivaan alla Saariselän Kaunispäällä.

Ainutlaatuisimpana yksittäisenä työtehtävänä mieleen jää toimi-

minen Ruotsin joukkueen yhteysupseerina Sotilaiden hiihdon MM-kilpailuissa keväällä 2014. Vaikka mies lähtee Lapista, ei Lappi lähde miehestä – sen voin omakohtaisella kokemuksella tunnustaa.

Haluan kiittää koko Jääkäriprikaatin henkilöstöä saumattomasta yhteistyöstä ja luottamuksesta tehtävääni.

Toivotan kaikille menestystä tulevaisuuteen sekä rauhaa vuotta 2015!

Matias Luostarinen
Kehittämispäällikkö
Reservin kersantti

Palkittuja varusmiehiä

Myönnetyt Lapin Jääkäri-ristit

17.12.2014

Alikersantti Niemelä Niko Petteri Mikael, 1. Jääkärikomppania
Korporaali Kujala Tommi Sakari, 1. Jääkärikomppania
Upseerikokelas Kitkala Aleksi Ville Matias, Huolto- ja Kuljetuskomppania
Kersantti Metsävainio Tuomas Mikael, Sissikomppania
Korporaali Heikkilä Taneli Valtteri, Sissikomppania
Jääkäri Liakka Mikko Ville Johannes, 3. Jääkärikomppania

Kotiuttamisjuhlassa 16.9.2014 palkittiin seuraavat ansiotuneet varusmiehet:

Jääkäriprikaatin puukko, kunniakirja ja jalkaväen vuosikirja erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:

Korporaali Nikkeri Jani Juhani,
Sissikomppania

Jääkäriprikaatin puukko ja kunniakirja erittäin hyvästä palveluksesta sotilaspoliisina Jääkäriprikaatissa:

Korporaali Heikkilä Aleksi Juhani,
Sissikomppania

Jääkäriprikaatin puukko ja kunniakirja erittäin hyvästä palveluksesta lääkintämiehenä Jääkäriprikaatissa:

Jääkäri Harjuniemi Ville-Markus,
Huolto- ja kuljetuskomppania

Kiltamitali hyvähenkiselle varusmiehelle:

Jääkäri Kouvala Tuomas,
Huolto- ja kuljetuskomppania
Jääkäri Haapalainen Jussi Aleksi,
Sissikomppania

Oulun Sotilaskotiyhdistyksen stipendi Oulun seudulta olevalle rehdille, reippaalle ja joukkoon sopeutuvalle varusmiehelle:

Korporaali Korpela Joel Johannes,
Sissikomppania
Jääkäri Aro Olli-Pekka,
Huolto- ja kuljetuskomppania

Kotiuttamisjuhlassa 16.12.2014 palkittiin seuraavat ansiotuneet varusmiehet:

Jalkaväen mitali, kunniakirja ja jalkaväen vuosikirja sekä nimet kunniatauluun erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:

Upseerikokelas Heikkilä Tuomas Olavi, 1. Jääkärikomppania
Kersantti Metsävainio Tuomas Mikael, Sissikomppania

Reserviupseerien mitali, kunniakirja ja puukko ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:

Upseerikokelas Pelkonen Miikka Johannes, Tukikomppania

Lapin Reserviläispiirien mitali ja puukko ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:

Kersantti Hirsikorpi Sanna Pauliina, Huolto- ja kuljetuskomppania

Maanpuolustuksen kannatussäätiön stipendi, kunniakirja ja jalkaväen vuosikirja erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:

Korporaali Heikkinen Jani Miika Tapio, Sissikomppania

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko taitavasta ja kolarittomasta moottorijoneuvon kuljettamisesta varusmiesaikana:

Korporaali Ankerman Jere Joonas, Huolto- ja kuljetuskomppania

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko hyvästä palveluksesta erikoisajoneuvon kuljettajana Jääkäriprikaatissa:

Korporaali Karhula Mika Petteri, Tukikomppania

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko ansiokkaasta palveluksesta Lapin jääkäripataljoonassa:

Jääkäri Holappa Jarno Aarni Johannes, Huolto- ja kuljetuskomppania

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko ansiokkaasta palveluksesta Pohjan jääkäripataljoonassa

Korporaali Niemelä Riku Petteri, Sissikomppania

Kiltamitali hyvähenkiselle varusmiehelle:

Upseerikokelas Pasma Juho Oskari, Sissikomppania
Upseerikokelas Pelkonen Miikka Johannes, Tukikomppania
Alikersantti Rautakoski Teemu Henrik, Huolto- ja kuljetuskomppania
Korporaali Vänntilä Juho Eemeli, 3. Jääkärikomppania
Jääkäri Kitti Janne Henrik Mikael, 1. Jääkärikomppania

Jääkäriprikaatin Killan luovuttama "Puolesta Maan" -veteraanimatrikkeli parhaalle sodankyläläiselle 347 vrk palvellelle

Upseerikokelas Kantomaa Jami Kristian, 1. Jääkärikomppania

Jääkäriprikaatin Killan luovuttama "Puolesta Maan" -veteraanimatrikkeli parhaalle sodankyläläiselle 165 vrk palvellelle

Jääkäri Korpikoski Tomi Oskari, Tukikomppania

Itsenäisyyden puolesta - kirja ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:

Korporaali Minkkinen Ville Petteri, Tukikomppania

Oulun Sotilaskotiyhdistyksen stipendi Oulun seudulta olevalle rehdille, reippaalle ja joukkoon sopeutuvalle varusmiehelle

Upseerikokelas Rahola Janne Tapani, 1. Jääkärikomppania
Upseerikokelas Heikka Oula Tuomas, 3. Jääkärikomppania
Upseerikokelas Heikkilä Jere Aleksi, Sissikomppania
Korporaali Metsi Werner Kaarlo Ossian, 1. Jääkärikomppania
Korporaali Määttä Paavo Oskari, Tukikomppania
Jääkäri Pousi Tuomas Petri Tapani, Huolto- ja kuljetuskomppania

Pohjan Prikaatin Killan stipendi erittäin ansiokkaasta palveluksesta Pohjan jääkäripataljoonassa

Korporaali Vänntilä Juho Eemeli, 3. Jääkärikomppania

Leijona Catering Oy:n stipendi hyvästä palveluksesta sotilaskeittäjänä

Korporaali Kovalainen Niko Mikko Mikael, 1. Jääkärikomppania

Henkilöstössä tapahtuu

1.10.2014 myönnetyt pienenisliput ja ansioristit

Jääkäriprikaatin pienenisliput

Kapteeni evp Markku Hautaniemi
Kapteeni evp Hannu Oinas
Kapteeni evp Keijo Pippola
Teknikkokapteeni evp Pertti Viitanen
Yliluutnantti evp Jaakko Rautanen
Yliluutnantti Tarja Ylimartimo
Luutnantti evp Mika Nikula
Asentaja Erkki Nieminen

Kuvassa vasemmalta asentaja Erkki Nieminen, luutnantti evp Mika Nikula, teknikkokapteeni evp Pertti Viitanen, kapteeni evp Keijo Pippola, kapteeni evp Hannu Oinas ja kapteeni evp Markku Hautaniemi.

Lapin Jääkäri-ristit

Kapteeni Mika Lokka
Luutnantti Valtteri Saad
Ylikersantti Janne Poikela
Ylikersantti Tatu Leppänen
Varastonhoitaja Jouni Korkiakoski
Esko Laajala
Heikki Kankaanpää

Kuvassa vasemmalta luutnantti Valtteri Saad, ylikersantti Janne Poikela, ylikersantti Tatu Leppänen, Esko Laajala ja Heikki Kankaanpää.

Solki Jalkaväen ansioristiin

Everstiluutnantti Jari Osmonen
Everstiluutnantti Jukka Kotilehto
Everstiluutnantti Oula Asteljoki
Luutnantti evp Kari Pikkupirtti

Kuvassa vasemmalta everstiluutnantti Jari Osmonen, everstiluutnantti Jukka Kotilehto ja everstiluutnantti Oula Asteljoki.

Jalkaväen ansioristi

Kapteeni Markku Pulju
Kapteeni Juha Väliaho
Yliluutnantti Jarmo Neitola
Yliluutnantti Tarja Ylimartimo
Sotilasmestari Mika Ojala
Vääpeli Saku Aikio

6.12.2014 myönnetyt mitalit, ylennykset ja palvelusarvot

Päällystöliiton ansiomitali

Yliluutnantti Tommi Alatörmänen
Luutnantti Janne Juusola

6.12.2014 ylennykset

Majuriksi kapteeni Arto Lilja
Kapteeniksi yliluutnantti Sakari Hietanen
Kapteeniksi yliluutnantti Jaakko Härö
Kapteeniksi yliluutnantti Tapio Kangasvuo
Kapteeniksi yliluutnantti Riku Illikainen
Kapteeniksi yliluutnantti Tarmo Toivanen
Yliluutnantiksi luutnantti Hannu-Pekka Uutela

6.12.2014 ylennykset reservin sotilasarvossa

Luutnantiksi ylikersantti Tuomas Poikela
Vääpeliksi varastomestari Jarmo Alatalo

Ylikersantiksi vääpeli Joonas Huhtala
Ylikersantiksi kehittämisspäällikkö Veli-Pekka Matias Luostarinen

Kuvassa vasemmalta vääpeli Toni Ylianttila, yliluutnantti Tommi Alatörmänen ja luutnantti Janne Juusola.

6.12.2014 myönnetyt palvelusarvot

Vääpeliksi ylikersantti Toni Ylianttila
Vääpeliksi ylikersantti Joonas Huhtala

1.9.2014 ylennykset

Yliluutnantiksi luutnantti Juha Puurunen
Yliluutnantiksi luutnantti Ville Vähäpassi

Kuvassa vasemmalta majuri Arto Lilja, kapteeni Sakari Hietanen, kapteeni Jaakko Härö, kapteeni Tapio Kangasvuo, kapteeni Riku Illikainen, kapteeni Tarmo Toivanen ja yliluutnantti Veli-Pekka Uutela.

Vuoden jääkäriprikaatilainen 2014 kapteeni Juha Massinen

Virkaan nimitykset

Upseerin virkaan 28.8.2014
Yliluutnantti Pekka Korhonen
Yliluutnantti Jukka Martikainen
Yliluutnantti Jarmo Sverloff

Määräaikaisen nuoremman upseerin virkaan

28.8.-2014-27.8.2024
Luutnantti Pasi Anttila
Luutnantti Juho Hartikainen
Luutnantti Santtu Kauppinen
Luutnantti Otto Käsälä
Luutnantti Otso Könönen
Luutnantti Aleksanteri Markkanen
Luutnantti Sampo Suihkonen
Luutnantti Joonas Suominen
Luutnantti Jarno Tuominen

Aliupseerin virkaan

1.12.2014
Ylikersantti Mika-Matti Aho opetusaliupseeriksi
Kersantti Kalle Riittinen opetusaliupseeriksi
Kersantti Alekski Strand kuljetusaliupseeriksi
Kersantti Teemu Kustula varastoaliupseeriksi

Edelleen määrä-aikaisen aliupseerin virkaan

1.1.-30.6.2015
Kersantti Teemu Nikula opetusaliupseeriksi
Kersantti Timo Mikkola opetusaliupseeriksi
Kersantti Tiia Torsti opetusaliupseeriksi

Määrä-aikaisen aliupseerin virkaan

30.6.2014-30.6.2015
Kersantti Sampo Pokka kuljetusaliupseeriksi

14.7.2014.-30.6.2015
Kersantti Juho Palatsi opetusaliupseeriksi

13.10.2014-2.9.2015
Kersantti Antti Räsänen opetusaliupseeriksi

Edelleen määrä-aikaiseen virkasuhteeseen sopimussotilaaksi

27.7.-31.12.2014
Jääkäri Sami Leskisenoja erikoisajoneuvon kuljettajaksi

17.8.2014-16.2.2014
Kersantti Antti Marjala kouluttajaksi

17.8.2014-16.2.2015
Kersantti Antti Moilanen kouluttajaksi

24.8.2014-23.2.2015
Vänrikki Niko Sarja kouluttajaksi
Kersantti Teemu Räsänen kouluttajaksi

Sopimussotilaaksi

7.7.2014-6.7.2015
Vänrikki Kaisa Mettovaara

14.7.-12.10.2014
Kersantti Antti Räsänen kouluttajaksi

14.7.2014-13.7.2015
Kersantti Alekski Aunola kouluttajaksi

18.8.2014-17.8.2015
Vänrikki Alekski Harmoinen kouluttajaksi

1.10.2014-31.3.2015
Kersantti Juho Friman kouluttajaksi

Myönnetyt aloitepalkkiot

7.11.2014
Yliluutnantti Janne Mäenpää, ylivääpeli Hannu Koivula, varastonhoitaja Antti Kuukasjärvi ja varastomies Arto Riipi:
Pumppukärärien kehittäminen

Siirrot Jääkäriprikaatiin

1.12.2014
Teknikkokapteeni Heikki Miettinen Lapin Ilmatorjuntarykmentistä

1.1.2015
Eversti Timo Mäki-Rautila Maavoimien Esikunnasta apulauskomentajaksi
Everstiluutnantti Ari Mure Pääesikunnan Suunnitteluosastolta Lapin Jääkäripataljoonan komentajaksi
Everstiluutnantti Reima Vanhanen Pohjois-Suomen Sotilasläänin Esikunnasta koulutusosaston osastopäälliköksi
Majuri Petri Pitkänen Lapin Ilmatorjuntarykmentistä
Majuri Tarmo Kyllönen Pohjois-Suomen Sotilasläänin Esikunnasta
Majuri Antti Jokinen Pohjois-Suomen Sotilasläänin Esikunnasta
Majuri Harri Pelkonen Pohjois-Suomen Sotilasläänin Esikunnasta
Majuri Jari Ahlroth Pioneerirykmentistä
Musiikkimajuri Juha Ketola Hämeen Rykmentistä, virkapaikka Rovaniemi
Kapteeni Risto Makkonen Pohjois-Suomen Sotilasläänin Esikunnasta
Kapteeni Kari Pietilä Pohjois-Suomen Sotilasläänin Esikunnasta
Kapteeni Toni Hautaniemi Lapin Lennostosta
Kapteeni Ari-Pekka Tuominen Länsi-Suomen Sotilasläänin Esikunnasta
Teknikkokapteeni Arto Franssi Itä-Suomen Huoltorykmentistä
Yliluutnantti Pasi Kaurén Sotilaslääkietieteen Keskuksesta
Yliluutnantti Riku Lemberg Lapin Ilmatorjuntarykmentistä
Insinööri majuri Ari Pekkala Lapin Ilmatorjuntarykmentistä
Ylikersantti Björn Kolehmainen Lapin Lennostosta, virkapaikka Rovaniemi
Ylikersantti Joonas Virrankari Lapin Lennostosta, virkapaikka Rovaniemi
Kersantti Matti Loukusa Lapin Ilmatorjuntarykmentistä
Toimistosihiteeri Anu Niemelä Lapin Lennostosta
Turvallisuussihiteeri Heli Rydingen Lapin Ilmatorjuntarykmentistä
Atk-erikoissuunnittelija Kari Väyrynen Pohjois-Suomen Sotilasläänin Esikunnasta
Henkilöstösihteeri Anne Myllyoja Pohjois-Suomen Sotilasläänin Esikunnasta
Rakennuspäällikkö Jouni Ojapelto Pohjois-Suomen Huoltorykmentistä

1.2.2015
Yliluutnantti Jarno Mustonen Karjalan Prikaatista
Lapin Aluetoimistoon, virkapaikka Rovaniemi

Siirrot Jääkäriprikaatista

1.1.2015
Everstiluutnantti Jukka Kotilehto Pääesikuntaan
Everstiluutnantti Oula Asteljoki Maavoimien Esikuntaan
1.2.2015 Kapteeni Harri Huttunen Maanpuolustuskorkeakouluun
1.3.2015 Majuri Riku Rantakari Maavoimien Esikuntaan

Reserviin ja eläkkeelle

1.5.2014 Yliluutnantti Jaakko Rautanen
1.6.2014 Kapteeni Keijo Pippola
1.1.2015 Majuri Markku Luomanen
1.1.2015 Kapteeni Juha Väliaho
1.3.2015 Kapteeni Ari Lappalainen

Jalkaväen säätiön myöntämällä 1000,00 euron stipendillä palkittiin Jääkäriprikaatin henkilökuntaa seuraavasti:

- kapteeni Jouni Puljujärvi 200 euroa
- kapteeni Mikael Aikio 200 euroa
- teknikkokapteeni Pasi Mikkola 200 euroa
- vääpeli Timo Kallio 200 euroa
- sihteeri Maila Korhonen 200 euroa

Kuljen taas kotiin päin

Niin usein olen matkoihini kävelyt ja melkein yhtä usein takaisin tullut.

Näillä Juicen sanoilla lähestytin meitä entisiä varuskunnan lapsia, nykyisiä nuoria aikuisia. Minäkin tiesin, että facebookissa oli puuharymä edennyt asiassa jo pidemmälle kuin savolaisessa rojektissa – tekemistä vaile valamis. Varuskunnan lasten ryhmä oli perustettu, mutta enhän minä nyt sentään ”naamakirjaan”, vanha soitilas. En taida kehdata mukaan, on ne niin paljon nuorempia, enkä oikein halunnut isommassa porukassa muistella pikkuveljeäni – vieläkin kova pala. Päätin kuitenkin palata tuttuun varuskuntaan, joka miljöönä on säilynyt minulle työn ja vanhempieni kautta tuttuna muutoksineenkin. Onhan niitä kavereita mukava nähdä ja ehkä mukana on joku ikätoveri.

Rantasaunalla se alkoi. Ajelimme pikkusiskoni Sadun kanssa tuttuun paikkaan Jeesiöjokivarteen. Jännitystäkin oli vähän ilmassa. Auto piti jättää ratsutien varteen, P-paikat olivat jo täynnä - mahtavaa.

Kävelin saunaa kohti. Salme-lan Jouko tulee vastaan. ”Markku! Just sinut halusinkin nähdä. Mie kylä hallaan!” Vaihdoin nopeasti kuulumiset ja seuraavana kävelee vastaan Huikurin Kimmo. ”Markku! Mukava nähdä, pitkää aikaa, mie kyllä hallaan!” Seuraava kysyy

hymyillen ”muistakko?” ”No mie muistan, Brittahan se siinä.” ”Mie kyllä hallaan!”

Ja tätä se oli – se vain jatkui ja jatkui. Jos me emme osanneet tai rohjenneet vielä silloin vana-haan halata, niin nyt se sujui spontaanisti enempiä jännittelemättä. Aito jälleennäkemisen riemu leijui ilmassa. Kyllä sydäntä lämmitti kuunnella kaikkia mukavia muisteluksia. Olipa siellä niitä minuaikin vanhempia. Muisteltiin miten Raimo Ollin banaani-kierteet VPS:n paidassa upposivat liigavastustajan verkkoon yli kymmenen vuoden ajan ja miten Salmen Mikke soitteli kitaraa lukion bändissä tai miten Simeliuksen Kari oli tullut Sodankylään isänsä autolla, jota ajoi minun isäni. Olivat vielä yöpyneet Hermannin kotitilalla Siikajoella. Tarkistin asian, näin oli, olivat matkalla ennen pataljoonan ja meidän perheen muuttoa silloin kun varuskuntaa vasta rakennettiin ja vartioitiin.

Illan mittaan osa ehti juttelun lomassa saunomaan, Jeesiöön uimaan ja jopa grillaillemaan. Ja meillä kaikilla oli niin mukavaa, oi jospa osit sieki ollu mukana.

Jääkäriprikaatin esittely ja munkkikahvit odottivat meitä aamulla Koulutuskeskuksessa Jääkäriprikaatin esikuntapäällikön Jari Osmosen isännöidessä tilaisuutta. Monille esitys ”Jääkäriprikaati tänään ja tulevaisuudessa” antoi hy-

”Lapset päässeet kerhon sisälle – ei tarvitse kurkkia ikkunan takaa! Tunnistatko omasi?”

”Vasemmalta: Jouko Salmela, Miika Nikula, Marita Lintula (os.Rajaluoto), Harri Hautala, Satu Aherto, Minnamari Laiti (os.Huikuri). Puuhamies Juha Salmela puuttuu kuvasta.”

”Kaverukset Tiina Kokkonen os Sihvo ja Britta Mattila os Vesteri muistelivat menneitä muutaman vuoden takaa. ”Konepellille sijoitetun muistokuvan tarkan piirtämiskohdan voi kysyä tytöiltä;-)

vän kuvan joukko-osastomme ja kasvualuestamme kehittymisestä 50 vuoden aikana.

Eikä sotkun munkin voittanutta. Pihakierroksen tarinoista poiminkin vain munkin, jonka tuoksu huumasi jo silloin ennen jopa niin paljon, etteivät kaikki muistaneet maksaa ostoksiaan. Kun yksi varuskunnan pojista muisteli vanhoja, tokaisi sotkun täti Marita pilke silmäkulmassaan: ”Sinulla on vieläkin voimassa ikuinen porttikielto sotkuun!” Tähän sitten toinen nuori mies tunnusti: ”Olinhan mieki siellä mukana, mutta emmie uskaltanu varastaa mittään. Mutta sen voin tunnustaa, että ryhdyin kyllä varastettuun tavaraan.”

Ja kyllä me naurettiin. Välillä muistutimme toisiamme, että me tehtiin hyviäkin asioita - niin tehtiin - ja paljon enemmän kuin koiruusia.

Varuskunnan kierros jatkui lounaalla varuskuntaravintola Tähdes-sä Sodankylän kunnanjohtaja Viljo Pesosen seurassa. Mukavaa oli kuulla Viljon mietteitä 60-luvulta ja miten muun muassa Jeesiön kylässä suhtauduttiin varuskunnan kakaroihin siihen aikaan. Kumma-jaisia ja herrojen kakarointa oltiin oltu, mutta sitten meihin totuttiin

ja nyt 50 vuotta myöhemmin jopa arvostetaan kunnan potentiaalina monissa asioissa.

Lounaan jälkeen Pekka J Heikkilä esitteli meille perinnehuoneen ja sitten kierrettiinkin ”kaikki pyhät paikat”. Näihin ”pyhiin” lukeutuivat pihojen leikkipaikkojen lisäksi Puro, Hiekkamonttu, Uimaraanta, Vesitorni, Ämpärisaari, Hervostalli, kyllähän te tiätte- pitäähän sitä vanhempien tietää, missä ne lapset liikkuu.

Hautausmaalla käynti veti monet hiljaisiksi. Tilaisuus oli lämminhenkinen ja herkkä. Seppele laskettiin poisnukkuneiden kavereidemme muistoksi ja Sirkan tyttöjen johdolla veisasimme virren. Pää kallellaan ja silmänurkka kosteana siellä valettiin. Monilla kohtalotovereillani oli varmasti sama ajatus mielessä kuin minulla. Olisi hauskeempaa, jos hekin olisivat mukana. Kiteyttäen Eevamummin sanomaan: ”Mulla on niin ikävä sitä poikaa.” Hermanni-vaarikin oli kutsuttu mukaan ja oli aivan otettu niin monista halauksista ja kohtaamistaan lämpimistä tervehdyksistä. Hienoja ihmisiä, tuumasi vaari moneen kertaan.

Onneksi on uimahalli. Siellä viimeistään pyyhittiin hautausmaakäynnin surut silmistä pois. Ja taas muisteltiin menneitä, kuka opetti ja kenet uimaan ja kuka oli nopein. En kyllä nähnyt yhtään haastekisää – päästiin onneksi ehjinä valmistautumaan iltajuhlaan. Kerhollahan iso osa porukastamme oli käynyt aikoinaan vain ikkunan takana katsomassa mitä ne aikuiset puuhaa.

Juhlailallinen kerholla oli huippu. Aution parisko Sattasesta syöti meille naapuripalkisen poroa kaikkien mahdollisten Lapin herkkujen rinnalla. Illallisen jälkeen sain kunnian muistella vähän menneitä ja kiittää puuharymää loistavista järjestelyistä sekä kokkeja vieropalakisen porosta. Puheeni jälkeen oloni oli kuin Kim Jong-unilla, vaikka en ollut pakottanut pohjoiskorealaiseen tapaan entisiä lapsia nousemaan ja taputtamaan, saatikka huutelemaan kannustavia kommentteja. Olin otettu.

Kuuselan (Sirkan) Maija kertoi seuraavan päivän pyhäkoulusta muistuttaen meitä lapsuutemme

eri tilanteista, joissa on ollut vähintäänkin yksi suoje-lusenkeli mukamme. Ja olihan meillä ollut.

Kohta alkoikin paikallinen bändi soittaa tanssimusiikkia ja siellä me kakarat sitten keskenämme veivasimme pitkin parkettia niin kuin isät ja äidit aikanaan pataljoonan vuosijuhlissa. Ja juttua riitti ihan baaritiskille saakka. Kommelluksia, ilonhetkiä, surunhetkiä, voittoja, tappioita, kaikkia kuultiin. Vaikka kyyneliitäkään ei vältytty edesmenneitä kavereitamme keuhuttaessa, oli ilta lämminhenki-

”Kuvassa Eeva ja Herman 1980-luvulla vai Satu ja Markku entisten lasten tapaamisessa 2014?”

nen ja sopuisa. Me olimme yhdessä Me, pidettiin yhtä, keuhuttiin ja kannustettiin toisiamme. Ilkeyksiä tai edes nälvimistä ei kukaan kuulut koko aikana.

Mutta kuka polttikaan kerhon? Varuskunnan lapset ratkaisivat tämänkin mysteerin illan kuluessa. Sovittiin porukalla, ettei ainakaan tänä iltana kerho pala. Mutta siis, kuka se oli? Jatkuu seuraavassa numerossa...

Kiitos puuharymällemme, johon kuuluivat Jääkäriprikaati, So-tilaskoti, Sodankylän kunta, Kiinteistöyhtiö Rajaluoto, Sompio-lehti, Kauppakamari.com ja Puukstaavi Ky – tukenne oli meille korvaamatonta.

Onneksi mie kuitenkin tulin – oi jospa sieki osit ollu mukana.

Kaiholla jälleennäkemisen riemua odotellessa Markku Aherto

” Muistoissamme ikuisesti nuoria”

Lapin kansanedustajat vierailivat Jääkäriprikaatissa 13.10.2014

Vuotson koululaiset vierailivat Jääkäriprikaatissa 13.11.2014

Sodankylän lukion abiturientit vierailivat Jääkäriprikaatissa 23.10. 2014

Lapin jääkäripataljoonan jääkärikilpailun 214 palkintojenjakotilaisuus

Kuvassa vasemmalta, harjoituksen johtaja majuri Schroderus, kilpailun johtaja yliluutnantti Illikainen, voittaneen Tukikomppanian joukkueen kouluttaja luutnantti Markkanen ja johtaja kokelas Pelkonen. Seuraavana toiseksi tulleen 1. Jääkärikomppanian joukkueen johtaja kokelas Salmi sekä kolmanneksi tulleen Huolto- ja kuljetuskomppanian joukkueen kouluttaja luutnantti Uutela ja johtaja kokelas Suomi.

Kuvassa vasemmalta kokelas Suomi sekä Lapin jääkäripataljoonan puukolla palkitut: kokelas Kitkala, jääkäri Kosamo, kokelas Sassi ja jääkäri Haavisto.

Pohjois-Suomen sotilasläänin komentaja kenraalimajuri Jorma Ala-Sankila tarkasti Sodankylän kutsunnat 10.12.2014.

Jääkäriprikaatin komentaja luovutti kenraalimajuri Jorma Ala-Sankilalle Jääkäriprikaatin lipun Varuskuntaravintola Tähdessä järjestetyssä jäähyväistilaisuudessa 10.12.2014.

Perhekerhon Itsenäisyyspäiväjuhla

Jääkäriprikaatin komentaja eversti Petteri Koskinen vieraili perhekerhon Itsenäisyyspäiväjuhlassa. Komentaja vastaanotti vieraat kirkkoherra Hanna Kuuselan kanssa. Komentajaa tervehtimässä Ella Osmonen.

Lapin jääkäripataljoonan komentaja vaihtui 31.12.2014

Everstiluutnantti Ari Mure vastaanotti Lapin jääkäripataljoonan komentajan tehtävän everstiluutnantti Oula Asteljoelta tehtävävaihtoparaatissa 31.12.2014.

Suomalainen Sankarivainaja Venäjältä Suomeen

Lapin Sotavainajien muiston vaalimisyhdistyksen etsintäryhmä saattoi 19.12.2014 yhden suomalaisen Sankarivainajan Venäjältä Suomeen Sallan kansainvälisen rajanylityspaikan, Kelloselän, kautta. Sankarivainajan vastaanottoilaisuus pidettiin Sallan kirkon pihalla Sankaripatsaan edessä perjantaina 19.12.2014 klo 12.00.

Sankarivainaja löytyi suomalaisten (Sallan etsintäryhmä) ja venäläisten yhteisetsinnöissä kesällä 2014 Kelsinkäisen taistelualueelta. Todennäköisesti kyseessä on Jalkaväkirykmentti 12:n sotilas.

Kauneimmat joululaulut Sotilaskodissa 18.12.2014

Jääkäriprikaatin sosiaaliitiimi järjesti varuskunnan perheille "Kauneimmat joululaulut" tilaisuuden Sotilaskodissa 18.12.2014. Joulupukkikin ehti paikalle, vaikka Riitta-tonttua kamalasti jännittikin "Voi rusinaton riisipuuro, kyllä minua nyt jännittää, ehtiiköhän se pukki tänne."

Pohjan jääkäripataljoonan lakkauttamista ja joukkoyksikkölipun poistumista juhlistettiin joukkoyksikön pienoislippujen luovutustilaisuudessa 31.12.2014.

Kenraalimajuri Esa Pulkkisen puhe Jääkäriprikaatin vuosipäivän päiväjuhlassa 3.10.2014

Kunnioitetut sotiemme veteraanit, Hyvät kuulijat, Jääkäriprikaati juhlistaa tänä vuonna 35-vuotista taivalta ja Sodankylän varuskunta on keuhalla saavuttanut 50-vuoden rajapyykin. Eli sotilaat eivät itse asiassa ole olleet kovin pitkään läsnä Sodankylässä ja Lapissa. Se, mikä tänään on itsestäänselvyys, sai alkunsa vasta puoli vuosisataa sitten. Kuitenkin tässä suhteellisen lyhyessä ajassa Jääkäriprikaatista on tullut erottamaton osa Lappia ja sen identiteettiä

Maailmantilanne silloin 50 vuotta sitten oli erilainen kuin tänä päivänä tai oliko sittenkään? Tähänkin itsestään selvän asian voi tänä päivänä kyseenalaistaa, kun katsoo mitä Euroopassa - Ukrainassa - on tapahtunut ja tapahtumassa. Niiden aikojen, jolloin valtioiden rajoja muutettiin väkivalloin, piti olla peruuttamattomasti ohi. Tämä on osoittautumassa vääräksi ja valitettavasti epävarmuuden ilmapiiri on levinnyt laajalti Euroopassa.

Näin juhlapäivänä on hyvä palauttaa lyhyesti mieliin ne ajat jolloin sotilaat Sodankylään tulivat.

Suurvaltojen kilpavarustelu kiihtyi 1950-luvun puolivälistä alkaen, ja sen myötä Pohjois-Eurooppa tuli sotilaallisesti tärkeäksi. Puolustusneuvoston toiminnan alkaessa

vuonna 1958 tehtiin laaja sotilaspoliittinen tilannearvio. Siinä todettiin, että Suomi ja Ruotsi olivat etupiirien rajavyöhykkeellä mutta kuitenkin sivussa ratkaisualueelta. Selonteossa käsiteltiin Suomelle Neuvostoliiton taholta mahdollisesti tulevia vaatimuksia eri tilanteissa. Suomea ehkä painostettaisiin sallimaan läpikulku Lapissa, ja toisaalta Ruotsin mahdollisesti liityessä länsivaltoihin, joutuisi Suomi erityisesti huolehtimaan länsirajan puolustuksesta, tai muussa tapauksessa Neuvostoliitto miehittäisi Suomen.

Arvion pohjalta Puolustusneuvosto hyväksyi suunnitelmat joukkojen siirrosta pohjoiseen, jolloin Pohjanmaan Jääkäripataljoona muutti Vaasasta Sodankylään ja Pohjois-Savon Prikaati Kuopiossa Kajaaniin. Pohjanmaan Jääkäripataljoonan siirto toteutui vuonna 1964, ja joukko-osaston nimi muutettiin parin vuoden kuluttua Lapin Jääkäripataljoonaksi.

Täällä on tänään paikalla henkilöitä, jotka muistavat tuon kesäisen päivän, jolloin jääkärit pyöräilivät Sodankylään. Yksi heistä oli 10-vuotias nuori mies, Hannu Aikio, joka tuskin tuolloin ajatteli komentavansa vajaan 40 vuoden päästä Jääkäriprikaatia. Mielessä olivat varmasti muut asiat.

On muuten erityisen hienoa, että Jääkäriprikaatin Kilta edelleen ylläpitää pyöräilyperinnettä, viimeksi kuluneena kesänä. Ilmoittaudun erittäin mielelläni mukaan seuraavan kiltapyöräilyyn ja nimenomaan Niilo Tasalan vetämään ryhmään. Siinä vauhti kiristyy tasaisesti matkan etenemisen myötä!

Toinen parlamentaarinen puolustuskomitea esitti mietinnössään vuonna 1976, että Lapin puolustusta pitäisi edelleen tehostaa. Ilmapuolustukseen keskittyvän Rovaniemen varuskunnan laajentamisen ohella Lapin Jääkäripataljoona muutettiin Jääkäriprikaatiksi vuonna 1979. Pohjanmaan Tykistörykmentti määrättiin siirtymään Oulusta Sodankylään, ja tänne perustettiin myös pioneerikomppania. Jääkäriprikaati tuli täysivahviseksi vuonna 1982.

Prikaati aloitti toimintansa juhlassa vihkimistilaisuudessa puolustusvoimien komentajan kenraali Lauri Sutelan ja Pohjois-Suomen Sotilasläänin komentajan kenraaliluutnantti Magnus Haaksalon 30.9.1979 suorittamassa katselmuksessa ja muissa juhlatilaisuuksissa. Puheessaan kenraali Lauri Sutela antoi evästyksensä uudelle joukko-osastolle: "Jääkäriprikaatin nimen antaminen tälle joukolle on sekä kannustin että velvoite. Kehittyköön Jääkäriprikaatista todel-

linen valiojoukko, josta Puolustusvoimat sekä prikaatin oma henkilökunta ja jokainen siinä palveleva varusmies voivat olla aina ylpeitä." Nämä sanat ovat käyneet toteen.

Perusteluna Pohjois-Suomen varuskuntien vahvistamiselle oli tarve ylläpitää vakinaisia joukkoja osoittamassa halua alueen puolustamiseen sekä toisaalta pitkien ja uhanalaisten siirtojen välttäminen kriisin kärjistymissivaiheissa. Oli myös tarpeen kouluttaa pohjoisiin oloihin sopivia ja erikoisvarustettuja joukkoja. Perusteet ovat edelleen päteviä.

Kenraalimajuri Hannu Särkiö oli Jääkäriprikaatin ensimmäinen komentaja. Suorittaessani Jalkaväen kapteenikurssia silloisen eversti Särkiön johtamassa Taisteluskoulussa 1980-luvun puolivälissä saimme monesti kuulla tämän taitavan sanankäyttäjän värikkäitä kuvauksia Lapista ja Jääkäriprikaatista. Lapin lumipukuinen jääkäri sai tarunhoiteisen maineen hänen puheissaan. Enpä olisi itse us-

konut erään päivänä tätä samasta joukkoa komentavani, elämä on yllätyksiä täynnä.

Tänään jääkäriprikaati on vaikuttanut paikkansa Arktisen prikaatina, jonka maine on kiirinyt kauaksi rajojemme ulkopuolelle. Vieraillessani USAn Euroopan joukkojen päämajassa Saksassa näin amerikkalaisen kenraalin työpöydällä kaksi kuksaa, toisen kyljessä oli Jääkäriprikaatin Pohjantähti ja toisen kyljessä loisti Sodankylän vaakuna.

Tulevaisuus näyttää valoisalta. Töitä sen eteen on tehtävä kuten aikaisemminkin. Uskoni vahvasti prikaatin tulevaisuuteen on vahva.

Arvoisat kuulijat,

Omista komentajakokemuksista Jääkäriprikaatista jää päällimmäisenä mieleen luonto ja ihmiset. Lappilainen Luonto on läsnä kauneudessaan ja karuudessaan joka hetki ja ihmiset saavat organisaation elämään. Koskee niin jääkäri-

rikaatissa palvelevia naisia ja miehiä, sotilaita ja siviilejä, varusmiehiä ja henkilökuntaa sekä tietenkin ympäröivää yhteiskuntaa kaikkia niitä ihmisiä, joihin sain tutustua ja joiden kanssa yhteydenpito on jatkunut komentajavuosista lähtien. Suoppalammen perinteiseen hirvenpyyntiin kokoonnumme pienellä joukolla muuten jo kymmenentenä peräkkäisenä vuotena tänä vuonna. Kaihuan Joukon Sarrekoira johdattelee meidät toivotavasti hirvihaukulle! (keskiviikkona 8.10. Sarren haukulta kaatui isäntänsä ampumana komea 12-piikkinen sonni!)

Sain viettää Lapissa vajaat kolme vuotta, siitä kaksi ja puoli vuotta Jääkäriprikaatin komentajana.

Henkilökohtaiselta kannalta ehkä suurin kokemus oli asuminen uudessa ympäristössä, tai oikeastaan maassa. Lappi rajoittuu länessä Ruotsiin, pohjoisessa Norjaan, idässä Venäjään ja etelässä Suomeen, niin kuin minulle aluksi leikkillisesti kerrottiin.

Niin Lapin luonto kuin ihmisetkin tekivät minuun lähtemättömän vaikutuksen. Nämä teemat kulkevatkin rinta rinnan komentajakokemusteni kanssa, niin erottamattomia ne olivat.

Muutto kesällä 2003 Brysselistä suoraan Sodankylään merkitsi sekä perheelleni että itselleni suurta muutosta. Suurkaupungin hälinä vaihtui Lapin rauhaan. Omat kokemukseni Lapista ja Pohjois-Suomesta yleensä olivat hyvin rajalliset.

Mielikuva Jääkäriprikaatista jalakaväen koulutuskeskuksena oli

piirtynyt mieleeni ennen muuttoa Lappiin. Olin myös hyvin tietoinen siitä, että maavoimien yhtymien kehittämisen painopiste oli valmiusyhtymissä, mikä asetti luonnolliset rajat toiveille.

Ensimmäinen merkittävä palvelustehtäväni on jäänyt elävästi mieleeni - elokuun valamarssi ja vala Savukoskella. Elettiin Lapin lyhyttä kesää parhaimmillaan. Lapin luonto oli järjestänyt pyöräileville alokkaille virkistystä mustikoiden muodossa. Eniten minua hämmästytti kuitenkin ilman kirkkaus ja esteetön näkyvyys kaukana siintävään horisonttiin. Puhdas luonto oli epätavallista suurkaupungin saasteisiin tottuneelle, mutta itsesäänselvyyttä Lapin asukkaalle. Taisinkin todeta erällä taukopaikalla, että tällaisesta pyöräretkestä pitäisi työntekijän maksaa työnantajalle. Tämä herätti varmaan kummastusta ehkä kauhistustakin, ainakin nuoremmissa kouluttajissa.

Valamarssit tarjosivat erinomaisen mahdollisuuden vaihtaa muutama sana monen alokkaan kanssa. Laskeskelin, että vuoden 2005 pitkällä valamarssilla Sodankylästä Tornioon, sain käydä keskustelun yli 500 alokkaan kanssa. Tämä oli varsin ainutlaatuinen tilaisuus joukko-osaston komentajalle olla suorassa kontaktissa näin suureen joukkoon yksittäisiä varusmiehiä. Kokemus oli erittäin myönteinen ja vahvasti käsitystäni pohjoisen nuorten miesten ja naisten halusta suoriutua hyvin palveluksesta.

Hyvät kuulijat,

Kesä Lapissa vaihtuu syksyksi yhdessä yössä. Siihen riittää tuulen suunnan kääntyminen etelästä tai lännestä pohjoiseen. Samalla koko luonnon väriytyminen muuttuu, kesän vihreydestä syksyn puna-keltaisiksi väreiksi.

Koulutuksessa syksyn tulo merkitsee siirtymistä kasarmilta metsään. Koulutuksen vaatavuus etenee kilvan kaamoksen ja talven tulon kanssa.

Muistan hyvin erään mieliin painuneen koulutustapahtuman kuulana syyskuun lauantaiaamuna Kyläjärvellä ja tarkemmin Akkalan selässä. Lähestyin hiljaa poteron kaivussa olevaa jääkärijoukkoa, joka seurasi nähtävästi yhden kaverinsa näyttämää mallisuoritusta. Lappio kävi tiuhaan ja ihmettelinkin työn ripeyttä, kunnes tuttu ääni kuului poteron pohjalta. Lapin jääkäripataljoonan komentaja, evl Pasi Virta, näytti mallisuoritusta tai sitten jääkärit kaivatvat poteronsa komentajalla. Opetus on kuitenkin se, että esimiehen on kyettävä toimimaan esimerkkinä myös käytännön asioissa, vaikka sitten poteronkaivussa.

Tutkiskeltuani prikaatin henkilöstön lomasuunnitelmia komentajakauteni alussa huomiointi kiinnitti yhtäältä kesäkauden ongelmattomuus ja toisaalta loma-aikeita lokakuulla. Syy löytyi helposti. Metsästys on Lapissa lähes pyhä asia ja nautinto-oikeus tärkeimmästä päästä. Maalintujen metsästyskausi ja erityisesti hirvenpyynnin

alkaminen syyskuun lopulla vetivät lähes kaikki miehet ja osan naisia kairaamaan. Itsekin melkoisen metsästyskipinän saaneena liityin tuohon runsaslukaiseen metsästäjien joukkoon erittäin mielelläni. Oli hämmästyttävää, kuinka nopeasti tieto komentajan ensimmäisestä kaadetusta hirvestä tai toisaalta ohi ampumasta metsosta levisi kairasta kirkonkylälle. Vaikka etäisyydet ovat mittamattoman pitkät, niin tärkeä tieto kulkee nopeasti.

Olin ennen komentajakauteni alkua tutustunut Lappia kuvaavaan kirjallisuuteen. Kun Hannu Särkiö taitavana sanankäyttäjänä kuvasi matkaa varuskunnasta Kyläjärvelle, lukijalle jäi se kuva, että metsoja Kyläjärven tien varren männyissä oli yhtä runsaasti kuin käpyjä konsanaan. Metsämiehen mieltä tämä tietenkin lämmitti. Metsot tosin olivat harvemmassa, mutta ei tienvarsi täysin tyhjään ollut. Tämän omakohtaisesti totein.

Jääkäriprikaatin vuosipäivä 1.10. on tärkeä tapahtuma Sodankylässä. Se kerää yhteen paitsi nykyisiä ja entisiä jääkäriprikaatilaisia myös suuren joukon yhteistointakumppaneita. Vuoden 2003 vuosipäivä jäi mieleen Jääkäriprikaatin perinnetilan avaamisseremoniasta. Perinnetilan valmistuminen oli vahva näyttö vapaaehtoistyöstä. Jääkäriprikaatin Killan ja Jääkäriprikaatin Kunniajääkäriin Pekka Heikkilän panokset olivat ensiarvoisen tärkeitä. Vuonna 2004 juhlistettiin prikaatin 25- ja varuskunnan 40-vuotista taivalta. Tilaisuutta kunnioitti läsnäolollaan suuri joukko entisiä jääkäriprikaatilaisia mukaan lukien entiset prikaatin komentajat.

Ensimmäisen kaamoksen odotus oli mieliin painuvaa. Päivät lyhenivät lyhenemistään, mutta loppujen lopuksi tämä ajanjakso jäi melko lyhyeksi. Tammikuun alkupuolella päivät alkoivat nopeasti pidentyä ja valo vei voiton. Oma lukunsa olivat arktiset revontulet, joiden loimuamista taivaanrannassa perheen kanssa katseltiin monena tähtikirkkaana loppusyksyn ja alkutalven iltana.

Liikunta oli lähellä sydäntäni, ja lumen tulo loppusyksystä mahdollisti hiihtoharjoittelun aloittamisen eteläsuomalaisen näkökulmasta erittäin aikaisin. Uskon vahvasti oman esimerkin voimaan ja pyrin itse osallistumaan suunnistus- ja hiihtokilpailuihin - vaihtelevin tuloksin - sekä marsseille. Varsinaisessa kilpaurheilussa Jääkäriprikaatin edustusurheilijat pitivät arktisen joukko-osaston mainetta yllä aina puolustusvoimien mestaruuskilpailuja myöten erittäin hyvällä menestyksellä, niin kuin tänäänkin.

Jääkäriprikaati ja arktinen sodankäynti kuuluvat yhteen. Talvela on tässä suhteessa iso merkitys. Prikaatiin on vuosikymmenten myötä kerääntynyt runsaasti kokemusta kuinka vastata äärimmäisen kylmyyden asettamiin haasteisiin.

Jääkäriprikaatin vala helmikuussa 2004 järjestettiin todellisissa arktisissa olosuhteissa. Valaa edeltäneen hiihtomarssin aikana

taa vastaan ohimarssi suksin. Oli mieluisaa havaita, että äärimmäisistä olosuhteista huolimatta paelumisvammoilta vältyttiin.

Moottorikelkat ja talvi kuuluivat yhteen. Kelkkojen käyttöön talvella liittyy ripaus eksotiikkaa. Mielikuva moottorikelkoin talvisessa erämaassa nopeasti liikkuvasta jääkärijoukosta on piirtynyt jonnekin syvälle aivojen sopukoihin. Moottorikelkailusta tulee eittämättä mieleen moottoriveneily. Tietämät vaikeakulkuiset jängät muuttuvat talvella järvenseliksi, joita pitkin voi esteettä liikkua, tällainen miellelyhtymä syntyy helposti. Kelkkailun nurja puoli paljastui silloin, kun Kemijärven poliisipäällikön kanssa keskellä yötä kaivoimme kelkkoja parimetrisestä nietoksesta Sallan kairassa, kokemus sekini.

Talvi tuo turistit Lappiin, ensimmäinen huippusesonki asetuu joulun korville, jolloin satojen tilauslentojen armada tuo keski-

lämpötila käväisi talven ennätyslukemissa, ja valapäivänä pakkasen jo hieman hellittäessä riesana oli hyytävä pohjoistuuli. Tapahtuma jäi varmasti monelle mieleen, myös Puolustusvoimien Komentajalle, joka osallistui valatilaisuuteen ja aika kevyesti pukeutuneena. Aika harvoin tarjoutuu tilaisuus ot-

eurooppalaisia – pääosin brittejä – turisteja Lappiin. Niin merkittävä kokemus Lappi monelle ulkomalaiselle on, että eräänkin brittiperheen ajanlasku perheen isän kertoman mukaan alkoi ensimmäisestä käynnistä Lapissa. Talvinen Lap-

pi tuotemerkinä on kovassa kursorissa maailmalla.

Hyvät kuulijat,

Yksi kiivaasti etenevän kevään merkkitapahtumista liittyy valtakunnalliseen Veteraanipäivään 27.4. Pohjan Prikaatin Kilta vaali perinnettä järjestämällä erityisen juhlallisen tilaisuuden vuosittain Kilpisjärvellä kolmen valtakunnan rajapyykillä. Jääkäriprikaati tukee tapahtumaa huollollisesti ja perinteisesti aliupseerikoulu osallistuu osillaan tapahtumaan.

Vuonna 2005 minulla oli kunnia olla puhujana tässä arvokkaassa tilaisuudessa. Veteraani Armas Ilvon yksinlauluna esittämää "Veteraanin Iltahuutoa" kuunnellessa ei voinut muuta kuin tuntee nöyrää kiitollisuutta koko veteraanisukupolvea ja heidän työtään koh-

taan ei ainoastaan sotien ankarina vuosina vaan myös sodanjälkeisen jälleenrakennuksen aikana.

Suhteet veteraaneihin ovat pohjoisessa mutkattomat niin kuin muuallakin Suomessa. Muistan erityisellä lämmöllä eri tapaamisia veteraanien ja veteraanijärjestöjen kanssa. Kalle Sukuvaaran kanssa kävimme pitkiä keskustelutuokioita, jotka veivät minut unohtumattomille matkoille alkaen savotoista ja päätyen sodanajan partioreisuille. Sodanajan ankarat kokemukset eivät ole lannistaneet tämän enää kovin harvalukuisen, mutta sitkeän joukon elämäniloa ja huumorintajua. Muistan eräänkin tapaamisen rantasaunalla Sodankylän veteraanien kanssa, jolloin alle 90-vuotiaat laskettiin kuuluviksi juniorisarjaan.

Kalastus on yksi kevään harrastuksista - tosin laihanlainen korvike karhujen kevätpyynnin kiellolle. Monia riemukkaita kalastushetkiä ahventen, siikojen harjusten ja taimenten parissa sain kokea niin Lokan altailla kuin aivan kirkonkylän kupeessakin. Muikkujen talvipilkintä Kelujärvellä oli yksi Lapin ja Sodankylän erikoisuuksista.

Eräällä keväisellä maastontiedusteluretkellä kohtasin erämaan kuninkaan - vasta talviuuneltaan heränneen vanhan uroskarhun. Lapin Kansa uutisoi kohtaamisen näyttävästi ja värikkäästi, niin kuin tapoihin Lapissa kuuluu.

Hyvät juhlavieraat,

Komentajan miellyttäviin velvollisuuksiin kuuluu pitää yhteyttä paikalliseen väestöön, ja se on suuri etuoikeus. Satunnainen Lapissa kävijä, turisti, saa kyllä tuntumaa Lapin luontoon, mutta suuri osa Lapin viehätöksessä piilee Lapin asukkaissa. Joku viisas on sanonut, että Lapin ihmiset ovat kuin Lapin jänkä, sitkeitä oman tiensä kulkijoita, mutta vastustamattoman puoleensavetäviä.

Yksi pysyvän muuton tuomia etuja oli, että yhteydenpito paikallisiin ihmisiin oli helppoa. Paitsi virallisissa tilaisuuksissa niin myös vapaa-aikana. Yhteydenpito sujuu luontevimmin yhteisten harrastusten kuten metsästyksen ja kalastuksen kautta. Koin osaltani verkottumisen helppouden, ovat oli-

vat auki ja ihmiset ystävällisiä ja avuliaita.

Tarinoiden kertomisessa paikalliset ystäväni olivat mestareita. Jukka Vierman värikkäät kuvaukset karhujen kevätmetsästyksestä olivat vertaansa vailla. Ne olivat siinä määrin eläviä, että kairassa yksin liikkuessani vilkaisin aika ajoitin olkani yli - jos vaikka karhu seuraisi. Lokan Pertin puroista narraamat vaaksanmittasiet tammakot vaikuttivat tarinoissa suuremmilta kuin Tenosta pyytämäni kohtalaisen kokoiset kojamat. Toiseen hämäläiseenkin Sodankylässä tutustuin. Kunnanjohtaja Martti Pura oli lähes jokaviikkoinen yhteistyökumppani, jonka kanssa asiointi oli erittäin miellyttävää, niin työasioissa kuin vapaa-aikanakin.

Monesti työpäivän kohokohdista olivat tapaamiset oman henkilökunnan kanssa, tapahtuipa se sitten Jääkäriprikaatin esikunnan kahviossa, Kustulan Pekan varastolla tai Kyläjärvellä kouluttajien kanssa. Kanssakäynti oli mukautonta ja palautte suoraa.

Erytishuomion ansaitsee sihteerini Maila Korhonen, ilman häntä moni asia olisi jäänyt tekemättä.

Tästä kaikki tänään paikalla olevat jääkäriprikaatin entiset komentajat ovat yhtä mieltä. Muistan hyvin ensi tapaamisen Mailan kanssa, jonka yhteydessä hän totesi, että komentajan pitää antaa palautetta, jos tuntuu, että hän johtaa prikaatia. Tätä ei tarvinnut tehdä. Arvostan tällaista suorautta.

Muistelen pohjoisen aikaa erityisellä lämmöllä. Lapissa oma

urani sulkeutui - nuoren upseerin kaukainen haave komentaa joukko-osastoa toteutui Jääkäriprikaatissa, Suomen pohjoisimmassa joukko-osastossa. Olen siitä hyvin ylpeä.

Kenraalimajuri Esa Pulkkinen

Jääkäriprikaatin komentaja
1.8.2003-31.1.2006

Liikunta ja urheilu

Ammunnan sotilaiden SM-kilpailut

Jääkäriprikaatin ampujat menestyivät erinomaisesti ammunnan sotilaiden SM-kilpailuissa Säskylässä. Jääkäriprikaatin kilpailijat saavuttivat 8 henkilökohtaista mitalisijaa ja joukkueitalia. Lisäksi Jääkäriprikaati sijoittui yleismestaruuspisteissä kolmanneksi. Henkilökohtaisissa lajeissa mestaruuden voitti alikersantti Laura Ryttilähti naisten RK 6+6+6ls kilpailussa. Muita mitalisteja olivat vääpeli Juha Rutonen, alikersantti Jani Jussi ja alikersantti Jere Hänninen.

Jääkäriprikaatin syyskauden kilpailut ja tulokset

Jääkäriprikaatissa kilpailtiin vuoden 2014 jälkimmäisellä puoliskolla henkilökohtaisista sekä yksikkökohtaisista paremmuuksista ammunnoissa, suunnistuksessa, sotilasottelussa sekä Jeesiön pyöräkilpailussa.

Ampumamestaruuskilpailut

RK 4+4+4ls Varusmiehet

1. Jääkäri Niko Väyrynen 109
1. Kokelas Joonas Reiniharju 104
3. Alikersantti Eero Jaukkuri 103

RK 3 x 5ls Varusmiehet

1. Kokelas Joonas Reiniharju 116
2. Jääkäri Raimo Vähä 115
3. Jääkäri Esa Runtti 110

RK 4+4+4ls Henkilökunta

1. Yliuutnantti Toni Sulasalmi 108
2. Kapteeni Markku Pulju 108
3. Kapteeni Harri Huttunen 104

RK 3 x5ls Henkilökunta

1. Yliuutnantti Toni Sulasalmi 120
2. Kapteeni Harri Huttunen 117
3. Kapteeni Nuutti Tarvainen 117

RK 4+4+4ls Naiset

1. Alikersantti Jenna Eerikkilä 83
2. Alikersantti Laura Ryttilähti 77
3. Jääkäri Salla Rita 73

RK 3x5ls Naiset

1. Jääkäri Salla Rita 92
2. Alikersantti Jenna Eerikkilä 79
3. Alikersantti Laura Ryttilähti 64

RK 10ls Henkilökunta

1. Vääpeli Markku Aho 96
2. Kapteeni Markku Pulju 96
3. Kapteeni Juha Massinen 95

Palvelusammunta 3 (pistooli 10ls koulu) Henkilökunta

1. Kapteeni Juha Massinen 95
2. Kapteeni Nuutti Tarvainen 95
3. Kapteeni Harri Huttunen 94

Palvelusammunta 4 (Pistooli 10ls kuvio) Henkilökunta

1. Kapteeni Harri Huttunen 83
2. Kapteeni Nuutti Tarvainen 78
3. Ylikersantti Pekka Raassina 76

Ammunnan joukkuekilpailu

1. 3.Jääkärikomppania 1076 pistettä
2. Huolto- ja Kuljetuskomppania 918 pistettä
3. Tukikomppania 808 pistettä

Partiosuunnistus A-sarja

1. 3.Jääkärikomppania 1 (Ylikersantti Tuomas Poikela, oppilas Juho Jumisko, oppilas Alekski Huuha ja oppilas Tomi Molander)
2. Sissikomppania 2 (Kersantti Antti Räsänen, oppilas Erik Niskanen, oppilas Jasper Leppiaho ja oppilas Eetu Tourila)

3. Sissikomppania 1 (Luutnantti Jussi Yli-Renko, kokelas Juho Pasma, oppilas Niko Latvakoski ja jääkäri Pauli Turpeinen)

Partiosuunnistus B-sarja

1. 3.Jääkärikomppania/TIEDL (Alikersantti Ville Helenius, oppilas Esa Runtti, oppilas Konsta Pöyry ja oppilas Jaakko Junttolai)
2. 3.Jääkärikomppania/JÄÄKL (Alikersantti Laura Ryttilähti, oppilas Eetu Mattila, oppilas Alekski Savola ja oppilas Joonas Tapio)
3. 3. Jääkärikomppania/TIEDL 2 (Kokelas Tuomas Similä, oppilas Samuli Päivärinta, oppilas Janne Putila ja oppilas Klaus Hentilä)

Partiosuunnistus C-sarja

1. JPRE/Varasto (Luutnantti Juha Salmela, yliuutnantti Janne Mäenpää, ylikersantti Hannu Peltoniemi ja varastonhoitaja Yrjö Piekari)
2. Sissikomppania (Luutnantti Aku Saarelainen, luutnantti Sampo Suihkonen, ylikersantti Henri Miettinen ja kersantti Teemu Nikula)
3. 3 Jääkärikomppania (Kapteeni Juha Massinen, yliuutnantti Toni Sulasalmi, ylikersantti Jussi Saikkonen ja vänrikki Alekski Harmoinen)

Suunnistus Henkilökunta 4,9 km

1. Kapteeni Jouni Puljujärvi 0:33:45
2. Yliuutnantti Janne Mäenpää 0:37:06
3. Kapteeni Tapio Hoppula 0:45:30

Suunnistus Naiset 3,0 km

1. Virpi Korpi 0:35:14
2. Oppilas Jasmin Sipola 0:44:22

Suunnistus Varusmiehet 3,0 km

1. Oppilas Juho Jumisko 0:20:03
2. Oppilas Alekski Huuha 0:21:38
3. Jääkäri Johannes Kurula 0:26:26

Suunnistuksen joukkuekilpailu

1. Jääkärikomppania 2:26:50
  1. Huolto- ja Kuljetuskomppania 2:26:50
- Muilla yksiköillä ei tulosta

Yösuunnistus Henkilökunta

1. Kapteeni Markku Pulju 0:45:52
2. Varastonhoitaja Yrjö Piekari 0:51:25
3. Luutnantti Juha Salmela 0:51:28

Jeesiön lenkki Henkilökohtainen

1. Alikersantti Jere Hänninen 2:07:56
2. Jääkäri Niilo Kummala 2:13:23
3. Jääkäri Erik Pitkälä 2:13:58

Jeesiön lenkki Joukkuekilpailu

- 1.3.Jääkärikomppania 2:54:51
  2. Huolto- ja Kuljetuskomppania 3:03:03
- Muilla yksiköillä ei tulosta

Muut palkitut

Vuoden päätöspuhutellussa palkittiin vuotuiset kiertopalkinnot aktiivisimmasta, kovakuntoisimmasta ja eniten kuntoa kehittäneestä työpisteestä.

Aktiivisimmin työpisteen kriiteerinä oli kuntotesteihin osallistuminen ennen 1.6.

Kovakuntoisimpana ja kenttäkelpoisimman työpisteen kriteerissä laskettiin sotilaiden ja siviilien kuntoindeksin keskiarvo ja sotilaiden kenttäkelpoisuusindeksin keskiarvo sekä näiden kahden indeksin keskiarvo.

Eniten kuntoa nostaneen työpisteen laskentaperusteena oli 30.10.2013 työpisteessä kirjoilla olevien henkilöiden kunnan muutos verrattuna vuoteen 2013.

Aktiivisin työpiste oli Korjaamo, jonka väki osallistui 76 prosenttisesti 1.6. mennessä. Muut työpisteet eivät päässeet lähellekään korjaamon lukuja.

Kovakuntoisin ja kenttäkelpoisin työpiste oli edelleen henkilöstöosasto, jonka indeksien keskiarvo oli 3,96. Tiukan vastuksen antoi huolto-osaston väki keskiarvolla 3,84 ja Lapin Jääkäripataljoonan esikunnan väki keskiarvolla 3,83

Eniten kuntoa kohotti korjaamon henkilöstö. Indeksini nousi 0,25 pistettä. Toiseksi eniten nousi 3.Jääkärikomppanian väellä. Nousua oli 0,21 pistettä. Kolmanneksi eniten kunto kohosi 1.Jääkärikomppanian henkilöstöllä. Korotusta tuli 0,20 pistettä.

Lisäksi muistettiin jääkäriprikaatin kovakuntoisimpia siviilityöntekijöitä ja kenttäkelpoisimpia sotilaita. Siviilityöntekijät, joiden kuntoindeksi oli 5 eli maksimi olivat: **Nina Hallin, Virpi Korpi, Riitta Rautio ja Erkki Väitalo.** Sotilaat, joiden kenttäkelpoisuusindeksi oli maksimi eli 5, olivat: **Tapio Lintula, Tapio Hoppula, Jouni Puljujärvi ja Riku Rantakari ja Markku Pulju.**

Prikaatin eniten kuntoa kohottanut ja aktiivisin työpiste oli Sodankylän korjaamo.

Sodankylän korjaamon henkilöstöä palkittiin Jääkäriprikaatin eteen tehdystä työstä 17.12.2014 järjestetyssä kahvilaisuudessa.

1.1.2015 alkaen Sodankylän korjaamo muuttui Millog oy:n toimipisteeksi ja pääosa korjaamon henkilöstöstä siirtyi Millogin työntekijöiksi.

Työnantaja tukee toiminta- ja työkykyäsi jakamalla seteleitä vuonna 2015

Toimintakyky tarkoittaa yksilön sekä joukon kokonaisvaltaista valmiutta selviytyä erilaisista tehtävistä ja olosuhteista. Toimintakyky koostuu fyysisistä, psyykkisistä, sosiaalisista ja eettisistä tekijöistä. Työkyky on osa toimintakykyä ja koostuu niistä voimavaroista, joita yksilö tarvitsee selviytyäkseen työstään. Työkyvyn peruspilari on verenkiertoelimistön ja liikuntaelinten hyvä kunto. Parhaimmillaan työ on kuormituksetta sopivaa sekä toimintakykyä tukevaa.

Työhyvinvoinnin ja työssä jaksamisen kannalta on tärkeää, että arjessa on aktiviteetteja työelämän vastapainoksi. Kuten arvata saattaa, motivoivat harrastukset, sosiaaliset suhteet sekä monipuolinen ravinto lisäävät hyvinvointia. Fyysisesti ja psyykkisesti hyvässä kunnossa oleva työntekijä on tärkeä tekijä työnantajalle.

Smartum- liikunta - ja kulttuurisetelit

Jääkäriprikaatissa on otettu käyttöön Smartum liikunta- ja kulttuurisetelit henkilöstön hyvinvoinnin edistämiseksi. Liikunta - ja kulttuuriseteli on työnantajan tarjoama verovapaa työsuhte-etu, joka kannustaa liikunnan ja kulttuurin äärelle. Seteleitä jaetaan Jääkäriprikaatin henkilöstölle alustavasti neljä kappaletta kuukausittain. Yhden setelin arvo on viisi euroa. Harrasteen maksaessa yli viisi euroa voi käyttää useampia seteleitä kerralla tai maksaa erotuksen rahalla. Seteleistä ei anneta rahaa takaisin.

Valtakunnallinen, työntekijän henkilökohtaiseen käyttöön tarkoitettu liikunta - ja kulttuuriseteli on oiva kaveri myös loma- ja virkamatkoilla. Sodankylässä seteli käy maksuvälineenä esimerkiksi Polar Gymillä, Revontuliopiston liikuntapalveluissa sekä elokuvateatteri Lapinsuussa.

Seteleiden käyttöönoton myötä Jääkäriprikaati ei hanki enää

Lapin Veikkojen iltarastikortteja henkilöstön käyttöön. Iltarasteille osallistumisen voi maksaa liikunta- ja kulttuurisetelillä. Polar Gymillä kävijöiden tukeminen toteutuu seteleiden kautta, sillä erillistä alennusta Jääkäriprikaatin henkilöstöön kuuluva kuntoilija ei enää saa.

Kannustavia seteleitä voi lunastaa liikuntakasvatusupseerilta. Lisätietoja Smartum-seteleistä monipuolisine käyttökohteineen voi katsoa osoitteesta www.smartum.fi. Pysy vireänä ja käytä edut hyväksesi!

Työyhteisöliikuttaja tsemppaa liikuntamyönteisyyteen

Puolustusvoimien Urheilukoulu tuo uusia tuulia Jääkäriprikaatiin käynnistämällä työyhteisöliikuttajakoulutuksen. Keväällä 2015 toteutettava koulutus on suunnattu puolustusvoimien palkatuille henkilöille, joilla on fyysisesti aktiivi-

nen elämäntapa ja myönteinen asenne liikuntaan. Liikunta-aktiivaattorin tehtävä ei ole niinkään ohjata, vaan kannustaa ja motivoida omalla esimerkillään työyhteisön jäseniä kiinni liikuntaan ja terveellisiin elämäntapoihin.

Koulutus antaa tietoja ja taitoja muun muassa liikunnan terveysvaikutuksista, lihas- ja kestävyyskuntoharjoittelusta sekä kansallista ravintosuosituksesta. Koulutus koostuu asiantuntijoiden luennoista, käytännön liikuntapahtumista, ryhmätöistä sekä etätehtävistä. Koulutukseen ei vaadita aiempaa liikunnallista osaamista, vaan reipas asenne ratkaisee.

Työyhteisöliikuttajakoulutus järjestetään kahdessa osassa kevään aikana: huhtikuussa on kahden päivän koulutusosio ja touku-kuussa päivänmittainen koulutus. Koulutuksesta saa lisätietoja yhteyshenkilöltä, liikuntakasvatusaliupseeri Essi Fonseliukselta.

Ilmatorjuntaohjus 2015 "STINGER"

Puolustusministeriö on päättänyt maavoimien ilmatorjuntaohjusjärjestelmän hankinnasta 29.1.2014. Hankinnan arvonlisäveroton kokonaisarvo on noin 90m euroa.

Hankittava ilmatorjuntaohjusjärjestelmä sisältää peruskunnostetut Stinger RMP Block 1-ohjukset, ampumalaitteet, lämpötähtäimet sekä koulutuslaitteet, joita ovat kenttäharjoituslaitteet ja luokkasimulaattori. Lisäksi hankinta sisältää käytön vaatiman koulutuksen, tukeutumismateriaalia, varaosia, käyttöön ja ylläpitoon tarvittavan dokumentaation, käyttöön ja laadunvalvontaan liittyviä palveluita sekä ohjusten kunnonvalvonta- ja elinjaksosurannan. Järjestelmän toimitukset ajoittuvat vuosille 2014–2017. Lähi-ilmatorjuntayksiköiden joukkotuotanto aloitetaan Karjalan prikaatin Salpausselän ilmatorjuntapatteristossa 2015.

Hankittua ohjusjärjestelmää tullaan käyttämään alueellisten joukkojen ja sotilaallisesti tärkeiden kohteiden ilmatorjunnan täydentämiseen.

Stingereitä valmistaa amerikkalainen Raytheon Company. Ohjuksia on valmistettu ainakin 70 000 kappaletta ja valmistajan mukaan niillä on tuhottu lähes 300 lentokonetta ja helikopteria. Niitä on käytetty Afganistanissa, Falklandin saarilla, Jugoslavian hajoamisso- dissa, Angolan sisällissodassa.

Stinger on kannettava ilmatorjuntaohjus, joka ammutaan olkapäältä. Ohjus on 1,52 metriä pitkä ja halkaisijaltaan 70 mm. Ohjus painaa 10,1 kg ja laukaisin 5.1 kg eli yhteensä 15.2. kg. Ohjus saavuttaa 2,2 machin nopeuden. Tais- telukärki painaa 3 kg.

Ohjuksessa on passiivinen infrapunaetsin. Etsin lukkiutuu lentokoneen tai helikopterin mootto-

rin tuottamiin kuumiin pakokaasuihin.

Ohjus yltää noin 3,5 kilometrin korkeuteen. Sen kantomatka on noin 8 kilometriä.

Mikä ihmeen SERE?

Jääkäriprikaati on päättänyt kehittää itselleen SERE-koulutuskonseptin tukemaan omaa rauhan ja sodan ajan joukkojen koulutusta sekä vahvistamaan omaa osaamistamme arktisen alueen sodankäynnissä.

Ensimmäinen kokeiluluonteen kurssi järjestettiin elo-syyskuussa. SERE toi tavanomaiseen selviytymiskoulutukseemme monia uusia vaikutteita. Moni meistä ammattisotilaistakaan ei kuitenkaan tiedä, mitä tuon lyhenteen taakse kätkeytyy.

SERE-koulutus on kuitenkin tätä päivää niin Puolustusvoimissa kuin Jääkäriprikaatissakin. Tämän vuoksi lienee paikallaan avata aihetta ja toivottavasti myös herättää keskustelua aiheen tiimoilta.

SERE-koulutus ja sen tausta

SERE-koulutuksella (SERE = Survival, Evasion, Resistance, Escape/

Extraction) tarkoitetaan selviytymiskoulutusta, joka valmistaa henkilön niin henkisesti kuin fyysisestikin erityyppisiin selviytymistilanteisiin. Koulutus pohjautuu Yhdysvaltojen asevoimien kehitystyöhön II maailmansodan ja Korean sodan ajoilta. SERE-lyhennettä alettiin käyttämään 1970-luvulla, viitaten kouluttajien tapaan jakaa koulutettavat aiheet neljään pääryhmään.

Ensimmäinen pääryhmä keskittyy eloonjäämiskoulutukseen, jossa elinmahdollisuuksia pyritään parantamaan luonnosta löytyvillä avuilla. Tällä tarkoitetaan esimerkiksi syötäväksi kelpaavien kasvien, marjojen ja sienien tunnistamista, eläinten hyödyntämistä ravinnoksi, juomakelpoisen veden löytämistä tai suodattamista sekä erilaisten tilapäissuojien rakentamista.

Henkilökunnan partio valmistautuu vesistön ylitykseen. Kirjoittaja kuvassa selin kameraan päin.

Toinen ryhmä keskittyy antamaan koulutettaville keinoja vihollistoiminnan väistämiseen esim. toimittaessa vihollisen selustassa tai muutoin vihollisuhan alla.

Kolmas ryhmä valmistaa koulutettavia mahdolliseen kiinniottilanteeseen, jolloin tulee tietää miten vastustaa kuulustelutiedustelua ja minimoida omaa hyväksikäytettävyyttään.

Neljännessä ryhmässä pyritään koulutettaville antamaan valmiuksia sotavankeudesta pakenemiseen tai sen edesauttamiseen, ja sitä kautta paluuseen oman joukon yhteyteen.

SERE-koulutus jaetaan kolmeen tasoon koulutustarpeen mukaan. A-taso on perustaso ja se toteutetaan muutaman tunnin teoriaopetuksena. B-taso sisältää sekä teoria- että käytännön opetusta ja se kestää muutaman päivän. B-tasolta lähtien kouluttajina voivat toimia vain pätevöityneet SERE-kouluttajat. C-taso on jo parin viikon koulutusjakso, jossa teoria- ja käytännön opetus huipentuu sovellettuun harjoitukseen. Kyseisessä harjoituksessa testa-

Väsyneet kurssilaiset harvinaisella lepotaulla tilapäismajoitteessaan.

taan kaikkea aiemmin opittua ja haastetaan koulutettavat vaikeissa olosuhteissa.

Ylimmän tason koulutus tuleekin toteuttaa erikoistuneessa koulutuskeskuksessa SERE-kouluttajajenkin johdolla. Kaikkien tasojen koulutus on syytä toteuttaa

siten, että koulutettavat käyttävät juuri sitä varustusta ja välineistöä, jotka heillä muutoinkin olisi käytössään. Tällä tavoin lisätään koulutuksen ja harjoittelun todennäköisyyttä.

SERE-koulutuksen tarve

Puolustusvoimat käy parhaillaan läpi organisaatiomuutostaan ja samalla maavoimien uudistettu taistelutapa 2015 asettaa uusia haasteita ja vaatimuksia sodan ajan joukoille. Sama tulos, ellei parempikin, tulee nyt saavuttaa vähemmällä resurssilla, vähemmällä henkilöstöllä ja vaativammassa olosuhteissa. Yleinen palvelusturvallisuus ei saa vaarantua missään harjoitustilanteessa. SERE-koulutuksella ei paranneta pelkästään palvelusturvallisuutta rauhan ajan harjoituksissa, vaan myös suorituskykyä tulevaisuuden taistelukentällä. Onnistunut SERE-koulutuksen kehitystyö näkyy Jääkäriprikaatissa se-

Tulenteko tilapäisvälinein tuli SERE-kurssilla tutuksi.

kä parantuneena palvelusturvallisuutena, että parempina valmiuksina vastata muuttuvan taistelukentän vaatimuksiin.

Haavoittunut autetaan leveän ojan yli.

Pohjan jääkäripataljoonan joukkueammunnat 24. - 28.11.2014

Pohjan jääkäripataljoonan historian viimeinen oma itsenäinen harjoitus eli saapumiserän 214 joukkueammunnat toimeenpantiin 24. - 28.11.2014 Sarriojärvellä. Harjoitusjoukkona olivat kaikki Pohjan jääkäripataljoonan varusmiehet ja henkilökunta sekä lisäksi hajautettu joukkue Lapin ilmatorjuntarykmentistä. Harjoitusta tukivat aiempien vuosien tapaan henkilökuntaa Sotilaslääkintökeskuksesta, Jääkäriprikaatin esikunnasta ja Huoltokeskuksesta sekä Lapin jääkäripataljoonasta.

Harjoituksen ohjelma noudatti viimeisen kahden vuoden aikana hyväksi havaittua ja joukoille riittävästi haasteita kaavaa. Erona aiempiin vuosiin verrattuna oli paitsi huomattavan lauha sää, mutta myös harjoituksen viimeisenä pä-

Harjoitus onnistui hyvin ja eri ammuntojen perusteella voi todeta pataljoonan henkilökunnan tehneen jälleen kerran erittäin hyvää työtä. Harjoitusjoukko suoriutui vaativista ammunoista hyvin ja palvelusturvallisesti ja oli motivoi-

vänä suoritettu pataljoonan komentajan everstiluutnantti Jukka Kotilehdon johtama päätösammunta.

tuneena mukana kaikessa koulutuksessa. Harjoituksen aikana ammuttiin päätösammunnan lisäksi 21 erillistä ammuntaa kaikilla pataljoonan kouluttamilla jalkaväen aseilla panssarintorjuntaohjuksia lukuunottamatta.

Harjoitusta kutsuttiin seuraamaan Pohjan Prikaatin kiltä sekä Jääkäriprikaatin esikunta. Molemmat olivatkin vastanneet esitettyyn kutsuun kiitettävällä osanotolla ja päätösammuntaan saatiin seuraajiksi lähes 30 henkinen kutsuvierasjoukko.

Pohjan jääkäripataljoona lakautetaan 31.12.2014. Pataljoonan komentajana haluan kiittää tässä yhteydessä koko Jääkäriprikaatin henkilökuntaa ja eri työpisteitä pataljoonan eteen tehdystä työstä.

Myös teidän ansiostanne pataljoonan tulokset ja koulutettujen varusmiesten ammattitaito on ollut korkealla tasolla.

Pataljoona aloitti päätösammunnan myötä siirtymisen historian kirjoihin, mutta jää Lapin jääkäripataljoonaan ja myös muihin työpisteisiin siirtyvän ammattitaitoisen henkilökunnan myötä elämään muistoissa vielä pitkään.

Arktisen koulutuksen niksipalstan tarkoituksena ei ole niinkään minkään uuden ja mullistavan asian esilletuonti, vaan ajatuksena on herätellä henkiin vanhoja hyväksi todettuja käytäntöjä.

Kuivat jalat, lämpimät varpaat

Jalkojen lämpötila vaikuttaa voimakkaasti ihmisen hyvinvointiin ja lämpöviihtyvyyteen, kylmäkuormitukseen sekä selviytymisenusteeseen äärioloissa.

Koko elimistön lämmöntuotanto vaikuttaa oleellisesti jalkojen lämpimyyteen, koska jalkaterän pienet lihakset itsessään tuottavat vain vähän lämpöä. Pakkasessa lämmöntuotantoa ylläpidetään liikkumalla ja syömällä säännöllisesti.

Jalkineiden tehtävä

Jalkineiden tehtävänä on suojata jalkoja säältä ja ulkoisilta vaaroilta sekä tukea jalkoja liikuttaessa. Talvijalkineen kokonaislämmöneristävyydestä vuori ja sukat muodostavat noin 80 % ja päällysmateriaali vain noin 20 %. Jotta jalkineen ja sukan sisään jää riittävästi eristäviä ilmakerroksia, jalkineiden tulee olla riittävän tilavat.

Jalan kerrospukeminen

Talvella myös jalan tulee olla kerrospukeutunut. Alussukan tehtävä on siirtää kosteutta pois iholta ja päällyssukan tehtävä on lämmitää. Alussukan tulisi olla tekninen, keinokuituinen sukka joka on kulutuskestävä ja toimii hyvin kosteuden siirtäjänä. Päällyssukan materiaali olisi hyvä olla villaa sen lämpöominaisuuksien vuoksi. Täyspuuvillainen sukka on talvikäytössä kaikkein huonoin vaihtoehto, koska se imee hikikosteutta eikä siirrä sitä eteenpäin.

Pohjallinen on tärkeä osa jalan hyvinvointia. Irtopohjallisella voidaan lisätä kengän pohjan lämpöeristävyyttä noin 50 %.

Pakkassaappaan tärkein lämmöneristys saadaan huopavuorilla. Pakkassaappaiden huopavuoren lämmöneristävyys on sitä parempi

mitä uudempi huopa on käytössä. Ajan ja käytön vaikutuksesta huovan kuitujen väliset sidokset löystyvät ja huovan huokoisuus lisääntyy. Lisäksi huopavuoren pintakäsittely häviää käytön ja pesun vaikutuksesta.

Jalkineiden ja jalan suojausten kosteus on tärkein toimintakykyä kylmässä heikentävä tekijä, sillä pakkassaappaan lämmöneristävyydestä häviää kosteuden vaikutuksesta 40 %. Jalka hikoilee kylmänäkin ja kosteus tiivistyy

kylmimpään pintaan. Koska varpaiden lämmöntuotto on pieni ja painoon suhteutettu pinta-ala on suuri, muodostuu kylmin alue juuri varpasiin ja kosteus kerääntyy sinne.

Sanomalehtipaperia saappaaseen

Sanomalehtipaperi on edelleen helpoin, halvin ja yksinkertaisin tapa kerätä ylimääräistä kosteutta

pakkassaappaasta. Sanomalehtipaperia saappaan lämpöeristeenä ja kosteudenkerääjänä on varmaan käytetty niin kauan kun on ollut sanomalehtiäkin. Sanomalehtipaperia on kuljetettava mukana, niin että tarvittaessa paperipohjalliset voidaan vaihtaa useasti vuorokauden aikana.

Kooste:

- **Valitse kesäjalkineeseen verrattuna numeroa suurempi pakkassaapas**
- **Kuljeta mukana vaihtohuopia ja sukkia**
- **Käytä pohjallisia**
- **Käytä sanomalehtipaperia keräämään kosteutta saappaasta**
- **Kuljeta mukana sanomalehteä, jotta voit vaihtaa uudet paperit kostuneiden tilalle**
- **Kuivata huovat ja saappaat aina kun siihen on mahdollisuus**

Lähteet:

Hypotermia - Kylmän haitat työssä ja vapaa-aikana
Sotilaan toimintakyvyn turvaaminen kylmässä - Seminaari ja kenttätutkimus

Kunniaa lappilaisille jääkäreille

Jääkäriemme kunniaakasta historiaa 100 vuotta.

Marraskuun 20. päivänä 1914 kokoontui Helsingissä Ostrobotnian kassahuoneeseen joukko opiskelija-aktivisteja. Nämä parikymmentä opiskelijaa päättivät yksimielisesti siitä, että Suomen on irtauduttava Venäjältä ja venäläiset on karkotettava Suomesta, koska venäläistämishjelman myötä autonomia oli vaarassa. Tarvittiin oma armeija, tarvittiin koulutusta ja varusteita, mutta kuka auttaisi? Sama porukka tutki mahdollisuudet Ruotsissa - ei onnistu, Saksassa – onnistuu, mutta vain partiolaisten koulutuksena. Koulutus alkoi 25.2.1915 Lockstedtissä

(nyk Hohenlockstedt). Partiolaisista alettiin puhua jääkäreinä vasta seuraavana vuonna. Koulutuksen aloittamisen 100-vuotisjuhlaa vietetään Hohenlockstedtissä, Hampurin luoteispuolella, helmi-maaliskuun taitteessa 2015. Mukana on puolustusvoimien ylintä johtoa sekä jääkärijoukkojen ja perinneyhdistysten edustus. Juhla on itsessään jo perinne, mutta toteutetaan nyt 100-vuotisjuhlan vaatimalla laajuudella ja arvokkuudella.

Jääkärien pääjoukko tuli Vaasaan 25.2.1918 Arcturus-nimisellä laivalla. Kaikkiaan noin 1900 jääkäriä oli ehditty kouluttaa kolmen vuoden aikana. Osa heistä oli tullut Suomeen jo aikaisemmin kumillakin välineellä – osa suksin, osa sukellusveneellä.

Juuri nämä 1900 rohkeaa Saksassa koulutettua jääkäriä olivat merkittävässä asemassa kun Suomen itsenäisyyttä turvattiin Vapaussodassa, kun Suomen puolustusvoimien ensimmäistä runkoa rakennettiin 1920-30-luvuilla tai kun sitä koeteltiin 1939-45.

Lappilaisia jääkäreitä ja etappireittejä

Jääkäreiden syntymävuosien aikoihin (1800-1900 -lukujen taitte) maakuntarajat olivat häilyvät. Pohjanmaa kattoi tuolloin suurimman osan silloista Suomea – myös nykyistä Lappia. Näin ollen Lapissa syntyneitä jääkäreitä tilastoitiin olevan vain kaksi.

Aikoinaan kadettiveljeni Jolaksesta oli sitä mieltä, että susiraja (lue Lappi) alkaa Herttoniemen liikennemyyrästä (ei siis edes kehä III:lta). Jos viittaa hänen tulkintaansa, olisi lähes 100 % jääkäreistä syntynyt Lapissa.

Lappi maakuntana perustettiin vasta 1938. Nykylappi käsittää noin 30% Suomen pinta-alasta. Kun on virallisesti tilastoitu, että

Kuninkaallisen Preussin JP27:N jääkäri taisteluasussa
Kuva JP27 perinneyhdistyksen arkisto

JP27:N perinneyhdistyksen puheenjohtaja EV evp Markku Aherto löysi Hohenlockstedtin vesitornin museosta perinnejoukko-osastonsa JP1:n merkin, jota ylpeydellä osoittelee.

Lapista lähti kaksi jääkäriä, niin lukija ymmärtää helposti, että nykyisen Lapin alueella syntyneistä lähti vain kaksi koulutettavaa. Tosiasiasa Lapissa syntyneitä jääkäreitä oli 105.

Mielestäni jääkäreiden jako maakunnittain ei ole oleellinen osa jääkärien kunniaakkaassa historiasa, mutta "kaksi jääkäriä Lapista" vaati pientä selitystä maanpuolustushenkisessä maakunnassa. Esimerkiksi Salla ei ole enää Pohjanmaata eikä Ruka vielä Lappia.

Lapissa syntyneiden jääkäreiden joukosta (105) nousi muun muassa 36 upseeria, joista kolme

Jääkäriprikaatin entinen varusmies kenttäpiispa Pekka Särkiö kohtasi Ritarihuoneella AUK:n krh-linjan kouluttajansa silloisen ylikuutnantti Markku Aherton. Seurassa myös Saksan Jalkaväkikoulun johtaja prikaatikenraali Hagemann alaisineen.

kenraalia (Marskin ritari kenrl Autti Rovaniemeltä sekä kenrl Hanell ja kenrm Heikinheimo Tornion seudulta) ja 45 aliupeeria. Yksi näistä aliupeereista oli rovaniemeläinen vääpeli Uuno Liljberg (1896-1980), joka on osastomme edellisen puheenjohtajan Kaisa Liljberg-Thronicken isänisä eli vaari.

Kun lappilaisjääkärien määrän rinnalle otetaan etappireittien merkitys, ei mielestäni lappilaisista osuutta jääkäreiden historiassa ole mitään syytä väheksyä - päinvastoin. Kemin etapin kautta kulki noin 800 tulevaa jääkäriä, Tornion kautta noin 500 ja ylempää Torniojokivarresta noin 300. Ilman paikallista - lappilaista apua jääkäreiden kulkeutuminen Saksaan ei olisi onnistunut. Toki kaikki nämä lappilaiset etappipaikatkin luettiin Venäjän vallan aikaan Pohjanmaaksi.

Jääkäriprikaati perinteen vaalijana

Jääkäriprikaatin kunniatehtävänä on vaalia perinnejoukko-osastojensa rinnalla myös Kuninkaallisen Preussin 27. jääkäripataljoonan perinteitä. Kuten Jääkäriprikaati ei ole vain tavallinen joukko, vaan arktisen sodankäynnin erityisosaja, ei JP27 ollut tavallinen jalkaväkivälipataljoona, vaan siihen kuului myös konekivääri-, pioneeri- ja viestikomppania sekä haupitsipatteri- siihen aikaan tehokas taisteluosasto.

Kaikkien jääkärijoukkojen edustus on poikkeuksetta mukana vuosittain järjestettävässä jääkäreiden mairinnoisun muistojuhlissa 25.2. perinteisesti Vaasan torilla, mutta joskus myös muilla paikkakunnilla. Lapin Jääkäripataljoonan lippu Marskin konepistooleiden vartioimana on aina ollut mukana. Tänä vuonna 2015 Lapin jääkäripataljoonan lippu nähdään poikkeuksellisesti Hohenlockstedtissä Saksassa.

Toivoisin, että mahdollisimman moni Etupyörän lukija ja jääkäripereinteen vaalija liittyy Jääkäriprikaatin killan lisäksi myös JP27:n perinneyhdistykseen www.jp27.fi tai allekirjoittaneen kautta tai ainakin kävisi tutkimassa kotisivuiltamme kunniaakasta jääkärihistoriaamme.

Jääkärisäätiön pjoht prkenr Asko Kilpinen ottaa Ritarihuoneella vastaan Lapin Ryhmän keulassa EV evp Markku Aherto, EVL evp Pekka J Heikkilä ja JP27 Lapin osaston pitkäaikainen sihteeri Simo Holster.

Jääkärikenraalien pojat Sihvo ja Hägglund edustivat Jääkärisäätiötä Ostrobotnian kassahuoneen (nyk Jääkärihuone) 20.11.2014 kokouksessa, jossa kirjoittaja edusti JP27 Perinneyhdistystä istuen herroja vastapäätä.

Kunniaa kaikille ja erityisesti lappilaisille jääkäreille tehden

Markku Aherto

JP27:N perinneyhdistyksen Lapin osaston puheenjohtaja

JP27:N perinneyhdistyksen hallituksen jäsen

Kerran jääkäri – aina jääkäri

JP27:N Lapin osaston johtokuntaa Norvajärvellä. Vasemmalla kansanedustaja Heikki Autto, keskellä entinen puheenjohtaja jääkäriwäpelin pojantytär Kaisa Liljberg-Thronicke ja oikealla puheenjohtaja EV evp Markku Aherto

Ylä-Lapin aluetoimisto 2008 - 2014

Ylä-Lapin aluetoimisto perustettiin osana puolustusvoimauudistusta Jääkäriprikaatin yhteyteen 1.1.2008. Perustamisen valmisteluista vastasi everstiluutnantti Pekka Haavikko. Perustaminen onnistui hyvin. Aluetoimisto löysi heti oman paikkansa Jääkäriprikaatin organisaatiossa.

Valtakunnallisesti aluetoimistot olivat uusia organisaatioita. Aluksi ilmeni epätietoisuutta siitä, mikä aluetoimisto on ja mitkä ovat sen tehtävät. Epäselvyyttä aiheutti myös se, että joukko-osaston yhteyteen perustetun aluetoimiston päällikkö toimi samanaikaisesti myös Jääkäriprikaatin Esikunnan operatiivisen osaston päällikkönä. Everstiluutnantti Toivo Pekka Haavikko toi tämän esille toiminnan alkuvaiheessa humoristisella tavalla henkilökunnan koulutustilaisuudessa. Ensiksi hän antoi puheenvuoron Pekka Haavikolle, joka esitteli operatiivisen osaston uuden kokoonpanon ja tehtävät. Tämän jälkeen hän antoi puheenvuoron Toivo Haavikolle ja esitteli aluetoimiston kenttäohjesääntö 1:n mukaisen määrittelyn, kokoonpanon ja tehtävät.

Aluetoimiston määrittelmä

Sotilasalueen perustamisvastuussa oleviin joukko-osastoihin, esikuntiin tai laitoksiin perustettava toimis-

to, jonka normaaliolojen tehtävissä korostuvat:

1. operatiivinen suunnittelu,
2. maanpuolustuskoulutuksen koordinointi,
3. asevelvollisuusasiat ja asiakaspalvelu

Ylä-Lapin aluetoimistoon kuului aluetoimiston päällikön lisäksi asevelvollisuussektori ja operatiivinen sektori. Kokoonpanoon kuului kolme upseeria, kaksi opistoupseeria ja kaksi siviiliä.

Ylä-Lapin aluetoimiston tehtävät:

- Pohjois-Suomen Sotilasläänin alainen aluehallintoviranomainen
- Vastaa asevelvollisuuslain mukaisista hallinnollisista päätöksistä
- Toteuttaa asevelvollisuuslaissa sille määrätty tehtävät
- Määrää asevelvolliset palvelukseen
- Vastuu sotilasalueen operatiivisesta suunnittelusta ja alueen puolustuksesta
- Maanpuolustustyö
- Vastaa paikallisesta viranomaisyhteistyöstä operatiivisen sotilasläänin komentajan käskemällä tavalla

Aluetoimiston päällikkö vastasi tehtävien toteutumisesta Pohjois-Suo-

men Sotilasläänin komentajalle. Tärkein tehtävä oli operatiivinen suunnittelu ja alueen puolustukseen liittyvät tehtävät.

Vuoden 2008 uudistettiin asevelvollisuuslaki, joka määritteli aluetoimistot vastuullisiksi asevelvollisuusasioissa. Aiemmin vastuullisina organisaatioina toimivat sotilaspiirit ja myöhemmin sotilasläänit.

Kutsunnat

Asevelvollisuusasioiden hoidossa näkyvin osa oli kutsunnat. Kutsunnat järjestettiin vuosittain asevelvollisuuslain mukaisesti 15.8. - 15.12. Toiminnan alkuvaiheessa kutsunnat järjestettiin jokaisessa yhdeksässä kunnassa erikseen. Vuosina 2011 - 2014 Pelkosenniemen ja Savukosken kuntien kutsunnat yhdistettiin, että kutsunnat järjestettiin vuorovuosina molempien kuntien alueella. Kutsunnat olivat säännöllinen kuntakäynti. Olivathan kunnat tärkeitä yhteistyökumppaneita.

Kutsunnoista haluttiin muodostaa maanpuolustusjuhla. Kutsunnoissa keskeisessä roolissa olivat kutsunnan alaiset nuoret miehet. Yhteistyökumppaneista kutsuntoihin osallistuivat paikallinen kunta, seurakunta ja poliisi. Lähes kaikissa kutsunnoissa mukana oli kunniansalainen, sotaveteraani. Kaikilla edellä luetellut tahot toivat tervehdyksen kutsuntojen avauksissa. Lämpimät kiitokset heille kaikille kutsuntojen tukemisesta

Kutsunnat avasi aluetoimiston päällikkö tai hänen sijaisensa. Puheet muuttivat muotoaan vuosien varrella, mutta viimeisinä vuosina puheiden sisältö oli seuraava:

Tulevalla, vuoden 2015 Puolustusvoima-uudistuksella varmistetaan Puolustusvoimien edellytykset täyttää tehtävänsä ja ylläpitää Suomen sotilaallinen puolustuskyky. Uudistuksessa saatetaan Puolustusvoimien koko ja resurssit tasapainoon. Puolustusvoimien laakisäätöiset tehtävät säilyvät ennallaan. Tärkein niistä on koko maamme puolustaminen. Yleinen asevelvollisuus ja naisten vapaaehtoinen palvelus luovat mahdollisuuden koko maan kattavaan ja kustannustehokkaaseen alueelliseen puolustusjärjestelmään.

Miesten yleinen asevelvollisuus ja asevelvollisuuslain mukaan ase-

velvollisuus alkaa sinä vuonna kun mies täyttää 18 vuotta. Kutsuntaan saapuneet miehet, te ette ole täällä siis sattumasta, vaan nimenomaan asevelvollisuuslain velvoittamana. Viime vuodenvaihteessa teille lähetettiin kutsuntakuulutus, jossa ilmoitettiin kutsunnan ajankohdasta. Olette täyttäneet asevelvollisuuslain ensimmäisen vaatimuksen saapumalla kutsuntoihin. Tästä on hyvä jatkaa.

Tässä kutsuntatilaisuudessa teille esitellään Puolustusvoimat ja kerrotaan teidän palvelusmahdollisuksistanne. Tässä tilaisuudessa tehdään kaksi päätöstä: 1) teille määrätään palveluskelpoisuusluokka ja 2) palvelukseenastumispaikka ja -aika. Päätöksen tekee kutsuntalautakunta, jolle olette velvolliset kertomaan palvelukseenne vaikuttavat asiat. Päätökset ovat keskustelun tulosta ja uskon, että pääsemme kaikkien teidän kohdalla hyvin ratkaisuihin.

Kaikki teitä koskevat asiat käsitellään luottamuksellisesti. Teidän koulutustustanne, ammattinne ja harrastuksenne sekä toivomuksianne pyritään huomioimaan mahdollisimman hyvin palveluspaikkaan ja palvelukseenastumisen ajankohdasta määritettäessä. Olemme tutustuneet etukäteen teidän asiakirjoihin; hyvin monen esitys tai toive voidaan toteuttaa. On myös Puolustusvoimien ja Rajavartiolaitoksen edun mukaista saada oikea mies oikeaan paikkaan.

Ylä-Lapin aluetoimiston kutsunnanalaisen palveluspaikat ovat Pohjois-Suomen joukko-osastoissa. Ylä-Lapissa asuvat miehet astuvat varusmiespalvelukseen pääsääntöisesti Jääkäriprikaatissa Sodankylässä ja Lapin rajavartiostossa Ivalosassa. Muutkaan palveluspaikat eivät ole poissuljettuja ja siksi teille tullaan kertomaan mahdollisuuksista hakeutua varusmiespalvelukseen Puolustusvoimien erikoisjoukkoihin. Palveluskelpoiset miehet määrätään palvelukseen painopisteisesti vuoden 2016 ensimmäiseen saapumiserään.

Palveluskelpoiset miehet saavat palveluksenaloittamismääräyksen, jossa on määritetty joukko-osasto ja palveluksenaloittamisaika. Huomatkaa, että kutsunnassa teille ei määrätä palvelusajan pituutta. Se päätetään joukko-osastossa ja sii-

hen vaikuttavat Puolustusvoimien tarpeet, oma soveltuvuutenne ja halukkuutenne. Vaurautukaa lähtökohtaisesti siihen, että palvelukseenne tulee kestämään 11 ja puolikuu-kautta (347 vrk). (165 vrk, 255 vrk ja 347 vrk:ta).

Varusmiespalvelusaika on ainutlaatuisen ajanjakso nuoren miehen elämässä. Varusmiespalvelusaika tarjoaa nuorille miehille runsaasti yksilöllisiä mahdollisuuksia itsensä kehittämiseen ja haastamiseen. Sen aikana voi saada itselleen koulutusta tulevaan ammattiin, esimerkiksi johtajakoulutuksen tai erikoiskoulutuksen, kuten esimerkiksi kuljettajan tutkinnon, lääkintäkoulutuksen tai sotilaspoliisikoulutuksen kautta. Useimmat työnantajat arvostavat edelleen varusmiespalvelusta ottaessaan uusia työntekijöitä. Puolustusvoimien antama johtajakoulutus on erityisen arvostettua. Joillekin varusmiespalvelus voi olla lähtölaukaus sotilas- tai siviiliammattiin Puolustusvoimissa tai Rajavartiolaitoksessa.

Yksilön kannalta varusmiespalvelus myös kehittää elämäntilanteen taitoja sekä kykyä toimia osana yhteisöä ja ryhmää. Henkinen kantti paranee ja fyysinen kunto nousee lähes viidenneksen. Lisäksi koulutushaaroittain on mahdollisuus saavuttaa erilaisia yleishyödyllisiä kansalais- ja erityistaitoja.

Varusmiespalveluksen alkamisen on syytä valmistautua huolella ja riittävän ajoissa. Huolehtikaa fyysisestä kunnostanne ja aloittakaa tarvittaessa säännöllinen urheilu ja liikuminen jo tänään. Hoitakaa raha- ja pankkiasianne kuntoon niin, että rahahuolet eivät haittaa palvelustanne. Työsuhteessa olevien on hyvä tietää, että työnantajalla on varusmiespalvelukseenne päätyttyä velvollisuus ottaa teidät takaisin töihin vanhana työntekijänä. Hyvät perhesuhteet ja ihmiskontaktit ovat suurena tukena varusmiespalveluksen aikana. Huolehtikaa siitä, että yhteys perheeseen, omaisiinne ja tyttöystävään ovat kunnossa ennen palveluksen alkamista ja myös sen aikana. Pitäkää omaisenne tietoise-

Aluetoimiston päällikkö everstiluutnantti Petri Launonen avasi kutsunnat.

na varusmiespalvelukseenne edistymisestä. Näin heillä on vähemmän huoli teistä ja tietävät, että teillä menee hyvin.

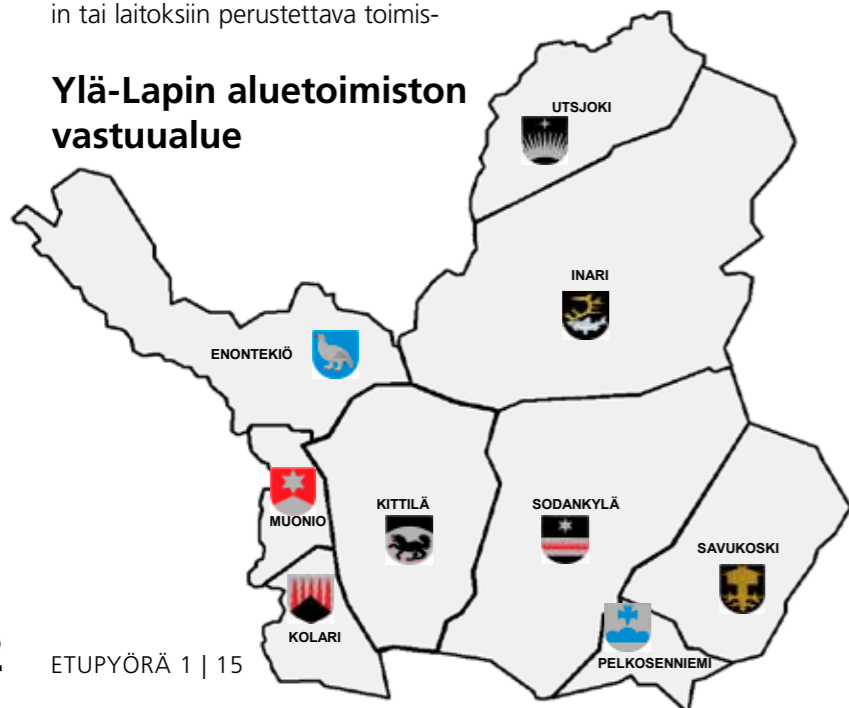
Mikäli teidän elämäntilanteessa tai terveydentilanteessa tapahtuu merkittäviä muutoksia tämän päivän kutsunnan ja varusmiespalvelukseen astumisen välisenä aikana, ottakaa yhteyttä Ylä-Lapin Aluetoimistoon. Saatte ohjeet jatkomenetelystä. Ennen palveluksenastumista joukko-osastonne lähettää teille oman tiedotteensa, jossa selvitetään palveluksen käytännön järjestelyjä. Tulette saamaan myös Puolustusvoimien Ruotuväki-lehden alokasliitteineen. Tutustukaa saamaanne materiaaliin ja käykää internetissä lukemassa Puolustusvoimien kotisivuja.

Uskon, että Teillä on jo lähtökohtaisesti korkea maanpuolustustahto ja, että odotatte innostavaa varusmiespalvelusta sekä yksilöllistä taidollista ja tiedollista hyötyä. Vastaamme odotuksinne tarjoamalla korkeatasoista ja mielenkiintoista palvelusta Pohjois-Suomen joukko-osastoissa. Meillä on vilpittön halu kouluttaa teistä jokainen varuskunnan portista sisään astuva varusmies täysin palvelleena reserviin.

Huomatkaa, että 1.1.2015 alkaen asevelvollisuusasioita hoitaa Jääkäriprikaatin osaksi Rovaniemelle perustettava Lapin aluetoimisto. Asiasta informoidaan mediassa ennen vuoden vaihdetta. Lisäksi tietoa löytyy mil.fi -sivuilta.

Toivotan kaikille hyvää kutsuntapäivää. Minulle suoduin valtuuksin avaan kutsunnat.

Ylä-Lapin aluetoimiston vastuualue

Ylä-Lapin aluetoimiston viimeiset varsinaiset kutsunnat

Ylä-Lapin aluetoimiston viimeiset varsinaiset kutsunnat järjestettiin 10.12.2014 Sodankylän kunnantalolla.

Sotaveteraani Kalle Sukuvaara

Everstiluutnantti Jarmo Mattila

Kenttäsairanhoitaja Anna-Maija Lassila

Ravintolapäällikkö Annamaija Tervo

Majuri Pekka Äikäs

Ylä-Lapin aluetoimiston päätöstilaisuus

Päätöstilaisuus järjestettiin Sodankylän varuskunnan perinnehuoneessa 18.12.2014. Päätöstilaisuudessa paljastettiin ohessa olevan kuvan mukainen muistolaatta ja luovutettiin asevelvollisuusasioiden hoitovastuu Suomen yhdeksän pohjoisimman kunnan osalta Rovaniemelle Jääkäriprikaatin yhteyteen 1.1.2015 perustettavalle Lapin aluetoimistolle.

Tilaisuudessa luovutettiin Ylä-Lapin aluetoimiston standardit Lapin aluetoimistoon aluetoimiston päällikölle everstiluutnantti Jarmo Mattilalle, Sotilaslääketieteenkeskuksen Sodankylän terveysasemalle kenttäsairanhoitaja Anna-Maija Lassilalle, Varuakuntaravintola Tähdelle Annamaija Tervolle, majuri Pekka Äikäkselle, kapteeni Tapio Lintulalle, toimistosihteerin Soile Paasilinnalle ja toimistosihteerin Mirva Pekkalle.

Kapteeni Tapio Lintula

Toimistosihteerin Mirva Pekkala

Toimistosihteerin Soile Paasilinna

Yli luutnantti Ari Keski-Säntti esitteli juhluvieraille perinteitä Jääkäriprikaatin perinnetilassa.

Sotku on varusmiehen toinen koti

Periaate on toiminut Rovaniemellä jo lähes 50 vuotta: siellä Sotku missä sotilas.

Someroharjun sotilaskoti Rovaniemellä palvelee Puolustusvoimien organisaatiouudistuksen myötä Jääkäriprikaatin joukkoja Someroharjulla noin kahdeksan kilometrin päässä kaupungin keskustasta. Sotilaskodista vastaa Rovaniemen sotilaskotiyhdistys ry, joka on perustettu 1967. Yhdistyksessä on noin 130 jäsentä ja yhdistyksen puheenjohtajana toimii Lea Sepänen 2015-16.

Toimimme aktiivisesti myös Rovajärven harjoitusalueella, jossa on Sarriojärven ja Heinuvaaran leirisosotilaskodit. Liikkuvalle sotilaskodilla on käytössään kaksi myyntiautoa, sääsuoja ja kenttäleipomo telttoineen.

Päivän aherruksessa uupunut varusmies voi sotilaskodissa vaihtaa sotilaallisen järjestyksen jälkeensä vapaalle ja tavata myös vie-

raitaan. Tarjolla on tuttuun tapaan sotkun kuuluisia munkkikahveja ja harrastuksia. Sotilaskodissa työskentelee viisi vakituista ja kaksi tuntilaista työntekijää, joiden lisäksi palvelevat iloiset ja aktiiviset vapaaehtoiset vihreät sisaret asiakkaitamme. Toiminta tukeutuu vahvasti juuri vapaaehtoisuuteen, jonka ansiosta hinnat voidaan pitää varusmiesystävällisinä.

”Aamujen ilo” tarkoittaa Someroharjulla varusmiehille sotkun ilmaista snookerpöytää. Käytössä ovat myös biljardipöytä, dartsipaikka, hiljaisessa huoneessa piano, kirjastossa yhdeksän tietokonea ja ulkona frisbeegolf-rata, joka on toteutettu yhteistyössä varuskunnan kanssa. Sotilaskodista lainattavissa olevat frisbeet ovatkin olleet kovassa käytössä. Muita liikunnallisia tukimuotojamme varusmiehet voivat hyödyntää mm. lasketellen ja keilailen. Kotiuttamisyhdistyksessä olemme perinteises-

ti palkinneet sykemittarein niitä varusmiehiä, jotka ovat erityisesti tehneet töitä oman kuntonsa ylläpitämiseen ja parantamiseen palveluksensa aikana.

Yhdistyksen jaostot vastaavat omista sektoreistaan. Suurin on tarjoilujaosto, jonka tehtäviin kuuluvat monet sotilaskodin päivittäisen toiminnat. Liikkuvan sotilaskotityön jaosto, LSK toteuttaa periaatetta ”Siellä Sotku missä sotilas”. Kirjastojaosto ylläpitää kirjastoa, hankkien myös uutta luettavaa. Käsiyöjaostossa valmistetaan ja korjataan erilaisia sotilaskodissa tarvittavia tekstiilejä, valmistetaan sotilaskodissa myytäviä käsitöitä ja ideoidaan uusia. Yhteisinä toimintailtoina varusmiesten kanssa muutaman kerran vuodessa tehdään esimerkiksi ystävänpäivä- ja joulukortteja. Hengellinen jaosto avustaa varuskunnan sotilaspastoria järjestämään tilaisuuksia varusmiehille tai henkilökunnalle ja va-

paaehtoisille sisarille. Hengellinen jaosto myös jakaa virsikirjoja alokaille, osallistuu varusmiesten konfirmaatiotilaisuuteen ja järjestää sisarten kirkkopyhän. Varuskunnassa sijaitsevaan kappeliin sisaret ovat valmistaneet kirkkotekstiilit. Perinnejoukko huolehtii yhdistyksen muistista säilyttämällä toiminnasta saatua kuvallista ja kirjallista aineistoa. Tarvittaessa se tuottaa materiaalia itse. Koulutus- ja tiedotusjaosto pitää sisaret ajan tasalla ja tarpeen mukaan tarjoaa koulutusta sisarille.

Rovaniemen sotilaskoti palkittiin marraskuussa 2014 Sotilasmusiikkikilta ry:n myöntämällä sotilasmusiikkiristillä ansiokkaasta toiminnasta sotilasmusiikin hyväksi. Kyseessä on valtakunnallisesti ensimmäinen yhdistykselle myönnetty sotilasmusiikkiristi.

Meidät löydät osoitteesta:
www.sotilaskotiroi.fi

Yhteisöllisyyden hengessä eteenpäin

Sodankylän Sotilaskotiyhdistys ry aloittelee ensi vuonna 56. toimintavuottaan. Tämän kauden sana koko järjestössä on "puolustusvoimauudistus". Niissä yhdistyksissä, jotka ovat jääneet tai ovat jäämässä ns. poijttomiksi yhdistyksiksi, täytyy miettiä hyvin tarkkaan, miten jatkaa, jotta yhdistyksen alkuperäinen tarkoitus, suomalaisen sotilaan hyväksi toimiminen, jatkuisi tavalla tai toisella. Meillä onneksi toiminta jatkuu, vaikka aina uusien muutosten edellä joudummekin vetämään syvään henkeä ja miettimään, mitä tulee tapahtumaan.

Vuoden lopussa sulkeutuvat Lahden, Kauhavan ja Keuruun Sotilaskotiyhdistysten sotilaskodit. Ensi vuonna poijttomia yhdistyksiä on määrällisesti jopa enemmän kuin pojalaisia. Ne suuret sotilaskotiyhdistykset, jotka puolustusvoimauudistuksen myötä ovat saaneet palveltavakseen lisää varusmiehiä, sopeuttavat toimintaansa lisääntyvään sotilaskotipalvelutarpeeseen.

Ensi vuosi näyttää Sodankylässä ihan hyvältä. Jäsenhankinta on

varmaankin se kaikkein tärkein juttu monessa yhdistyksessä ja Sodankylään on nyt saatu muutamia uusia, innokkaita jäseniä. Sotilaskotitietoutta viedään eteenpäin yhdistyksen toiminnasta kertovan, uusitun dvd:n avulla sekä uudella esitteellä, jota jaetaan aina, kun ollaan liikkeellä.

Yhdistyksen syyskokouksessa yhdistyksen uudeksi puheenjohtajaksi valittiin Maria-Liisa Tapaninen ja uusiksi johtokunnan jäseniksi Kirsti Vaarala ja Susanna Rapo. Marja Tuovinen valittiin johtokuntaan eronneen Taru Aikion tilalle jäljelle jääneeksi toimikaudeksi eli yhdeksi vuodeksi. Varajäseniksi johtokuntaan valittiin Tellervo Simula ja Riitta Kauppala. Johtokunnassa jatkavat Kyllikki Tolonen ja Irja Lausto.

Sotilaskotiyhdistyksen taloudellinen toiminta määrittyy melko pitkälle joukko-osaston toiminnan mukaan. Yhdistystoiminnan puolella Sodankylässä sisarille järjestetään sisariltoja, vierailuja ja virkistyspäiviä hyvinkin vaihtelevissa aiheissa. Sekä Sotilaskotiliitto että Pohjois-Suomen Sotilaskotialueen

aluetoimikunta järjestävät sisarille mm. luottamushenkilö -koulutusta. Tulevan vuoden elokuussa Sotilaskotiliitto, Maanpuolustusnaisten liitto ja MPK järjestävät yhdessä Rovajärvellä SoMa -harjoituksen, jossa opetellaan mm. arjen ja ajan hallintaa ja tutustutaan sosiaaliseen mediaan ja viestintään. Jokainen saa valita oman kurssinsa. Uusia sisaria koulutetaan alueellisesti sotilaskotityön peruskursilla ja kauemmin aikaa sisarina olleille järjestetään jatkokurssi, vähän syvempi pohdinta sotilaskotityöhön.

Tulevan vuoden päätapahtumia ovat mm. valtakunnalliseen paraatiin osallistuminen kesäkuussa Oulussa sekä Pohjois-Suomen Sotilaskotialueen sisarpäivät samassa kaupungissa syyskuussa.

Sodankylän Sotilaskotiyhdistys ry. on valinnut marraskuussa uudeksi sotilaskotijohtajaksi restonomi Leena Klemi-Lohinivan. Hän toimii esimiehenä yhdistyksen 7:lle työntekijälle, vastaa osaltaan yhdistyksen taloudesta ja toiminnan kehittämisestä sekä hoitaa myös LSK -jaoston johtajan tehtävät.

Kiltakuulumisia Keski-Pohjanmaalta

Killan Keski-Pohjanmaan osasto haluaa kiittää Jääkäriprikaattia ja sen Kilttaa prikaatin 35 vuosijuhlien ja Sodankylän Varuskunnan 50 v juhliin liittyvien tilaisuuksien järjestämisestä ja mahdollisuudesta, että saimme osallistua juhliin. Virkistävänä poikkeuksena oli ensimmäinen yö Kyljärvellä saunomiseen, jolle joku keksi nimenkin "karanteenileiri". Oli jälleen mukavaa viettää juhlia "vanhaan malliin" kerhotilaisuuksineen. Uskomme, että kiltalaiset ovat vastakin valmiit kantamaan "kortensa kekkoon", jos on tarvetta tilaisuuksien järjestämiseksi vanhalla hyväksitodetulla tavalla. Ehkä tällä saataisiin myös vaimot uudelleen osallistumaan, kun ohjelma sisältäisi juhlien kohokohtana pidetyt kerho tanssiaiset, jotka välillä oli poistettu ohjelmasta.

Osasto järjesti kokoontumisen jäsenilleen Kannuksessa Poutun pääkonttorilla illalla 17.10, jossa muisteltiin kesän tapahtumia, pyörämarsseineen ja em. juhlineen. Kiltaosaston jäsenmäärä oli kuluneen vuoden aikana saanut täydennystä kuudella uudella jäsenellä, ollen nyt 80 jäsentä. Kutsuimme uudet jäsenet tilaisuuteen saamaan tietoa killasta ja sen toiminnasta. Heistä kaksi oli esteen takia jäänyt saapumatta. Pouttu Oy:n tarjoamien kahvien lomassa tutustuminen kävi vilkkaasti puolin ja toisin, kun lisäksi puheenjohtaja Viljo oli "löytännyt" uusien jäsenten joukosta kaksi musiikin harrastajaa. Tietenkin hän oli määrännyt heille varusteiksi osallistumiseen "hanurin ja hatun" ja itselleen viulun, joten saimme illan kuluessa nauttia musiikistakin.

Suunniteltiin myös tulevaa toimintaa, josta suurimman huomion sai "Sodankylän valtaus maaliskuulla vahvennetulla osastolla". Jäsenistön joukossa on parikin bus-sikortin omistajaa, joten päätimme pyrkiä saamaan jäseniä liikkeelle avec, ja soittokunta Viljon johdolla peleineen mukaan, joten on ihme ellei ala tapahtua!

Ilta päättyi yllätykseen, kun kaksi vahvaa Poutun laitospöytä karrasivat sisään lavakuorman pusitettuja firman tuotteita läsnäolijoille jaettavaksi, joilla yhtiön johtaja Heikki Laitala halusi, matkan takia poissaolevana tervehti kiltalaisia. Viljo tiesi kertoa, että johtaja Laitala oli (puhelimessa) lupautunut killan jäseneksi, jota ei vielä ole ehditty kirjaamaan koska hän on niin kiireinen henkilö, että ei ole tavoitettu. Kiitos kaikkien kiltalaisten puolesta Pouttu Oy:lle ja johtaja Heikki Laitalalle kokoontumispaikasta ja tarjoilusta.

Osaston sihteeri Seppo Yli-Norppa

Arto Saarenpää otti tilaisuudesta kuvan läsnäolleista, jotka nimeltä mainiten vasemmalta alkaen ovat: Seppo Yli-Norppa, Veikko Hietala (uusi), Viljo Ranta-Pitkänen, Timo "Martinpoika" Hautala, Reijo Huhtala, Martti Hautala, Markku Kallinen, Ilkka Mäki-Petäjä (uusi), Olli Backman (uusi), Markku Törmä (uusi), Ahti Wörlin, Mikko Somero ja Antti Roiko-Jokela. Poissa uusista jäsenistä olivat Jukka Huhta ja Ilkka Kallinen.

Maria-Liisa Tapaninen

VI Juhlaperinnepyörämarssi Vaasasta Sodankylään 2.-7.8.2014

Kuudennen marssin aikana palautui mieleeni monia juhlallisia ja hienoja tapahtumia, jota eri marssien aikana on saatu kokea.

Ensimmäinen marssi Vaasasta Sodankylään

Ensimmäisen marssin syntysanat tuli lausuttua Sodankylässä vuonna 1994, kun silloisen Pohjanmaan Jääkäripataljoonan siirtymismarsista Vaasasta Sodankylään tuli kuuluneeksi kolmekymmentä vuotta. Itse en silloiseen marssiin päässyt osallistumaan joutuessani kalusto-osaston mukana junakuljetukseen. Siitä sitten palveluskaverit joskus vinoilivat, etten kunnon jääkärinä matkaa pyöräillyt. Kuittasin asian sanomalla "etteihän tuo nyt niin kummoinen suoritus ole, ja lu-

pasin sen polkea, kunhan aikaa tulee". Jäätyäni eläkkeelle vuonna 1985 hyvämuistinen palvelustoveri totesi "että polkemattapa jäi!" Annetut lupauksethan on pidettävä, joten houkuttelin palvelustoverini Ensio Korkeaniemen pyöräilykaveriksi vuorovetäjäksi.

Tieto tempauksesta kulki silloiselle Lapin Jääkäripataljoonan komentajalle everstiluutnantti Juha Myyräläiselle, joka otti yhteyttä tiedustellen pitääkö tietoa paikkansa. Saatuaan asiasta varmistuksen hän sanoi sen olevan hieno idea ja esitti, että pataljoona voisi osallistua mukana, jos sopii.

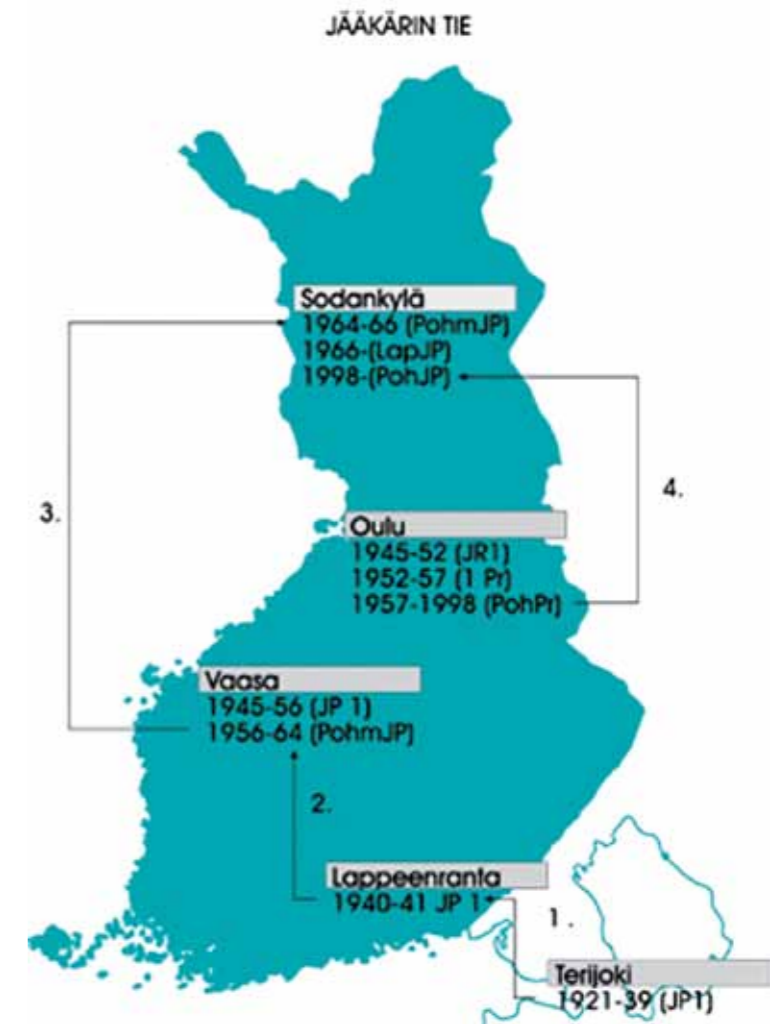
Mikäs siinä, niin kokoonnuttiin komentajan toimistoon ja marssi-suunnitelma laadittiin. Pataljoonan tuki olikin erinomainen kuljetusten onnistumisen ja majoituksen osalta. Kun vielä saimme kiltta-

veli Pekka J Heikkilän hoitamaan kaikki järjestelyt, oli ensimmäinen perinnepyörämarssi suoritusta vaille valmis. Vaasassa jääkärikivellä vietetyn juhlallisen tilaisuuden jälkeen alkumatkallamme oli seuranamme Vaasan kaupungin ja Killan Vaasan osaston edustajat. Tuon kesän kuumiin viikkoihin ja etelätuuli siivittivät meitä mittaviin päiväosuuksiin aina 70 – 200 km. Matti Ahon polkiesä koko matkan, mutta hänellä olikin oma kilpapyöränsä ja taustanaan kova pyöräilyharrastus. Me muut

osallistujat ajelimme SA-pyörillä, jotka osoittautuivat hyväksi menopeleiksi, kunhan takamuksen sai satulaan tottumaan. Yöpymispaikat olivat Kokkola, Oulu, Rovaniemi ja perillä Sodankylä.

Ilmojen helliessä meitä Vaasasta Rovaniemelle, niin viimeisenä aamuna Rovaniemellä saimme kokea Lapin nopean ilmanmuutoksen. Lämpötila aamulla +4 astetta ja navakka pohjoinen vastatuuli, oli siinä totutteleminen, kun olimme kolme päivää polkeneet t-paita ja shortsit päällä +26 asteen lämmössä. Sodankylässä osallistuimme Jääkäriprikaatin järjestämään juhlavaan tuloparaatiin kunniosastona. Odotellessamme paraatin alkua muisteltiin marssia hienona tapahtumana. Kun sitten toin julki seuraavan marssi-idean "Jääkärien tie Terijoelta Sodankylään" – olivat kaikki valmiita osallistumaan, kysyen koska lähdetään? Näin sai Jääkäriprikaatin Kilta haasteen seuraavasta pyörämarssista ja sen toteuttamisesta jonkun juhlavuoden kunniaksi.

Toinen marssi Terijoelta Sodankylään

Itsenäisen Suomen täyttäessä 80 vuotta 1997, katsottiin sen vaativan juhlaperinnemarssin suorittamista. Siihen soveltuvi erinomaisesti tekemäni esitys Jääkärien tiestä Terijoelta Sodankylään – kaikkien niiden paikkakuntien kautta, missä perinnejoukko-osastomme on ollut sijoittuneena.

Jälleen kiltaveljemme Pekka J Heikkilän johdolla suunniteltiin veteraaniosaston Kannaksen matkan yhteydessä tapahtuvaa pyörämarssia, joka toteutuisi reitillä Terijoki – Lappeenranta – Vaasa – Tornio – Sodankylä. Matkaa kertyisi reipas 1 300 km, joka toteutettaisiin siten, että alkumatka Terijoki – Viipuri ajettaisiin turvallisuussyistä yhtenä joukkona. Suomen puolella kukin partio ajaisi päivittäin kaksi n. 70 km:n marssiosuutta.

Marssille ilmoittautuivat lähes kaikki ensimmäisellä marssilla mukana olleet sekä uusina osallistujina Markku Aherto, Yrjö Peltola,

Heikki Jänkälä, Juha Aikio, Kari Kangas, Niilo Tasala, Ilkka Välimaa ja Jan Laukka. Killan Kannaksen matkalaisten yhteisellä linja-autolla ajelimme Terijoelle poiketen matkan aikana eri taistelupaikoilla. Asiantuntevina oppaina toimivat Sepot Hakala ja Ravantti. Sotahistoriallista lisäväriä tapahtuneisiin taisteluihin antoivat matkalla mukamme olleet veteraanit, jotka olivat itse osallistuneet taisteluihin.

Toisena marssipäivänä pyöräosasto kokoontui entisen kasarmialueen kivijalkojen ääreen, mistä reittimme suuntautui Kivennavalle ja Muolaalle. Näin pyrimme välttämään vilkasliikenteisen Viipuri – Pietari valtatie. Kyseisen valtietaidatimme luulimme paikallisten merkanneen reittimme mutkittelevalla harmaankeltaisella viivalla, joka kyllä hyvin pian selvisi haisevaksi lietelantajuovaksi, jota oli kuskattu vuotavalla säiliöllä juuri ennen meitä läheiseltä sika-

farmilta. Ei siinä lemussa voinut hengittää nenänkautta oksentamatta. Tätä hajusaastetta saimme kestää noin 30 kilometrin matkan. Muolaalla pysähdyimme ruokailutaolle, jolle yllätykseksemme tuli entinen Jääkäriprikaatin komentajamme kenraaliluutnantti Tuomo Tuominen, oman kotiseutumatkaryhmänsä kanssa. Oli siinä jälleentapaamisen riemua ja ihmetystä, kuinka sitä satuttiinkin yhtä aikaa samalle kylälle Karjalan kannaksella.

Karjalan kannaksen läpiajosta selvisimme kommelluksitta, ja rajan ylittimme varmuuden vuoksi autoissa istuen. Lappeenrannassa vietetyn yön jälkeen reittimme eteni Mikkelin, Jyväskylän, Kyyjärven kautta Vaasaan. Tällä osuudella osallistui matkaan joitakin haasteen vastaanottaneita pyöräilijöitä mukaamme. Mikkelissä Cumuluksen ravintolapäällikkö Kari Heinämäki, tarjoten joukollem-

Vaasasta Sodankylään kolmessa päivässä Pyörämarssi jääkärien siirron muistoksi

Vaasa
rämatka on mukavaa vaihtelua kasarmielämään.
— Kunnan pitäisi riittää, vaikka en olekaan pyöräillyt yhtä pitkää matkaa aiemmin.
Marssin järjestelystä ja huollosta vastaava luutnantti Veijo Pesonen ehättää muistuttamaan, että miehistä vain kaksi polkevat koko matkan. Alikersantti Pyhäjärven urakaksi jää noin kolmasosa matkasta.
Marssi kestää kolme päivää kuten 30 vuotta sitten. Vaasasta matka jatkuu Kokkolaan, Ouluun, ja Rovaniemen kautta Sodankylään. Perillä järjestetään ohimarssi perjantaina klo 11.15.

Musiikkimajuri Leo Tuuli muistaa 30 vuoden takaisen marssin vielä hyvin. Soittajien yöunet jäivät lyhyiksi, sillä Jääkäripataljoona kuuli herätysmarssin jo kello viisi aamuilla.
Matka ei sinänsä ollut kova, sillä soittajat kiirehtivät autoilla asutuskeskuksiin ennen pataljoonaa ja ottivat joukot musiikilla vastaan niissä.

Muuttoa odotettiin

Sodankylään muutto ei ollut kantahenkilökunnalle välttämättä ikävä asia. Paikalliset asukkaat ottivat tulijat avosylin vastaan, ja lisäksi monen asumisolot paranivat.
— Kyllä muuttoa odotettiin, koska Sodankylässä oli paljon paremmat asunnot kuin Vaasassa, muistelee sotilasmestarina eläköille jäänyt Erkki Hautala.

Ensimmäiset vuodet uudessa varuskunnassa olivat kovaa työtä, sillä rakennustyöt olivat kesken. Sen sijaan maasto oli tuttua, sillä Lapin "jätkällä" harjoiteltiin pari kertaa vuodessa.

30 vuotta sitten Suomen johto päätti, että Lapin puolustusta oli vahvistettava. Sen vuoksi Vaasan Jääkäripataljoona siirrettiin "sotilaalliseen tyhjyyteen".
— Enää Lapissa ei ole sotilaallista tyhjyyttä. Jääkäriprikaati on nykyisin yksi Suomen nykyaikaisimmin aseistetuista

Jarmo Hankivaara

Pyörämarssilaisilla on edessään kolmen päivän hikinen urakka, ennen kuin he saapuvat Sodankylään.

joukoista, lausui Jääkäriprikaatin Killan sihteeri Pekka Heikkilä muistosanoiksi ennen pitkälle pyörämarssille lähtöä.
Majuri evp Heikkilä piti

Jääkäripataljoonan aikaa Vaasassa vuosina 1945 – 64 tärkeinä. Koulutuksen aloittaminen Sodankylässä oli helpompaa, koska aiempi työ Vaasassa oli tehty hyvin.

Muistona Jääkäripataljoonan ajasta Vaasassa on Jääkärikivi Kasarmintorilla. Heikkilä laski sinne seppeleen Jääkäriprikaatin ja Killan puolesta.

Jarmo Hankivaara

Jääkärikivi jäi Vaasaan muistoksi, kun Erkki Hautala, Tauno Määttänen ja Varpu Pöyry lähtivät 30 vuotta sitten jääkärien mukana Sodankylään. Musiikkimajuri Leo Tuuli sai jäädä Vaasaan, koska Rovaniemelle perustettiin oma sotilassoittokunta.

me aamuruokailun, ja Jyväskylässä Mikko Laitinen ja Veikko Venäläinen järjestivät myös ruokahuollon. Omassa syntymäkotikunnassani Iossakyrössä oli haasteeseeni vastattu hyvin. Kunnanjohtaja tarjosi ruokailun Kalliojärven viihdekeskuksessa ja paikalliset yhdistykset mm. Isonkyrön Metsästys- ja ampumaseura osallistuivat lahjoituksen ja osa pyöräilemällä osuuden mukana. Enpä silloin arvanut, että tänä päivänä tulisin toimimaan menestyksekkään IMAS seuran puheenjohtajana. Vaasasta matkamme jatkui Kokkolan, Oulun ja Kemin kautta Tornioon, jossa vietetyn yön jälkeen kokoonnuimme vesitornin juurelle, jonka alueella Jääkäripataljoona 1 oli aikanaan Lapin sodan aikana toiminut ennen Vaasaan siirtoa. Juhlallisesti kiinnitimme vesitornin kylkeen laatan, jossa kerrotaan perinnejoukko-osastomme paikalla olosta.

Tornio, Rovaniemi, Sodankylä – loppureittimme sujui entiseen malliin hyvin ja hyvissä voimin ja perillä jälleen osallistuimme järjestettyyn paraatiin. Tämä Jääkärintie oli mielestäni kaikista pyöräilemistäni kuudesta marssista ikimuistoisin ja rankin. Marssin aikana saimme kokea perinteistä Suomalaista vaihtelevaa kesäkeliä, välillä kastuttiin läpimäriksi. Rantasaunalla vietetyn tilaisuuden yhteydessä ar-

vailtiin, vieläkö perinneyöramarssija toteutetaan, ja mikä on seuraava merkivuosisuku, jolloin se mahdollisesti toteutetaan?

Kolmas marssi Lappeenrannasta Sodankylään

Vain neljän vuoden kuluttua jo vuonna 2001 jatkosodan alkamisen 60 vuotismuistovuoden keksällä oli Kiltamme suunnittelemasa kolmatta perinjemarssia. Nyt reitiksi oli valittu itäisimmät tiemet ja tutustuminen itärajan tuntumassa oleviin taistelupaikkoihin Sodankylän veteraanimatrikelin julkistamisen juhlistamiseksi. Reitti tuntui mielenkiintoiselta, joten joukolla oli perinteiset jäsenemme juonessa mukana. Lähtöpaikalla Lappeenrannassa vietettyjen kesäpäivien yhteydessä kiinnitimme jälleen muistolaatan perinnejoukko-osastomme siellä olon merkiksi. Päivien päätteeksi nousimme niin tutuiksi tulleiden pyöriemme selkään ja suuntasimme itärajan tuntumassa oleville sorateille. Tiet olivat suurelta osiltaan hyviä ajelua, mutta vaatavuutta toi melko suuret korkeuserot. Yhden päivän etappivalinta meni ryhmältäni, jossa polki lisäksi Martti Hautala ja Niilo Tasala, huonolla tuurilla mönkään. Juuri, kun meidän piti etapille lähteä, sille ajoi lanousauto, joka pehmensi tien pinnan täydellises-

ti. No tuuriahan on kahden laista hyvää ja huonoa ja meille sattui se jälkimmäinen. Meitä suosi jälleen normaali kesäkeli, kastuttiin ja kuivuttiin. Pahin tilanne oli ryhmälämme, kun sateesta läpimärkinä saavuimme Suomussalmen kirkolle, jossa piti suorittaa seppeleenlasku sankarivainajien muistomerkillle. Olimme lähes tunnin etuajassa ja huoltoautomme oli mennyt Ämmänsaaren keskustaan, jolloin kuivien vaateiden vaihtoon ei ollut mahdollisuutta. Siinä sitä värjöteltiin kylmässä sateessa saaden sellaisen horkan, ettei siitä selvinnyt kuin tuhdilla konjakkipaukulla.

Jääkäriprikaati oli järjestänyt kesäkuun saapumiserän valatilaisuuden Kemijärvelle, johon osallistuimme kunniaosastona. Pituudeltaan tämä neljäs marssi oli toiseksi pisin, kun matkaa kertyi 1 030 kilometriä. Rantasaunalla jälleen arvailtiin, vieläkö marssija olisi mahdollista toteuttaa

Neljäs marssi Vaasasta Sodankylään

Kolmen vuoden kuluttua edellisestä marssista Kiltamme oli käynnistämässä jo neljättä perinneyöramarssia – 40 vuotta siirtymisen muistoksi Vaasasta Sodankylään. Jälleen lähes kaikki edellisillä marseilla mukana olleet olivat innolla osallistumassa pyöräilemään.

Nyt voitane tapahtunutta marssia nimittää everstien marssiksi, sillä osallistujien joukossa oli viisi everstiä! Erikoisuutena voidaan mainita Vaasan sotilasläänin komentajan eversti Jorma Jokisaloon johtaman kovakuntoisen ryhmän osallistuminen pyöräilyyn. Toteutunut marssi noudatti samaa kaavaa kuin ensimmäinen suoritettu kolmekymmenvuotisjuhlamarssi. Yhtenä väriäiskänä voidaan pitää tapahtumaa, joka oli kinastelu siitä, mikä ryhmä on kovimpia polkijoita. Asiahan piti ratkaista viimeisellä etapilla Rovaniemeltä Sodankylään. Keräsimme jääkäreistä kovimmat samaan ryhmään, joka seurasi Jokisaloon ryhmää Vikajärvelle ja siinä valitsee viereisen pyörätieitin ja ohittaa Jokisaloon ryhmän. Suunnitelma pidettiin salassa, joten se tuli täytenä yllätyksenä Sotilasläänin ryhmälle ja onnistui täydellisesti. Jälkikommentit jatkuivat Rantasaunan löylyissä. Päätöstilaisuudessa jälleen virisi arvailu vieläkö intoa marssien järjestämiseen löytyy?

Viides marssi Sodankylästä Vaasaan

Tämän jälkeen kului kahdeksan vuotta, kun seuraavan marssin aihe tuli esille. Jääkäriprikaatin Kilta perustettiin 50 vuotta sitten Vaasassa 13.02.1962, joten nyt 2012 oli aihetta suorittaa juhlamarssi Sodankylästä Vaasaan Killan perustamispaikalle. Jälleen Kiltaveli Pekka J Heikkilän toimesta tehtiin marssisuunnitelma, joka toteutettiin "alamäkiajona", sillä onhan Sodankylä huomattavasti korkeammalla merenpinnasta kuin Vaasa. Kuten arvata saattoi, oli perusryhmämme jälleen mukana marssilla. Uutuutena olivat ensimmäiset naiset uskaltaneet joukkoomme, kun prikaatin johdon sihteeri Maila Korhonen ja entisen komentajan eversti Mauri Koskelan tytär Emilia polkivat joukkossamme. Lisäksi saimme ensimmäisen kenraalitalison edustajan joukkoomme, kun prikaatinkenraali Esa Pulkkinen juhlisti syntymäpäiväänsä pyöräillen osuuden kanssamme. Hyvinhän tämäkin marssi toteutui, vaikka ei sitä pyöränpäältä kyllä erot-

tanut, että olisi alamäkijarrutusta pitänyt harrastaa, ylämäkiäkin tuntui riittävän. Marssin jälkeen merenrantasaunalla tuli mieleen ajatus, josko nyt riittää näyttöni siitä, että olisin silloin 1964 pysynyt siirtomarssin mukana.

Kuudes marssi Vaasasta Sodankylään

Yllätyksenä tulikin viesti sitten, että Sodankylän varuskunnan viisikymmentävuotisjuhlamarssi toteutetaan, vaikka edellisestä tapahtumasta on kulunut vasta kaksi vuotta. Kauaa ei tarvinnut miettiä lähtemistä vielä mukaan, kun tämän hullutuksen aikoinaan aikaansain.

Mielenkiinnolla ja jännityksellä kuljetutin itseni kutsussa mainitulle Pohjanmaan aluetoimiston majoitusalueelle, missä oli ilmoitautuminen. Paikalla olivat jo tutut toimihenkilöt Pekka J Heikkilä, Juha Salmela ja Jarmo Alatalo. Pian paikalle saapui marssin johtaja mauri Jari Haavisto mukanaan muut osallistujat. Selaillessani marssinjohtajan tekemää 30 sivuista marssikäskyä, voidaan

todeta, että kaikki asiat on tarkkaan mietitty, marssi tulee onnistumaan. Kaupungilla vietettyjen tilaisuuksien jälkeen kokoonnuimme jälleen Jääkärikiven luokse, jossa kenttähartauden ja puheidon jälkeen lähdimme kaupungin edustajien saattamina ensimmäiselle etapille kohti Lintuvuorta. Lintuvuoresta palasimme vielä yöksi Maalahden majoitukseen. Seuraavana päivänä alkoi sitten Lintuvuoresta varsinainen reittimme kohti Lohtajan ampuma-alueelle, jossa oli yöpyminen. Viimeisellä etapilla Lohtajan kirkolta ampumarata-alueelle joukkoamme veti 94 vuoden ikäinen Jääkäripataljoona 1:n

veteraani, Killan kunniajäsen Paa-vo Palola. Killan Keski-Pohjanmaan osasto järjesti jälleen hienon iltatilaisuuden kahvitarjoilulla ja musiikkiesityksillä Lohtajalla. Välillä Lohtaja – Oulu löytyi pienen etsiskelyn jälkeen uimapaikkakin, joka piristi mukavasti helteessä polkevia ryhmiä. Hiukkavaarassa saimme virkistävän rantasaunailan Valkeisjärvellä.

Marssiosastomme vahvistui kahdella Oulussa, kun joukkoomme liittyivät Pasi Virta ja Seppo Ollila. Seuraavalla majoituspaikallamme Rovaniemellä saimme vielä lisää vahvistuksia, kun Ruotuväkilahden toimittaja ja kuvaaja tulivat

mukaan – jopa pyöräilemään! Lapin radio oli myös hyvin mukana, tehden haastatteluja ja selostaen matkamme edistymistä. Sodankylässä ajoimme viimeiset kymmenen kilometriä yhdessä Lapin Jääkäripataljoonan asettaman varusmiesosaston kanssa. Marssi hui-pentui Joutselän patsaalle, jossa joukot ilmoitettiin Jääkäriprikaatin komentajalle eversti Petteri Koskiselälle. Perinneviestin lukemisen ja sepeleenlaskun ja palkitsemisen jälkeen osastomme ajoi varusteiden purkuun ja luovutukseen. Kuudes juhlaperinneyörämarssi jäi mieleen hyvin organisoituna ja hyvin johdettuna ja varmasti helteisimpänä sillä lämpötila oli koko marssin ajan lähes +30 astetta. Lieneekö helteellä oli osuutta sii-

hen, että tämä marssi oli fyysisesti raskain kokemistani. Voihan toki olla, että kohta 77 ikävuottakin jottain merkitsee. Kysyttäessä vieläkö lähtisin mukaan, vastasin, että jos pyörän päällä pysyn, olen valmis mukaan.

Suuret kiitokset ansaitsee Jääkäriprikaati, Jääkäriprikaatin Kilta, marssin johtaja Jari Haavisto, tiedottaja Pekka J Heikkilä ja huoltojohdon Juha Salmela ja Jarmo Alatalo sekä huoltoajoneuvojen varusmieskuljettajat. Valitettavasti allekirjoittaneelle marssin jälkeen tuli kiire Ouluun nuorten ammunnan SM-kilpailuihin, jossa valmennettavani odottelevat, enkä näin ollen voinut jäädä killan kesäpäiville Sodankylään.

Kaikilla marsseilla mukana ollut marssi-idean isä kapteeni evp Matti Nikula

Sodankylän ansioituneet sotien veteraanit in memoriam

valtakunnalliselle iltapäivälehdelle antamassaan haastattelussa ja juttu julkaistiin lehden alkutalven erikoisnumerossa, jonka Eino ehti vielä nähdä.

Suomen Sotaveteraaniliitto ry kokoontui joka toinen vuosi järjestettäville liittopäivilleen vuonna 2014 kesäkuun alussa Oulussa. Näille päiville Eino ilmoitti haluavansa lähteä ja näin piirin puheenjohtaja sai hänestä hyvän matkakumppanin ja huonekaverin kokousmatkalle. Luonteeltaan valoisana ja huumorintajuisena ihmisenä hänen kanssaan pitkäikäinen matka ei ollut niin pitkä, kun vielä juuri ennen matkaa oltiin läsnä Jääkäriprikaatin komentajan lippujuhlapäivän kahvitilaisuudessa ja sen jälkeen allekirjoittamassa kauppakirjaa, jolla kunnan omistama Lohi-Sompion veteraanimaja Siltaharjussa siirtyi Sodankylän Sotaveteraanien ja Sodankylän Rintamaveteraanien yhteisöomistukseen. Liittopäivillä Eino sai vuosikymmenien jälkeen tavata nykyisin liiton liittovaltuuston puheenjohtajana toimivan aseveljensä Sakari Sippolan. Tapaamisen ilahdutti kovasti molempia osapuolia.

Ulkoisesti terveen olemuksen sisällä salakavala tauti oli itsestään ilmoittamatta ehtinyt tehdä niin pahaa että taudin tunnistamisen jälkeen aika viimeiseen iltahuutoon oli Einon kohdalta vain muutamien päivien mittainen. Teemme liikuttuneina kunniaa hänen valoisalle muistolleen jälleennäkemistä odottaen.

Veteraani Eino Anselm Kanerva

Tähän lehteen oli toimituksella tarkoitus saada vuonna 2015 yhdeksänkymmenen vuoden ikärajaan yltävän nuoremman polven veteraanin **Eino Anselm Kanervan** haastattelu, mutta Taivaan Isä oli päättänyt hänen kohdaltaan toisin.

Näin haastattelun sijaan olimme kutsuttuna hänen kauniissa siunaus- ja muistotilaisuudessaan kotikirkossa joulun alla. Hän oli nyt jo harvaksi käyneessä Sodankylän veteraanien joukossa ainoa, joka

oli tositoimissa ajamassa saksalaisia pois Lapista Lapin sodan aikana ja osallistui Sodankylän ”vapauttamiseen” lokakuun 20. päivänä 1944. Silloisen Jääkäriprikaatin joukot jatkoivat Sodankylästä sotatietään Tankavaaran koviin taisteluihin ja aina Ivaloon ja Kaamaseen saakka. Marraskuun alussa neuvostojoukot olivat jo ennen suomalaisia ehtineet Ivaloon. Eino ehti mm. näistä Lapin sodan muistoistaan kuitenkin viime kesän aikana kertoa koko kansalle toiselle

Talvisodan veteraani Martti Maikkunen

Vuoden 2014 kevään ja syyskesän aikana kutsuttiin viimeiseen iltahuutoon Einon Kanervan lisäksi kolme muuta ansioitunutta sodankyläläistä sotien veteraania. Heistä kaksi oli talvisodan veteraaneja **Martti Maikkunen ja Eino Hietala**, joista olemme Etupyrön palstoilla saaneet lukea aiemmin heidän muistojaan oman elämänsä taipaleelta. Eino Hietala ehti täyttää kunnioitettavat 97 ikävuotta ja Martti Maikkuselta tuo ikäraja jäi alle neljä kuukautta vajaaksi. Kumpikin heistä oli autonomiamme aikana syntyneitä isänmaallisia suomalaisia. Tästä ryhmästä kolmas on kaikkien tuntema ansioitunut jatkosodan veteraani **Pekka Nikkarinen**, joka sai kutsun viimeiseen iltahuutoon 94 vuoden iässä lokakuun puolivälissä. Hän eli sairautestaan johtuen viimeiset vuodet Rovaniemellä vel-

jeskodissa. Hän oli sotainvalidi ja li- säksi Sodankylän Sotaveteraanien kunniapuheenjohtaja.

Kaikki kolme olivat paikkakunnalla tunnettuja ja arvostettuja paitsi oman siviilityönsä ansioista myös veteraanityössä arvostuksen ansainneina. Eino Hietalan mukaan ehdittiin alkuvuodesta nime- tä viestikoulutusluokka Jääkäriprikaatin kasarmissa ja hän itse oli läsnä julkistamistilaisuudessa samoin kuin hän jaksoi olla vielä Lokan partisaaniuhrien muistojuhlas- sa Lokassa heinäkuun 13. päivänä. Hänelle tuli iäisyyskutsu Sodankylän varuskunnan 50-vuotisjuhlaa juhlistaneena valapäivänä 8. elokuuta. Hänen pitkästä sotavankeusajastaan ja siitä kotiuutumisesta kerrottiin Lapin valtalehden laajassa haastattelussa vuoden aika- na. Eino Hietala oli sotainvalidi.

Martti Maikkunen arvosti erityisesti saamaansa kutsua Lapin Jääkäripataljoonan 93.vuotispe- rinnepäivän juhlaan maaliskuussa, kun itse suoritti aikanaan varus- miespalveluksensa tämän joukon veljesjoukko-osaston Hämeen rat- surykmentin riveissä Lappeenran- nassa samassa Ratsuväkiprikaatissa, johon Jääkäripataljoona 1 myös kuului. Martti Maikkunen toimi pit- kään Sodankylän Sotaveteraanit ry:n puheenjohtajana ja tuli vali- tuksi ansioistaan yhdistyksen kun- niapuheenjohtajaksi. Lyhyen sai- rautensa viime metreillä hän jaksoi vielä sairaalassa ollessaan seurata televisiosta Kansallisen veteraanipäivän pääjuhlan tapahtumia juh- lan arvolle sopivasti pukeutuneena. Kutsu viimeiseen iltahuutoon tuli hänelle toukokuun 4. päivänä.

Nämä kaikki neljä ansioitunut- ta sotien veteraania ovat vilpittömän kiitoksemme ja kunnioituk- semme ansainneet maamme va- pautta puolustaessaan ja siinä parhaansa tehneet säilyttäen yhdessä aseveljiensä kanssa maamme itse- näisyyden ja siten antaneet meille nuoremmille velvoitteen jatkaa heidän viitoittamallaan tiellä rau- hassa eteenpäin. Kunnia kestävän palkka.

Talvisodan veteraani Eino Hietala

Jatkosodan veteraani Pekka Nikkarinen

Hyvää päivää, nimeni on Lapin Ilmatorjuntakilta

Synnyin Kokkolassa 3.11.1963. Maanpuolustushenkiset pohjalaiset olivat saaneet tarpeekseen isänmaallisuuden, maanpuolustuksen ja veteraanien väheksynnästä, joten vastaiskuna he perustivat Pohjanmaan ilmatorjuntapatteriston killan. Kilta teki samalla historiaa: se oli aselajinsa ensimmäinen kiltta, ja killoista ensimmäinen, joka hyväksyi jäsenikseen myös muissa aselajeissa palvelleet.

Toiminta-ajatukseni on pysynyt vakaana vuosikymmenten halki: maanpuolustushengen ylläpitäminen, suhdetoiminta ympäröivään yhteisöön, yhdyssiteenä toimiminen jäsenistössä, perinteiden ja muistojen vaaliminen sekä varusmiesten viihtyvyyden lisääminen. Toiminta oli vireää, ja jäsenistön määrä ylitti 150.

Vuonna 1970 patteristo siirtyi Rovaniemelle. Minäkin muutin mukana, mutta jäsenistöstä valtaosa jäi Kokkolaan ja muualle Pohjanmaalle. Totesin, etteivät voima-

ni riitä heti uudella kotipaikkakunnallani toiminnan jatkamiseen, vaan minun oli jäätävä viideksi vuodeksi vuorotteluvapaalle, jonka aikana paikallinen reserviläisjoukko kasvoi. Vuoden 1975 lopulla heräsin torkuiltani, kun muutama aktiivinen ilmatorjuntamies minua ravisteli. Heräsin uuteen aamuun, ja toiminta saatiin rivakasti alkuun.

Eipä aikaakaan, kun jäsenmäärä nousi toiselle sadalle. Minut kastettiin uudelleen; sain nimekseni Rovaniemen Ilmatorjuntapatteriston Kilta. Nimissäni julkaistiin Valojuova lehteä, joka toimi paitsi toimintani tiedottajana myös aliupseerikoulun kurssijulkaisuna. Kokkolan aikana lehden nimi oli Pikiruukki patteriston sijaintipaikan mukaan.

Ja jälleen ristiäiset: vuodesta 1989 lähtien nimeni on ollut Lapin Ilmatorjuntakilta. Olen ollut aktiivinen. Olen järjestänyt kiltapäiviä, piikkikilpailuja, ampuma-

harjoituksia ja -kilpailuja, ase-esitelyjä, saunailtoja, riehakkaita juhlia, ampumaleirimatkoja, messuilla ampumatelttailua, vartiopalvelusta sankarihaudoilla, sekä osallistunut Pohjois-Suomen ilmatorjunnan 50-vuotishistoriikin tekemiseen.

Ansoituneita varusmiehiä olen palkinnut jo vuosikymmeniä. Ja tehnyt paljon muutakin. Yhteistyötä olen tehnyt Lapin Ilmatorjuntarykmentin ja paikkakunnan muiden kilttojen kanssa, sekä lukuisten muidenkin tahojen kanssa.

Odotan jännityksellä yhteistyötä vuoden 2015 alusta Jääkäriprikaatin ja sen liepeillä toimivien kilttojen kanssa. Uskon, että meistä tulee hyvät ystävät!

Täytin 3.11.2013 iloisesti 50 vuotta.

Johtokunnan syyskokous, johtokunta ja toimintasuunnitelma

Lapin Ilmatorjuntakillan syyskokous pidettiin 29.10.2014 Hotelli SantaClousin Kuru-kokoustilassa. Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräisiä asioita kuten johtokunnan puheenjohtajan ja jäsenten valinta sekä toimintasuunnitelma että talousarvio vuodelle 2015.

Kokouksen jälkeen Lapin Ilmatorjuntarykmentin komentaja everstiluutnantti Arto Ikonen esiteli uudet hankitut "Nasams- ja Stinger-ilmatorjuntaohjusjärjestelmät"

Toimintasuunnitelma

Toimintasuunnitelmasta pääkoh-tia seuraavasti. Alkuvuoden 2015 päätaphtuma on perinteisen Ilmapuolustusseminaarin järjestäminen yhteistoiminnassa Lapin Lennoston Killan kanssa maaliskuun toisella viikolla. Perinteisesti tullaan tekemään vierailu/retki ke-väällä ja syksyllä maanpuolustuk-selliseen ja sotahistorialliseen koh-teeseen.

Palkitaan kotiutuvia varusmiehiä Marttiin Ilves-puukolla. Osallistutaan valatilaisuuksiin. Tehdään yhteistyötä muiden paikkakunnan maanpuolustusjärjestöjen kanssa. Sääntömääräisissä kevä- ja syyskokouksissa järjestetään esitelmä ilmapuolustukseen liittyvistä aiheista.

Tapahtumista tiedotetaan Lapin Kansan lauantai-lehden seura-toimintapalstalla.

Lapin ilmatorjuntakillan johtokunta: Takana vasemmalta: Mika Aitta, Pasi Ruokanen, Pekka Laitila, Eero Pajula, Tuomo Suhonen. Edessä vasemmal-

ta: Tapani Koivula (reserviläisjärjestöjen yhteysmies), Heikki Haapala (puheenjohtaja), Aarre Seppälä (kunnia-puheenjohtaja), Pekka Lemmetty (varapuheenjohtaja). Poissa olivat sihteeri Esko Äärinen, jäsenet Pertti Viik, Kari Vainio ja kunniajäsen, kiltamestari Taisto Turpeinen sekä maanpuolustuskoulutuksen yhteysmies Risto Laakso.

Jääkäritoimikunta ja Ilmatorjuntamiestoimikunta

Jääkäritoimikunnan (JTK) eli Sodankylässä sijaitsevan Jääkäriprikaatin Varusmiestoimikunnan tärkeimpänä tehtävänä on parantaa ja ylläpitää varusmiesten oloja palvelusaikana ja vapaa-ajalla. Toimikunnassa palvelustaan suorittaa kolme varusmiestä, jotka toimivat puheenjohtajana, sihteerinä ja työ-, opinto- ja sosiaaliamiehenä. Tehtävänämmä on kehittää ja parantaa varusmiesten oloja niin palveluksessa kuin vapaa-ajallakin. Saamme suuren osan palautteesta yksikköedustajilta sekä muilta varusmiehiltä.

Yksikköedustajat ovat valittuja yksikkönsä edustajia, jotka keräävät varusmiesten palautetta yksikön toiminnasta ja heikoista kohdista. Yksikköedustajat välittävät palautteet meille, ja me välitämme palautteen prikaatin komentajalle. Komentaja on aina aktiivisesti ottanut palautteet käsittelyyn ja puutunut ongelmakohtiin ja näin tilanteisiin saadaan ratkaisuja nopeasti.

Työ-, opinto ja sosiaaliamies (= TOS-asiamies = TOSSI) infoaa varusmiehiä nimensä mukaisesti työ ja opinto asioissa ja opastaa varusmiehiä tukiasioissa. Olen toimikauteni aikana huomannut, että kysyvä varusmies saa aina vastauksen ja että TOS-asiamies on tarpeellinen toimihenkilö JTK:n toiminnassa. TOS-asiamiehen tehtäviin JTK:ssa kuuluu myös Some-agenttina toimiminen. Some-agentti päivittää saapumiserien Facebook ryhmiä, avustaa ongelmissa ja tärkeimpänä tehtävänään hän infoaa varusmiehiä tulevista tapahtumista ja prikaatin kuulumisista. Varusmiesten on helpompi lähestyä Some-agenttia, koska Facebookin kautta viestin laittaminen ei luo niin paljon paineita korrektista "armeija" käytäytymisestä.

Ilmatorjuntamiestoimikunta

Ilmatorjuntamiestoimikunta (ITMTK) toimii Rovaniemellä ja heidän tehtävänsä vastaa hyvin paljon JTK:n toimintaa. Tällä hetkel-

lä ITMTK:ssa toimitsijoina toimivat puheenjohtaja, sihteeri sekä varusmiesten liikuntakerhovastaava.

Muutoksia JTK:n ja ITMTK:n toiminnassa 2015

Jääkäritoimikunnassa muutoksia tapahtuu jo 18.12.2014. Vanhat toimihenkilöt kotiutuvat tuona päivämääränä ja uudet toimihenkilöt aloittavat haastavissa tehtävissään. Sodankylän Jääkäritoimikunnassa puheenjohtajana aloittaa oppilas Toni Veijola ja sihteerinä oppilas Janne Putila. Uusi työ-, opinto- ja sosiaaliamies taas astuu virkaan 18.3.2015 jolloin allekirjoittanut kotiutuu.

Oppilas Veijola

Olen Jääkäritoimikunnan tuleva puheenjohtaja. Asun lissä, jossa valmistuin ylioppilaaksi. Asepalveluksen jälkeen aion hakea luokanopettajankoulutukseen mahdollisesti Oulun Yliopistoon. Palveluksen aloitin 3. Jääkärikomppaniassa, jonka jälkeen jatkoin matkaani aliupseerikouluun tulentohtorinjalle. Toimikauteni tavoitteena on saada jokainen varusmies liikkumaan ja innostumaan kerhoista joita tuleme järjestämään. Aion vaikuttaa mahdollisimman paljon varusmiesten vapaa-aikaan ja tuoda uusia virikkeitä. Nähdään urheilukerhoissa!

Oppilas Putila

Olen Jääkäritoimikunnan tuleva sihteeri. Olen kotoisin Oulaisista, jossa myös valmistuin ylioppilaaksi. Aloitan ensi syksynä opiskelun Oulun Yliopistossa. Myös minä vietin P-kauden 3. Jääkärikomppaniassa, jonka jälkeen aloitin aliupseerikursin tiedustelulinjalla. Pyrin toimikaudellani vaikuttamaan liikuntakerhojen monipuolisuuteen. Tavoitteenani on, että jokaisella varusmiehellä on mukavaa vapaa-ajallaan. Tavaan JTK:ssa!

Puolustusvoimauudistuksen myötä ITMTK siirtyy Jääkäriprikaatin alaisuuteen ja tästä syystä ITMTK:ssa tehdään erilaiset valinnat uudelle toimikaudelle. Tämän vuoksi ei uusien toimihenkilöiden toiminimistä ole vielä varmuutta.

Vuonna 2015 on tavoitteena käynnistää Sodankylän ja Rovaniemen välinen yhteistyö, ja taata varusmiehille yhtenäiset palvelusolosuhteet. Tämä on JTK:n ja ITMTK:n tärkein yhteinen tavoite uudelle toimikaudelle ja uskomme sen olevan hyödyllistä kaikille näillä paikkakunnilla palvelustaan suorittaville varusmiehille.

Uudet toimihenkilöt esittelevät itsensä ja kertovat tavoitteistaan toimikautensa aikana.

AUK 2/14

Tiedustelulinjan ja kurssin priimus, alikersantti Lauri Rantaniemi
Kranaatinheitinlinjan, alikersantti Oskari Nuuti Vasari
Jääkäriinlinjan priimus, alikersantti Kristian Pekka Hintsala
Panssarintorjuntalinjan priimus, alikersantti Valtteri Eino Tapio Veijonaho
Moottorilinjan priimus, alikersantti Miska Ylimäki
Sissiradistilinjan priimus, alikersantti Eerik Sakari Niskanen

Jalkaväen aliupseerikurssi 214

Jääkäriprikaatin Jalkaväen Aliupseerikurssilla koulutetaan oppilaita Jääkäri-, Tulenjohto- (KRH), Tulasema- (KRH), Tiedustelu-, Panssaritorjunta- ja Moottorilinjoilla ryhmänjohtajatehtäviin.

Tiedustelulinjan osana koulutetaan vielä lisäksi joukko Sissiradistialiupseereja ja urheiluvalmennettavia tiedustelijoita. Valtaosa koulutettavista on alun perin Jääkäriprikaatin omia varusmiehiä mutta osa saapui koulutukseen Lapin lennostosta ja Lapin ilmatorjuntarykmentistä.

Seitsemän viikkoa kestävä Aliupseerikurssi 1:n aikana oppilaat harjaantuvat partion ja ryhmän johtamisessa sekä oman ryhmän aseistuksen ja muun kaluston käsittelyssä. Nämä ovat tärkeitä taitoja koska johtajan täytyy johtamansa ryhmän kaiken kaluston käsittely ja kouluttaminen kaikissa tilanteissa. Aliupseerikurssi 1:n aikana tätä osaamista harjoitellaan yhdessä taisteluharjoituksessa, yhdessä ampumaharjoituksessa ja lukuisien päivittäiskoulutuksen päivien aikana varuskunnan lähialueilla.

Perusteiden oppimisen jälkeen yhdeksän viikkoa kestävä Aliupseerikurssi 2:n aikana oppilaat harjaantuvat ryhmän johtamiseen joukkueen ja komppanian osana, sekä kouluttamaan oman aselajinsa asioita tuleville alaisilleen. Nämä harjaantumiset puolestaan tapahtuvat yhden ampumaharjoituksen ja vähintään kahden vaativan taisteluharjoituksen aikana päivittäiskoulutuksen lisäksi.

Jalkaväen aliupseerikurssin 214 koulutuksessa taisteltiin Maavoimien hajautetun taistelun opein, ja se näkyi perusteellisina valmisteluina sekä vaativina harjoituksina Kyljärven harjoitusalueella kaikilla linjoilla koko aliupseerikurssin ajan. Jääkärien taistelu (viekkauhdella hidastaa, kuluttaa, torjuu, pitää ja tarvittaessa hyökkäämällä löydä) on kaiken toiminnan ydin.

Muiden aselajien täytyy Jääkärien taistelutapa ymmärtää jotta heitä pystytään parhaalla mahdollisella tavalla tukemaan ja yhteinen tavoite tai loppuasetelma saavutetaan.

Jalkaväen Aliupseerikurssi 214:n oppilaat:

Aliupseeri- tai Reserviupseerikurssin aikana ei valmistuta johtajaksi vaan opitaan vasta perusteita siitä. Jalkaväen Aliupseerikurssin 214:n suorittaneiden oppilaiden johtajakausi alkaa tammikuun 2015 alussa kun seuraavan saapumiserän alokkaat saapuvat palvelukseen. Aliupseerikurssin aikana toisille oppilaille pidetyt sulkeisjärjestysharjoitukset ja rastit löytyvät jälleen edestänne, koulutettava joukko vaan vaihtuu sellaiseksi joka ei oikeasti osaa näistä asioista ennestään yhtään mitään. Haasteita siis on ja ne vain lisääntyvät kun erikoiskoulutuskauden alussa pääsette kouluttamaan itsellenne jääkäreistä omaa sodanajan joukkoa, tai toimitte apukouluttajina kun uusi Aliupseerikurssi alkaa tai toimitte muissa erityistehtävissä. Muistakaa silloin oman kurssinne aikaiset opit ja hyvät esimerkit omien kouluttajienne sekä esimiesten toimista. Ja muistakaa mitä lupasitte sotilasvalaa vanhoesanne:

”Jos minut asetetaan esimiesasemaan, tahdon olla alaisiani kohtaan oikeudenmukainen, pitää huolta heidän hyvinvoinnistaan, hankkia tietoja heidän toiveistaan, olla heidän neuvonantajanaan ja ohjaajanaan sekä omasta puolestani pyrkiä olemaan heille hyvänä ja kannustavana esimerkkinä.”

3. Jääkärikomppanian päällykäseltä nöyrät kiitokset erittäin ammattitaitoiselle omalle väelle jälleen kerran uuden aliupseerikurssin koulumisesta.

Sissiradistilinja

Legenda sissiradistista

He olivat ympäri Jääkäriprikaatia tulleita, aina Tukikomppaniasista 3.Jääkärikomppaniaan. Heidät valittiin haastatteluiden sekä rytmitestin perusteella. Mikä sai heidät haluamaan elämänsä räikkiin vaikka paikkoja olisi tarjolla helpommiltakin linjoilta. Maine ja kunnia ovat suurin syy uusille sissiradisteille.

Kumpaakaan ei tältä linjalta kuitenkaan saa. Sissiradistit ovat Jääkäriprikaatissa aina ”tarjottimella”. Joukkueen käyttäytymistä ja toimintaa niin prikaatissa kuin harjoituksissa seurataan erittäin tarkasti. Keskinertainen menestys kilpailuissa tai taitoa mittavissa kokeissa katsotaan helposti epäonnistumiseksi.

Taistelijat kulkivat pitkän matkan joukkueensa kanssa. Vaikka niinkään mainetta ja kunniaa ei tullut, niin löysivät he linjalta jotain paljon parempaa. Ryhmähenkilö on kova ja uudet taistelutoverit jaksavat kannustaa kenet tahansa niin rajojensa kuin harjoitusten yli. Vaikka välillä puretaankin tunteita vahvoin ilmauksin, lyhyen painin tai vaikka nyrkkeilymatsin johdolla, niin se puhdistaa ilmaa ja tiivistää porukkaa entisestään.

Ensimmäisiä kovia koetuksia linjalle oli selviytymisharjoitus. Kun takana oli ollut jo kaksi unetonta yötä ja menulla ollut vain marjoja ja järviruo’on juuria luposta puhumattakaan, alkaa kenen tahansa pinna kiristymään. Kirosanat kaikuvat yössä kun jokainen tipahti vuorollaan suohon. Tämäkään ei pysäyttänyt ryhmää, vaan se jatkoi kunnialla loppuun ja vielä voitti kilpailun reilulla etumatalla. Saman-

kaltaista räikkiä on tullut eteen niin AUK:in taisteluharjoituksessa kuin linjakokeessa. Kun muut aloittavat ”ynnykkänsä”, radisti löydä radionsa tulille.

Monien univajeisten, neste-hukkaisten sekä sähkötyluokassa vietettyjen päivien jälkeen taistelijat ovat kasvaneet alokkaista melkein alikersanteiksi ja ajattelu muuttuu aamu aamulta positiivisemmaksi. Palveluksen tulevat KSE:t (KPÄÄLL huom: määritelmä ei löydä YLPALVO:sta..) sekä vaihtuvat tehtävät lisäävät mukavuutta. Todellisuus onkin jotain mitä taistelijat eivät halua myöntää, jokainen käyty harjoitus koetaan uudestaan kuitenkin eri näkökulmasta. Niistäkin selvittää riippumatta siitä palveleeko radisti tulevalle puolivuotisella lvalossa taikka Sodankylässä. Vaikka rinkka painaa enemmän kuin kolmen viikon ”gines” asettuu se ehkä kotiutumispäivänä sitä takaisin VV:lle kantaessa vihdoin kunnolla selkään.

Sissiradisti ei ole koskaan yksin ja siksi sissiradisti ei luovuta ikinä.

Vasemmalta oikealle yläryvi: Nico Perhoma, Juuso Leino, Tomi Väänänen, Erik Wedman, Ville Riikonen, Nico Yrttiaho, Heikki Kangas, Arttu Särkioja, Eetu Tourula, Anssi Heikkinen, Janne Valkama, Jasper Leppiaho
Vasemmalta oikealle alaryvi: Erik Niskanen, Niilo Kummala, Joel Keskipilä, Niko Latvakoski, Antti Kiviniemi, Ville Tapola, Ilari Tiikkainen

Panssarintorjuntalinja

”KUKA MÄÄRÄÄ? ”PST MÄÄRÄÄ” ”KUKA?” ”PST!”

Ja tottahan se on. Tämä huuto kajahtaa joka ikisen onnistuneen harjoituksen jälkeen niin kovaa joka prikaatin kolkkaan, että keneläkään ei liene epäselvyyttä siitä, kuka määrää. Muut tekevät mitä voivat, kun PST tekee mitä haluaa. Ylpeys omasta linjasta on niin kova, että muut oikein kadehtivat sitä. Monesti kuulee sanottavan, että osa olisi halunnut myöhemmässä vaiheessa liittyä PST-linjalle.

PST eli panssarintorjuntalinja on Jääkäriprikaatin pienin ja fyysisesti rankin linja, jolla opitaan ampumaan ja käsittelemään useita eri PST-aseita. PST-linjalta koulutetaan sodanajan joukkoihin sinko- ja ohjusjoukkoja. Sinkojen ja yhden miehen ohjusjärjestelmien kantaman, sekä painon vuoksi suoritettavat tehtävät tapahtuvat lähellä vihollista, josta johtuen suoritukset ovat sekä nopeita että vaativia. Linjalla pärjäämiseen ei tarvitse olla supersotilas, joka kykenee toimimaan tauotta, mutta monesti raskaiden taakkojen jälkeen tuntui siltä, että juuri niitä tällä linjalla tarvitaan. Hyvä peruskunto on suositeltava, mutta ko-

vaa kuntoa tärkeämpi asia tällä linjalla on kova mieli, koskaan ei saa antaa periksi ja aina on yritettävä kaikkensa vaikka hieman pahalta tuntuisi. PST-linjan peruseräteenä on, että kaveria ei jätetä!!

PST-linja on kooltaan erittäin pieni verrattuna muihin linjoihin ja sen vuoksi jokaista miestä tarvitaan ja ryhmähenki on vailla vertaa. Esimerkiksi vaativan tehtävän sattuessa jos yksi taistelija ei meinaa jaksaa eteenpäin, niin muut ryhmän jäsenet auttavat vaikka kantamuksissa, jotta tehtävä saadaan suoritettua kunnialla loppuun asti. Tällä linjalla tehtävää riittää ja ne jaetaan tasapuolisesti sekä tehdään yhdessä. Työnvälitelijöitä ja aamunlaskijoita ei tällä linjalla suvaita. Muihin linjoihin verrattessa PST hoitaa asiat nopeasti ja tehokkaasti, ja harjoituksen ollessa rankka jokainen pystyy silti antamaan kaikkensa ja mieli pysyy kirkkaana. Muita linjoja tarkastellessa on huomattu, että harjoituksen ollessa rankka muilla linjoilla on hankala olla mutta PST keksii huumoria lähes joka tilanteeseen. Jokaiselle panssarintorjujalle tutuksi tulevat PST-punnerrukset ja -vatsalihakset kiinteyttävät ryh-

mää entisestään muiden ihmetellessä vieressä.

Meidän ”leipälajimme” tällä linjalla on ohjusjärjestelmä 83M, joka on 110kg painava kaikkien aseiden äiti. Kun asejärjestelmä puretaan osiin, niin se jaetaan kuudelle ja jokaiselle tulee kannettavaksi rinkkaan noin 30kg. Asejärjestelmä kulkee myös ohjustelakuorma-auton alustalla, mutta meille koulutettiin rikkakaluston käyttö. 2/14 saapumiserän aliupseerikurssi on toinen erä jolle rinkkojen käyttö on koulutettu. Aiemmat saapumiserät käyttivät ohjustelakuorma-autoa. Olemme harjoitelleet asejärjestelmän kanssa toimimista lähes koko AUK:in ajan ja nyt se liikkuu metsässä sutjakkaasti säässä kuin säässä. 83M järjestelmänä on erittäin tarkka ja sillä osuu lähes neljän kilometrin päähän olevaan maaliin millintarkasti. Olemme nähneet verta ja kyöneleitä koulutuksemme eteen, mutta rankat kokemukset ovat palkinneet jälkeenpäin ja ovat kultaakin kalliimpia.

Panssarintorjuntalinja on Jääkäriprikaatin jalokivi, ja linjan pienyyden vuoksi kaikki tuntevat kuuluvansa suureen perheeseen jossa ketään ei katsella alaspäin ja työskentely-ympäristö on rauhallinen. Joten ei muuta kuin rinkat selkään, asenne kuntoon ja kohti uusia haasteita!

Tiedustelulinja

Se alkoi sillä hankalimmalla tavalla. Nimittäin tiedustelu-aukku. Kun muilla linjoilla aliupseerikurssin ensimmäinen viikko kului tutustuessa uuteen kasarmiinsa elämään kolmannessa jääkärikomppaniassa, tiedustelulinja matkasi sissikomppanian matkassa selviytymisharjoitukseen, eli SERE B -kurssille. Tuota kokemusta parhaiten kuvaavatkin seuraavat sanat: nälkä, jano, kylmä ja väsy.

Alkukankeus selvitettiin ja jännitteet purkautuivat loistavasti harjoituksesta päästyämme. Linjalamme vallitsikin heti AUK:n alusta asti mahtava ryhmähenki ja toisten tsemppaaminen. Loistavien kouluttajiemme, yliluutnantti Mikkolaisen ja ylikersantti Saikkosen, johdolla AUK1 sujui nopeasti ”kikkotimia” tunnistaessa ja tiedustelun alkeita opetellessa.

Ensimmäisessä Taisteluharjoituksessamme pääsimme kokemaan tiedusteluryhmän toimintaan kuuluvat hienoudet: ”Hak-

kasimme” partiosanomalaitetta, ”rassasimme” radiota ja ”välppäsimme” antennejä, samalla toivoen kuittausta radioasemalta. Harjoituksen jälkeiset ryhmäammunnat kera makkaranpaiston olivat ehkä AUK:n parhaita hetkiä.

Pian olikin jo aika lähettää halukkaat ja pätevät taistelijat RUK:n puolelle. Linjamme kutistuikin 10 hengellä, mutta se vain lisäsi tiivyyttä ryhmässämme ja paransi ennestään meidän välisiä suhteitamme.

AUK2:lla harjaannuimme tiedustelutehtävissämme ja kehityimme johtajina. Tiedustelulinja opittiinkin tuntemaan AUK:n aikana komppanian särmimpänä ja kurinalaisimpana ryhmänä, josta piti huolen viikoittain vaihtuneet innokkaat oppilasjohtajat. Emme kuitenkaan unohtaneet hauskanpitoa, nauru ja iloisuus olivat läpi AUK:n jokapäiväisiä teemoja. AUK2 huipentui tuplaharjoituksiin, kun aluksi vietimme 5 päivää Rovajärvellä joukkueammunnoissa, ja seuraavalla viikolla viimeisenä

rutistuksena selvitimme välisodan kunniaakkaasti linjaa kohdanneesta sairausaallosta huolimatta.

Haluamme kiittää mahtavia ”santsareitamme” hyvästä opastuksesta ja esimerkillisyydestään. Ilman kokelas Similän ”iltaruntuja”, kersantti Heleniuksen ikuista positiivisuutta ja alikersantti Tyykiluodon virnailua Aukki ei olisi tuntunut samalta. Ja mitäpä olisi ollut ”timppalinja” ilman mahtavia ”tekamöllejäme”! Korpraali Hulkan ja jääkäri Flygaren hoidossa telakuorma-automme olivat aina ajallaan paikalla ja kunnossa. Osoituksena pätevydestään miehet palkittiinkin kurssin loppuvaiheilla kuskeille harvinaisella palkinnolla, sissihavulla. Erityisesti jääme kampaamaan jääkäri Flygaren ”noitumista” aina kun joku asia ei mennyt niin kuin oli ollut tarkoitus.

Lopulta noille herroille koitti kotiutuminen ja reservi. Me, uusina johtajina, lähdemme innolla kohti johtajakautta ja uusien alokaiden ohjausta ja kouluttamista. Tiedustelulinja kiittää ja kuittaa rakkaalla hengenkohotushuudollaan:

Henki - hyvä, kunto - kova, sissit - PARASI!

Vasemmalta oikealle takana: Konsta Pöyry, Joa Muotka, Janne Putila, Klaus Hentilä, Mikko Kyyhkyinen, Karl Wuopio, Jesse Mäntyniemi, Henrik Rousti, Tomi Molander, Anssi Karppinen, Tero Gullsten.
Vasemmalta oikealle edessä: Eerik Määttä, Valtteri Ahola, Janita Sipola, Alekski Huuha, Paula Nuorala.

Panssarintorjuntalinja: Vasemmalta oikealle takana: Lauri Kallinen, Antti Juotasniemi, Pietari Ijäs, Petri Pentinsaari, Kalle Kurala, Valtteri Veijonaho, Konsta Liukkonen, Ville Niemimaa, Samuli Kangas
Vasemmalta oikealle edessä: Saku Rautajoki, Joonas Rautio, Juuso Kallio

Jääkäriinjan

Peruskoulutuskauden viimeisen päivän iltana hengailimme tyytyväisinä ja innoissamme tuvissamme, sillä huomenna koittaisi aliupseerikurssin ensimmäinen päivä. Yhtäkkiä kaiuttimista kajahti soimaan ACDC:n "thunderstruck" ja yhtäkkiä seisoihinkin kolmirivissä 3. Jääkärikomppanian käytävällä pihalla kuin lumiukot. Kokelaat kertoivat "kauhutarinoita" tulevasta aliupseerikurssista ja heidän kokemuksistaan.

Seuraavana päivänä saapuivat Someroharjun vahvistukset Rovaniemeltä. Ensimmäinen viikonloppu meni oppituntien parissa, joissa linjan kouluttajat avasivat meille sisältöä alkaneesta kurssista. Aliupseerikurssin arki alkoi heti maanantaina aamureippailulla ja kuri-

koveni huomattavasti peruskoulutuskautteen verrattuna.

Koulutukset pyörähtivät käyntiin, jolloin saimme kokea, mitä sana "tetsaus" oikeasti tarkoitti. Ensimmäiset taisteluharjoitukset sujuivat vielä rauhalliseen malliin perusasioita läpi käyden. Sitten tulivat ensimmäiset räntäsateet, jolloin alkoi muun muassa väijytystaistelun harjoittelu. Muutama tunti räntäsateessa asemassa maaten, varusteet märkinä ja paikat kohmeessa ei aiheuttanut riemun kiljahduksia porukassa.

Ensimmäinen taisteluharjoitus koitti. Kolme yötä lähivartiota, lähipoteron pitoa, kiertovartiota, paripoteroa sekä tiukkaa taistelua söivät vähillä unilla jokaiselta mehut pois. Harjoituksen viimeisenä yönä klo 2.00 tuli hälytys, jolloin lähdimme marssimaan kohti va-

ruskuntaa, jonne matkaa oli reilu 12 kilometriä. Kukaan ei nukkunut tuskin kahta tuntia pitempään, josta johtuen miehet ja naiset olivat kohtuu hiljaisia. 4,5 kilometriä ennen varuskuntaa saimme vielä kokea yllätyksen, kun kouluttajat ilmoittivat, että loppumatka suoritetaan pikamarssina. Kasarmille päästyämme jokaisen silmistä paistoi väsymys ja helpotus, kun harjoitus oli vihdoin ohi. Tämän jälkeen jatkoimme koulutuksia, joissa pääsimme käsittelemään meille uutta jääkärijoukkueelle kuuluvaa kalustoa sekä aloimme valmistautua kohti ensimmäisiä ryhmäamuntojamme.

Ensimmäinen aliupseerikurssin ampumarajoitus koitti, ja sen teemana oli ryhmän toimiminen. Pääsimme kokeilemaan minkälaista puolustusammunta on pimeällä ja saimme käyttöömmme valoraketteja sekä saimme kokeilla valonvahvistimia ammunnoissa. Harjoit-

tuksessa oli myös poteron vyöryttämistä sekä kohteen räjäyttämisen. Nämä kaksi ammuntaa jäivät monista muista ammunnoista parhaiten mieleen.

Harjoitusten ja mukavien kokeistemme jälkeen ymmärsimme, että pian meno linjallamme tulisi muuttumaan. Monia hyviä kavereita ja vähemmän hyviä tuttavuuksia tulisi pian poistumaan keskuudestamme Reserviupseerikurssille. Alkoi kiivas kamppailu viimeisistä kurssipaikoista sinne haluavien kesken. Osa porukasta koki kovan pettymyksen mutta tästäkin huolimatta AU-kurssin 2-jakso pyörähti käyntiin.

AUK2 alkoi siis ilman RU-kurssille lähteneitä. Oli hieman orpo olo, kun hyviä kavereita oli lähtenyt pois ja joutui tutustumaan uusiin hemuleihin. Kuitenkin AUK2:lle jäänyt porukka alkoi nopeasti hitsautumaan yhteen ja uusia hyviä ystävyyssuhteita syntyi. Saimme uudet ryhmäjaot, jotka menivät suurimmaksi osaksi tuvitain ja näin jokainen sai ennestään

hyvän tuttavan ryhmäänsä. Uudet ryhmät alkoivat nopeasti toimimaan hyvin yhteen ja se näkyi myös harjoituksissa positiivisesti.

AUK2:n myötä harjoitukset ja niiden vaatimustaso kovenivat. Harjoituksia oli tiheään tahtiin ja pääsimme paremmin johtamaan omaa ryhmäämme. Saimme myös pitää koulutuksia vertaisillemme, joista saimme palautetta. Näin ollen saimme vaikutelman siitä, millaista koulutuksen pitäminen tulisi tulevaisuudessa olemaan uusille alokkaille ja millaisen työn sen suunnittelu vaatisi.

Pääsimme olemaan myös mukana viimeisessä Pohjan jääkäripataljoonan taisteluharjoituksessa sekä ampumarajoituksessa, joissa oli myös everstiluutnantti Kotilehdon johtama näytösammunta. Se tulisi varmasti jäämään jokaisen mieleen ikimuistoisena, sillä se oli 1998 perustetun Pohjan jääkäripataljoonan viimeinen ammunta, ja pataljoonaa tuskin tullaan ikinä enää perustamaan uudestaan.

Tätä juttua kirjoittaessa kuumottelemme jo tulevaa aselaji-harjoitusta, joka myös välisotana tai loppusotana tunnetaan. Seuraavalla viikolla testataan johtajiemme taidot sekä mitä me oppilaat olemme oppineet AUK1:n ja AUK2:n aikana tähän mennessä.

Aliupseerikoulu on sekä opettanut että kasvattanut meitä jo kaista. Se on laittanut meidät ottamaan vastuuta asioista. Ero on suuri verrattuna siihen, mitä me olimme aliupseerikouluun tullessa. Tästä kaikesta iso kiitos kuuluu linjamme kouluttajille yliluutnantti Näsille, ylikersantti Poikelalle sekä kersantti Marjalalle. Kiitosta saavat myös apukouluttajat sekä kaikki linjamme oppilaat. Paljon olemme jo tähän mennessä kokeneet, mutta paljon on vielä edessä. Valmiita johtajia emme vielä ole, mutta tästä on hyvä jatkaa johtajakaudelle.

Kirjoittajat: Tapio Korteniemi, Jyri Korvala, Linda Niva, Laura Keskitalo ja Iina Kiuru

Yläriivi vasemmalta oikealle: Mikko Marin, Kristian Hintsala, Ossi Estamaa, Teemu Illikainen, Juho Paasivaara, Tapio Kortenniemi, Joonas Koivula, Iiro Väyrynen, Markku Mattila, Martti Piittisjärvi, Jani Röning, Pekka Veijola. Toinen rivi vasemmalta oikealle: Samuli Kiuru, Laura Keskitalo, Marko Hirvonen, Mikael Helakorpi, Iina Kiuru, Linda Niva, Kim Klemettilä, Lasse Räinen, Olli Jaskari, Juha Rechartt, Lauri Meriläinen, Niko Loginov, Teemu Rauhala, Mikko Martikainen. Kolmas rivi vasemmalta oikealle: Kari Simontaival, Joni Manninen, Teemu Räinen, Markus Illikainen, Lasse Romppainen, Tuomas Ryttilahti, Jyri Korvala, Samppa Lahdenperä, Toni Kekonen, Mika Mäenpää, Mikael Pikkupirtti, Kimmo Rovannerä, Miro Knuuti, Matias Ylitalo, Valtteri Leskelä, Juho Raappana, Anton Lehtola.

Moottorilinja

Moottorialiupseerikurssi alkoi Sodankylän Jääkäriprikaatissa elokuun loppupuolella lähes piinaavan hellejakson jälkeen. Kurssi olikin mukava aloittaa hieman viileämmässä ilmassa. Kurssi pyöri melko pitkälti autokoulun järjestämien ammattipätevyystuntien ja ajotuntien ympärillä, sillä jokaiselle oppilaalle koulutettiin CE-ajokortti ja 280 tunnin ammattipätevyys, koska näitä tulemme tarvitsemaan sekä palvelusaikana että sodan ajan tehtävissämme. Ajokortit ja ammattipätevyyskoulutus pätevät myös siviilissä. Kurssin aloitti 27 oppilasta, joista 11 saapui komennukselle Rovaniemen varuskunnasta. AUK1 alkoi ammattipätevyystuntien merkeissä. Niiden ohessa pidettiin oppitunteja johtajuudesta, sulkeisjärjestysharjoituksia, ammuntoja ja iltakoulutuksina erilaisten ajoneuvojen tyyppikou-

lutuksia sekä niiden lisälaitteiden koulutuksia. Lisäksi meillä oli kaksi maastoharjoitusta. Ensimmäinen oli ampumarjoitus, jossa harjoittelimme ryhmän puolustusamuntaa ja erilaisilla aseilla ampuamista. Pääsimme ampumaan konekivääreillä (PKM ja KVKK), valjuovapanoksia sisäpiippukertasingolla (KES 66 88), paukkupatruunoita ilmatorjuntakonekiväärillä (ITKK) ja luonnollisesti rynnäkkökivääreillä. Toisessa harjoituksessa harjoittelimme huoltojoukkueen perustamista ja siihen liittyviä tehtäviä, eli sodanajan tehtäviämme. Mielenkiintoisena lisänä osallistuimme ensimmäistä kertaa järjestettävään rakennetulla alueella liikkumisharjoitukseen, joka järjestettiin ilta- ja yöaikaan Sodankylän keskustassa. AUK1 oli melko tiivis koulutuspaketti, mistä syystä meil-

lä ei ollut juurikaan vapaa-ajan ongelmia.

AUK1:n lopulla saimme C1E-ajokortit, joten AUK2 alkoi sopivasti 6 päivän mittaisella ajoharjoituksella Rovajärven alueella. Harjoituksen aikana harjoittelimme nimensä mukaisesti ajamista erilaisissa maastoissa, ja muuta ajamiseen liittyvää. Ajoimme maastoradalla, jossa pääsimme kokemaan maastokuorma-autojen maasto-ominaisuuksien suorituskyvyn rajat. Harjoittelimme ajoneuvon pelastamista maastossa ja julkisella tiellä. Suoritimme rivistöajon, jossa harjoitettiin rivistöajon sääntöjä, käsimerkkejä ja ilmasuojaan ajoa. Pääsimme harjoittelemaan myös kouluttamista. Koulutimme saman saapumiserän sotilaskuljettajille niitä ajoneuvoihin liittyviä asioita, jotka opimme AUK1:n aikana. Tästä harjoituksesta jäi varmasti AUK:n mukavimmat muistot.

Seuraava harjoitus oli Pohjan jääkäripataljoonan joukkueammunnat, jossa suoritimme ryhmän puolustusammunnat valoisalla ja

pimeällä. Tärkein roolimme tässä harjoituksessa oli kuitenkin erilaisten kuljetustehtävien suorittaminen sekä polttoaineen jakaminen. Meidät jaettiin kuljetus-, täydennys-, elintarvike-, polttoaine- ja kunnossapitoryhmään. Jokainen ryhmä toteutti harjoituksen aikana oman määrätyn tehtävänsä.

AUK2 huipentuu aselajiharjoitukseen, jota myös välisodaksi kutsutaan. Tämä teksti on kirjoitettu harjoitusta edeltävänä viikonloppuna, joten tarkempaa tietoa sen kulusta ei ole. Aliupseerikurssi kuuluu hyökkävään keltaiseen osastoon ja muu Jääkäriprikaati puolustavaan siniseen osastoon. Tästä harjoituksessa testataan kaikki AUK:n aikana oppimamme taidot. Odotamme mielenkiinnolla.

Harjoitusten lisäksi AUK2:een kuului muitakin mielenkiintoisia koulutuksia. Ammattipätevyystunnit pyörivät luonnollisesti viikoittain koko aliupseerikurssin ajan, ja jatkuvat sen jälkeenkäin aina vuoden vaihteeseen asti. Ajotunnit pyörivät myös harjoitusten aikana.

Meille koulutettiin puolustusvoimien vaarallisten aineiden kuljetuslupa. Ammattipätevyyteen kuului trukkikurssi. Suoritimme myös pistooliammunnat. Lisäksi Jääkäriprikaatin alaisille koulutettiin tela-ajoneuvon kuljetuslupa.

Koko aliupseerikurssi on ollut mahtava kokemus. Loistavat kouluttajamme ovat pitäneet huolen siitä, että olemme oppineet tarvittavat asiat. Heidän humoristinen, mutta silti asiassa pysyvä tapansa kouluttaa on edesauttanut myös palveluksessa viihtyvyyttämme. Ammattipätevyyskoulutuksen vaatima aika verotti hieman johtajakoulutuksemme määrää. Tästä huolimatta opimme johtajuutta oppituntien lisäksi muun muassa johtamalla toisiamme. Suurin osa moottorilinjan oppilaista toimi viikon verran linjan oppilasjohtajana. Oppilasjohtaja piti kirjaa linjan vahvuudesta ja siitä, että oppilaat ovat oikeassa paikassa oikeaan aikaan, ja johti joukon sinne, missä milloinkin kuului olla. Moottorilinjalla oppilasjohtajan rooli korostui,

sillä kaikki oppilaat eivät olleet aina yhtäaikaa samassa paikassa. Osa saattoi olla esimerkiksi ajotunnilla tai muissa tehtävissä samalla kun muu linja oli yhteisessä koulutuksessa, joten oppilasjohtajan täytyi tietää kaikkien sijainti. Oppilasjohtajan harteille lankesi myös erilaisia linjan toimintaan liittyviä vastuutehtäviä.

Moottorialiupseerikurssi on erittäin tiivis ja monipuolinen koulutuspaketti, sillä siinä on käytännössä yhdistettynä sotilaskuljetajakurssi ja aliupseerikurssi. Raskean ja monipuolisen koulutuksen jälkeen olemme valmiita siirtymään omiin yksiköihimme, ja aloittamaan johtajakautemme omissa tehtävissämme.

Vasemmalta oikealle takana: Alekski Klasila, Mikko Karisaari, Janne Mäkelä, Olli Kamula, Joni Tenhomaa, Ossi Kivijärvi, Alekski Mäenpää, Erno Lehtinen, Ismo Impola, Matti Airisniemi, Eelis Keränen, Antti Ylipulli, Jarmo Pääkkö, Niko Häätylä, Olli Kantola, Jussi Alasuvanto, Jonne Pietikäinen, Harri Syrjälä.

Vasemmalta oikealle edessä: Jesse Udd, Jarkko Auno, Santeri Hast, Tomi Kirves, Markus Juntti, Veli-Matti Keränen, Henri Parkkasaari, Miska Ylimäki, Jami Laamanen.

Kranaatinheitinlinja, tuliasemalinja

Kirjoittamishetkellä jo muutama kuukausi sitten aloitti 3. Jääkärikomppaniassa tuliasemalinjalta aliupseerikoulun noin kolmisenkymmentä taistelijaa, kaksi kertaa enemmän kuin viime vuonna. Nytemminkin RUK-valintojen jälkeen lukema jää vain hieman alle parinkymmenen. Tuliasemalinja on tehtäviltään kuitenkin monipuolisempi kuin päällepäin arvaisi, joten kaikille riittää kyllä tehtävää isommalakin joukolla. Syynä määrälle on taistelutavan ja joukkotuotannon vaatima muutos: meistä koulutetaan jääkärikomppanian mukana toimivien heitinjoukkueiden sijasta varsinaisen Kranaatinheitinkomppanian ensimmäisiä aliupseereja.

Monikaan meistä ei oikeastaan voinut sanoa tietävänsä mitään kranaatinheitintoiminnasta saapuessamme alkusyksystä 3. Jääkäri-

komppaniaan. Tulikomennot, tuliasemapiirroksat, panostukset ynnä muut enemmän ja vähemmän erikoiset ammattitermit kuulostivat eksoottisilta ja joskus jopa ankeilta ja teoriaopintojen määrä yllättikin useimmat. Luokkaopiskelu ei kuitenkaan ollut leipäosa toimintaamme: parikaan viikkoa ei ehtinyt kulua loppuun kun jo aloitimme harjoittelun itse heittimillä. Aluksi tutustuimme välineiden perusrakenteeseen ja toimintaan vain noin kuutisenkymmentä kiloa painavien, 81-millisten kevyiden heittimien muodossa. Heti AUK1:en taistelu- ja ampumarjoitusten koitettua siirtyi huomio kuitenkin raskaisiin heittimiin, joista tulisi pääaseemme kurssin loppuun asti sekä siirtyessämme keväällä KRHK:hon. Parisataakilaisen heittimen täryttäminen vastimen-

kuoppaan ajopyörästöstään tuntui aivan eriltä kuin kevyen heittimen nyt jo heiveröiseltä tuntuvan vastinlautasen kanniskelu ja maahan asettelu. Kokonaisuudessaan raskas heitin painaa kuljetuspyörineen semmoiset 500 kiloa -- sitä ei "heitetä selkään" aivan helposti kuten heitinmiesten tavantomaisessa marssiveisussa aiotaan. Kuoppien kaivamista ja heitinten niihin asentamista onkin tullut harjoiteltua jo kyllästymiseen asti, ja monilla se sujui varmasti jo unissaan.

Jos teorian määrä oli joitakin epäilyttänyt alkuvuokoina, hälvensi ensimmäinen raskaalla heittimellä ammuttu kova kranaatti kyllä nuo epäluulot. Tämä tuli koettua edellä mainitussa ampumarjoituksessa. Kevyen heittimen jo itsessään miellyttävähköön tussahdukseen

verrattuna parimetrinen 120 millin putken jyrähdys kuulosti jo miehekkäältä, eikä panosta ollut vielä näin lyhyillä etäisyyksillä nimeksikään. Kyllä kelpasi.

AUK1:en loppupuolella ja AUK2:en alkaessa, heti RUK-valintojen jälkeen alettiin puhua myös erikoistumisesta, mikä yllätti meidät osittain, vaikka siitä olikin ollut jonkin verran puhetta jo alkuaikoina. Kaikki kevään aliupseerit eivät tulisi toimimaan heitinryhmissä, vaan osa päättyisi muun muassa komentoryhmän, täydennyksen ja huollon tehtäviin. Joillekin tämä tarkoittaisi uusia mielenkiintoisia mahdollisuuksia, osalle se oli uhkakuva tulevaisuudesta, jossa ei pääsisikään toimimaan erinomaisen heittimemme välittömässä yhteydessä! Tuo jakautuminen on

kuitenkin edessä vasta kevään joskus koittaessa, olkoonkin että esimerkiksi komentoryhmän tehtävät ovat sen verran erilaisia kuin heittimen ääressä puuhaileminen, että keskittymisestä tiettyihin heitintoinnin osa-alueisiin jo tässä vaiheessa on kiistämätöntä etua, ja kaikkien heitinaliupseerien pitää luonnollisesti tuntee kaikissa rooleissa vaadittavat tiedot ja taidot.

Heitinmiehen rauhanajan suurimmaksi viholliseksi on meillä epäilemättä muodostunut kylmyys. Jo syksyn sateissa ja koleissa viimoissa on heittimellä valmiudessa odottelu vähintäänkin haaste. Nyt hyisen talven laskeutuessa Sodankylään voidaan toden teolla puhua mielenkiintoisista ajoista heitinmiehelle, joka kohmeisin kourin nostelee kymmenkiloisia,

teräksisiä kranaatteja putkeen tai joutuu poistamaan kinttaat kädestään suunnatakseen heittimensä kyllin tarkasti. Kesällä sai helle runsaat herjat osakseen, mutta nyt sitä ei muistele enää lainkaan niin pahalla.

Kirjoittamishetkellä edessä onkin vielä kaksi mittavaa maasto-harjoitusta: Pohjan jääkäripataljoonan viimeiseksi jäävät joukkueammunnat Rovajärvellä, sekä miltei heti sen perään koittava aselajiharjoitus. Tämä parivaljakko toimii melkoisena kliimaksina koko kursille, vaikka sen jälkeen jääkin vielä muutamia viikkoja ennen uuden aikakauden alkua tammikuussa Kranaatinheitinkomppanian alikersanteina.

TAS AUK II/14 kuittaa tältä erää, muttei hiljene ennen kuin reservissä.

Kranaatinheitinlinja, tulenjohtolinja

Piiru, metri ja sekunti, tulenjohtamisen pyhä kolminaisuus. Niiden avulla tulenjohtaja tilaa tuliasemalta epäsuoraa tulta eli niin kutsuttua epistä. Joskus vaadittava tarkkuus raastaa hermoja, kun viestimies joutuu vetämään mittavaijeria kantaen viestivälineiden lisäksi kahta rynnäkkökivääriä, tai tulenjohtoliupseeri piirtää tasoa räntäsateessa kädet kohmeessa. Uurastus ja kärsimys kuitenkin palkitaan tulenjohtoryhmän jäsenten todeksi "suunnassa" ja "tasalla". Kranaatit osuvat maaliinsa.

Tulenjohtue muodostaa yhdesä tuliasemalinjan kanssa kranaatinheitinlinjan. Yhteistyössä nämä kaksi joukkoa pommittavat vihollista tuhoisalla epäsuoralla tulella tulenjohtoryhmän vastatessa tulen ohjaamisesta oikeaan paikkaan oikeaan aikaan tuliaseman hoitaessa varsinaisen ampumisen. Toisinaan linjojen oppilaat kuittailevat toisilleen ja ilmassa on tervettä kilpailu-

luhenkeä, mutta käytännön suorituksissa yhteistoiminta on aina sujunut.

Tulenjohtokurssi sisältää paljon teoriaopiskelua. Oppitunneilla perehdytään matematiikkaan, tasotöihin, tulikomenteihin ja paljon muuhun. Onneksi näitä taitoja päästään myös harjoittelemaan käytännössä päivisin lähialueilla sekä toisinaan pidempikestoissa harjoituksissa. Jokainen tulenjohtueen oppilas lienee saanut tarpeekseen ainakin mittavaijerin vetämisestä keskellä metsää. Mitäminen on kuitenkin tärkeää hoitaa huolellisesti, jotta varsinaisesta tulenjohtopaikan toiminnasta olisi mitään hyötyä. Pitkäjänteisen opiskelun palkitsi viimeistäänkin AUK1-kurssin ampumarjoitus, jolloin pääsimme ensimmäisen kerran tositoimiin, eli johtamaan oikeaa kranaatinheitintulta. Se oli kaunista.

Kurssi alkoi kahtiajakautuneella porukalla, sillä Sodankylässä peruskoulutuskauden palvelleet sai-

vat vahvistuksiksi kymmenkunta oppilasta Rovaniemeltä. Tämä ei kuitenkaan vaikeuttanut toimintaa, ja pian oppilaat olivat siinä määrin tutustuneet, että alkupe-raisellä palvelupaikalla ei ollut väliä. Kurssin puolivälin tienoilla linja jakautui jälleen, kun RU-kurssille lähti noin puolet oppilaista. Mutta niinhän sitä sanotaan, että kun porukka pienenee pidot paranevat. Vielä lähempänä kurssin loppua oppilaat jaettiin jääkäreiden, tiedustelijoiden ja panssarintorjuijen mukana kulkeviin ryhmiin. Käytännössä tämä jako tarkoitti sitä, että jo valmiiksi pieni tulenjohtopoppoomme jaettiin vielä pienempiin ryhmiin, jotka tästedes kulkevat harjoituksissa uuden kokoonpanonsa mukana.

Tulenjohtokurssi on ollut meille kaikille mahtava kokemus. Se on ollut täynnä uusia ystäviä, unohtumattomia kokemuksia sekä mitä mielenkiintoisimpia haasteita. Auki on ihmisen parasta aikaa, kuten sanotaan. Kiitokset linjan kouluttajille ja erityisesti apukouluttajille, että teitte meistä pesunkestäviä tulenjohtoliupseereja, vaikka se välillä varmasti haasteellista olikin. Kannamme nyt linjamerkkejämme leuka pystyssä ja ylpeydellä.

Vasemmalta oikealle takana: Lauri Runtti, Tuomas Lassila, Eero Molander, Ville Mertaniemi, Antti Maalismaa, Mikael Heino, Jani-Matti Rautaoja, Pyry Sarkkinen, Harri Ruonakangas, Joel Moilanen, Mikko Tiitinen, Atte Vuorio, Ilari Koskela
Vasemmalta oikealle edessä: Tatu Kaikkonen, Arttu Muotka, Eetu Kyllönen, Miikka Ranttila, Panu Poutiainen, Miska-Matias Mellanen

Tulenjohtolinja:

Vasemmalta oikealle takana: Jani Tervonen, Johannes Jyrkkä, Tomi Rahkola, Johan Rundgren, Iiro Keinänen, Mauri Miettinen, Nikke Virtanen, Jouni Sulin. Vasemmalta oikealle edessä: Julius Ranta-Korpi, Taneli Isomursu, Nuuti Vasari, Toni Veijola, Henry Yli-Pekkala.

Jääkäriprikaatin tapahtumia

TAPAHTUMA	AIKA	PAIKKA
Kotiuttaminen ja palvelukseen astuminen		
Kotiuttaminen 255 päivää palvelleet	18.3.2015	Sodankylä ja Rovaniemi
Kotiuttaminen 347 ja 165 päivää palvelleet	18.6.2015	Sodankylä ja Rovaniemi
Palvelukseen astuminen	6.7.2015	Sodankylä ja Rovaniemi
Juhlatilaisuuksia		
Tulojuhla	11.1.2015	Sodankylä ja Rovaniemi
Vala ja vakuutus	5.2.2015	Rovaniemi
Vala ja vakuutus	6.2.2015	Sodankylä
Lapin aluetoimiston vuosipäivä	24.2.2015	Rovaniemi
Lapin jääkäripataljoonan perinnepäivä (11.3.)	13.3.2015	Sodankylä
Kotiuttamisjuhla	17.3.2015	Sodankylä
Talvisodan muistohiihto	27.-29.3.2015	Kemijärvi, Salla
Operaatio Pohjanloimu ja kokelasvaellus	25.-27.4.2015	Kilpisjärvi
Kansallinen veteraanipäivä	27.4.2015	Sodankylä
Tulojuhla	12.7.2015	Sodankylä ja Rovaniemi
Vala ja vakuutus	7.8.2015	Rovaniemi
Urheilua		
Jääkäriprikaatin partiohiihtokilpailut	24.2.2015	Rovaniemi
Jääkäriprikaatin rynnäkkökiväärihiihtokilpailut	26.2.2015	Sodankylä
Jääkäriprikaatin liikuntapäivä	30.4.2015	Sodankylä ja Rovaniemi
Jääkäriprikaatin ammutakilpailut	4.8.2015	Sodankylä
Jääkäriprikaatin suunnistusmestaruuskilpailut	6.8.2015	Rovaniemi
Harjoituksia		
Cold Weather Operations Basic Course	7.-16.1.2015	Sodankylä
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston peruskoulutuskauden jalkaväen taisteluharjoitus	26.-30.1.2015	Rovaniemi
Talvikoulutuskurssi	2.-6.2.2015	Sodankylä
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston ampumarjoitus	8.-14.2.2015	Sarriöjärvi
Lapin jääkäripataljoonan peruskoulutuskauden taisteluampumarjoitus	9.-19.2.2015	Kyläjärvi
Paikallispuolustusharjoitus Pohjoinen	9.-13.3.2015	Rovajärvi
Lapin jääkäripataljoonan erikoiskurssien ammut	16.-20.3.2015	Kyläjärvi
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston taisteluharjoitus	24.-27.3.2015	Rovaniemi, Rovajärvi
Lapin jääkäripataljoonan taisteluharjoitus	7.-11.4.2015	Kyläjärvi
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston taisteluharjoitus	13.-17.4.2015	Rovaniemi, Rovajärvi
Lapin jääkäripataljoonan ryhmäammut	20.-25.4.2015	Sarriöjärvi
Lapin jääkäripataljoonan jääkärikilpailu	29.-30.4.2015	Sodankylä
Aselajiharjoitus	4.-8.5.2015	Pohjois-Karjala
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston ampumarjoitus	4.-8.5.2015	Rovajärvi
Lapin jääkäripataljoonan joukkueammut	11.-16.5.2015	Sarriöjärvi
Ilmatorjuntaharjoitus	19.-28.5.2015	Lohtaja
Maavoimien vaikuttamisharjoitus	19.-29.5.2015	Rovajärvi
Panssaritorjuntaohjusharjoitus	24.-29.5.2015	Rovajärvi
Yhtymäharjoitus	4.-10.6.2015	Pohjois-Karjala
Ilmavoimien päättöharjoitus	7.-12.6.2015	Tikkakoski, Kuorevesi
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston peruskoulutuskauden jalkaväen taisteluharjoitus	27.-31.7.2015	Rovaniemi
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston ampumarjoitus	9.-15.8.2015	Sarriöjärvi
Lapin jääkäripataljoonan peruskoulutuskauden taisteluampumarjoitus	10.-20.8.2015	Kyläjärvi

Sodankylä Lapin tähtikunta

Sodankylä on lähes 9 000 asukkaan vilkas, viihtyisä ja kehittyvä kuntakeskus - Lapin tähtikunta. Meillä pääset nauttimaan kauniista luonnosta ja kaupunkitasoisista palveluista. Virkeä kyläkuva ja kansainvälistyvä tunnelma houkuttelevat ihmisiä ympäri maailman. Mielenkiintoisten työmahdollisuuksien lisäksi Sodankylästä löydät monenlaisia aktiviteetteja myös vapaa-ajallesi.

Tulevia tapahtumia 2015:

- SM Pyhä-Luosto Porocup 6. - 8.3.
- Makujen Lappi 27. - 29.3.
- Sattasen porokisat 3.4.
- Gold Rush Run 10. - 12.4.
- Martin Pilkki 11.4.
- Taiga Festivaali 5. - 7.6.
- Arctic Airshow 6.6.
- Midnight Sun Film Festival 10. - 14.6.
- Kultamölkkö 10. - 12.7.
- Kullanhuuhdonnan SM-kisat 17. - 19.7.
- Luosto Classic 6. - 9.8.

Kunnan tapahtumakalenterista löydät viimeisimmät tiedot tulevista tapahtumista:

www.sodankyla.fi/tapahtumat

Tervetuloa viihtymään!

Lue lisää:

www.sodankyla.fi

www.visitsodankyla.fi

Löydät meidät myös Facebookista:

www.facebook.com/sodankylankunta

www.facebook.com/visitsodankyla

Ilmatorjuntakoulutus päättyi Lapin jääkäripataljoonassa ensisijaisena koulutuksena vuonna 1975, kun ilmatorjuntajoukkue siirrettiin Lapin ilmatorjuntapatteristoon. Nyt neljäkymmentä vuotta myöhemmin, ilmatorjunnan 90 juhlavuoden alkaessa, ilmatorjuntakoulutus siirtyi Jääkäriprikaatiin. Lapin ilmatorjuntarykmentin toiminta itsenäisenä joukko-osastona lakkasi 31.12.2014 ja Rovaniemelle jäävät osat liitettiin Jääkäriprikaatiin 1.1.2015.

Ilmatorjunnan 50-vuotisjuhlaleirillä Lohtajalla vuonna 1975 voitti Lapin jääkäripataljoona tykkiryhmäkilpailun.

Lapin ilmatorjuntajoukkue harjoittelemassa ennen Lohtajan voittoa tykkiryhmäkilpailussa sulkeisjärjestyskentällä.

